

BM  
B.P. HASDEU



*calea ta spre cunoaștere!*

Filiala *Ovidius*



**Casa Cărții din șoseaua Hâncești:  
20 de ani de activitate  
(1994-2014)**

Biblioteca Municipală B.P. HASDEU



*calea fa spre cunoaștere!*

**FILIALA „OVIDIUS”**

**Casa Cărții din șoseaua Hâncești:**

**20 de ani de activitate**

**(1994-2014)**

CHIȘINĂU

2014

**Ediție îngrijită de:** Lidia Kulikovski, dr. conf. univ.

**Responsabili de ediție:** Elena Butucel, Liuba Ciobanu

**Echipa de creație:** Ion Borș, Victoria Cebanu, Viorica Moraru, Natalia Cojoharenco,  
Natalia Ghimpu

**Lector:** Valeriu Rață

**Machetare și coperta:** Valeriu Rusnac

**Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții**

Casa Cărții din șoseaua Hâncești: 20 de ani de activitate (1994-2014) /  
Bibl. Municipală B.P.Hasdeu, Filiala "Ovidius" ; alcăt. : Ion Borș [et al.] ; ed.  
îngrijită de Lidia Kulikovski. – Chișinău : S. n., 2014 (Tip."Foxtrot"). – 60 p.  
100 ex.

ISBN 978-9975-120-29-6.

027.52(091)

C 28

## SUMAR

|  |           |
|--|-----------|
| <b>EVENIMENTE ȘI ACȚIUNI ÎN TIMP.....</b>  | <b>5</b>  |
| <b>AD MULTOS ANNOS, BIBLIOTHECA „OVIDIUS”! .....</b>   | <b>8</b>  |
| <i>Mariana Harjevschi. Biblioteca „Ovidius” și dialogul perpetuu cu comunitatea.....</i>   | <i>8</i>  |
| <i>Lidia Kulikovski. Cu speranță și drag de Biblioteca „Ovidius” .....</i>   | <i>8</i>  |
| <i>Elena Butucel: „Timp de 20 ani, Biblioteca «Ovidius» s-a aflat în topul bibliotecilor din Chișinău” .....</i>                           | <i>10</i> |
| <i>Luiba Ciobanu. Biblioteca „Ovidius” – o cale perpetuă spre desăvârșire.....</i>   | <i>13</i> |
| <i>Tatiana Ambroci. Omagiu adus unei biblioteci publice de la Telecentru, care a schimbat destinul unei biblioteci de colegiu.....</i>     | <i>18</i> |
| <i>Eugenia David. Un om care citește face cât doi .....</i>  | <i>19</i> |
| <i>Liliana Dolgan. Lectura este o formă a fericirii. Ultima la care vom renunța .....</i>  | <i>20</i> |
| <i>Larisa Pantea. Biblioteca „Ovidius” – oază pentru suflet și izvor de cunoaștere .....</i>   | <i>21</i> |
| <b>LECTURI COTIDIENE ȘI ACTIVITĂȚI INOVATIVE DE PROMOVARE A CĂRȚII LA BIBLIOTECA „OVIDIUS” .....</b>                                       | <b>22</b> |
| <i>Natalia Ghimpu. Trusa absolventului / liceanului / studentului / masterandului. Inovații la Filiala „Ovidius” .....</i>                 | <i>22</i> |
| <i>Ion Borș. Biblioteca Publică „Ovidius” – de la medalioane, la conferințe literar-cognitive .....</i>                                    | <i>23</i> |
| <i>Victoria Cebanu. Instituții devenite ovidiene .....</i>   | <i>25</i> |
| <i>Viorica Moraru. Miracolele ovidiene.....</i>  | <i>27</i> |
| <i>Aglaia Iepure, Ana Viscantene. Chișinăul citește o carte Și Lecturile verii – programe prioritare în rețeaua BM „B.P. Hasdeu” .....</i> | <i>29</i> |
| <i>Natalia Cojoharenco. Eu + Biblioteca.....</i>   | <i>31</i> |
| <b>ECHIPA FILIALEI „OVIDIUS” – PROMOTOARE DE CARTE ȘI VALORI CULTURALE.....</b>  | <b>33</b> |
| <i>Retrospectiva unei vieți împlinite (Elena Butucel, ex-director al Bibliotecii „Ovidius”) .....</i>                                      | <i>33</i> |
| <i>Fericirea de a copilări printre trandafiri (Luiba Ciobanu, directorul bibliotecii).....</i>   | <i>34</i> |
| <i>Omul cu cartea subsioară și până la ureche (Ion Borș, cronicarul bibliotecii) .....</i>   | <i>36</i> |
| <i>Dobrogea și Donul s-au unit pe Babei (Victoria Cebanu, șef de oficiu) .....</i>   | <i>37</i> |
| <i>Bate și ți se va deschide sau între psihologie și imaginație (Natalia Ghimpu, șef de oficiu).....</i>                                   | <i>38</i> |
| <i>Zâmbetul de la intrare îți vorbește de la sine: ești așteptat (Natalia Cojoharenco, bibliotecară) .....</i>                             | <i>39</i> |
| <i>Cea mai tânără dar cu un stagiu de muncă mare (Ana Viscantene, bibliotecară).....</i>   | <i>40</i> |
| <i>Părinții s-au întâlnit la școală, iar Viorica și-a cunoscut soțul la... grădiniță (Viorica Moraru, șef de oficiu).....</i>              | <i>40</i> |
| <i>Fata cu bicicletă (Aglaia Iepure, bibliotecară).....</i>  | <i>41</i> |
| <i>Echipa Bibliotecii „Ovidius” .....</i>  | <i>43</i> |

|  |           |
|--|-----------|
| <b>BIBLIOTECARUL, CARE PRIN MUNCĂ ȘI STRĂDUINȚĂ, DEPUSE PE PARCURSUL CELOR 20 DE ANI, A CONTRIBUIT EFECTIV LA CREAREA IMAGINII BIBLIOTECHII DIN ȘOSEAUA HÂNCEȘTI .....</b> | <b>44</b> |
| Dumitru Costantin Zamfir - o carte deschisă pentru Chișinău și întreaga Românie.....   | 44        |
| Elena Căldare. Bibliotecarul, îndrăgostit de bibliotecă, Dumitru Constantin Zamfir .....   | 45        |
| <b>20 DE IMPRESII DESPRE BIBLIOTECA „OVIDIUS” .....</b>  | <b>47</b> |
| <b>DIVERTISMENT .....</b>  | <b>55</b> |
| Ce citesc vedetele noastre?.....   | 55        |
| Ion Borș. Epigrame pentru doamnele de la „Ovidius” .....   | 57        |
| Râde ca să nu ajungi de răs.....   | 58        |
| Integrama <i>Printre cărți</i> .....   | 60        |

## EVENIMENTE ȘI ACȚIUNI ÎN TIMP

### 1994

- Inaugurarea Bibliotecii Publice „Ovidius”.
- Inaugurarea Cenaclului *Ovidius*, moderator scriitorul Ianoș Țurcanu.

### 1995

- Implementarea programului complex anual *Zilele Bibliotecii „Ovidius”*.
- Implementarea programului *Săptămâna cărții pentru copii*.

### 1996

- Inaugurarea concursului de creații manuale *Ouă încondeiate*.
- Inaugurarea Clubului *Basme fermecate*.
- Organizarea concursului *La izvoarele înțelepciunii*.

### 1997

- Inaugurarea cenaclului *Curcubeul*, condus de scriitoarea Angela Chicu, redactorul revistei *aMIC*, în prezent cenaclul *Mugurel*, moderator scriitoarea Lidia Hlib.

### 1998

- Inaugurarea Clubului cultural-educativ *Numărătoarea grădinițelor*.
- Organizarea concursului anual *Jucării pentru brad*.

### 1999

- Elaborarea și implementarea Programului de divertisment *Caleidoscopul copiilor*.
- Inaugurarea Clubului *Tinere talente*, condus de Zina Izbaș, redactor-șef la „TeleRadio Moldova”.
- Elaborarea biobibliografiei *Agnesa Roșca*.

### 2000

- Inaugurarea cenaclului *Eminescu – 2000*, condus de Valentina Butnaru, președintele Societății *Limba noastră cea română*.

### 2001

- Organizarea concursului de creație *Magicul Mărțișor*.
- Organizarea concursului *Grai matern*.

### 2003

- Inaugurarea Clubului de spiritualitate creștină *Lumină lină*, moderator Vlad Mihăilă, protoiereu la Biserica „Sf. Teodora de la Sihla”.

### 2004

- Aniversarea a 10-a a Bibliotecii Publice „Ovidius”.
- Elaborarea și editarea lucrărilor bibliografice de performanță: *Sub semnul istoriei: cărți vechi și rare în colecția Bibliotecii Publice „Ovidius” (sfârșitul sec. XIX – începutul sec. XX); Ovidiu: publicații ovidiene în bibliotecile Chișinăului; Învățăturile vieții. Cugetări și maxime din opera poetului latin Ovidiu*.
- Elaborarea unui număr de ziar *BiblioPolis*, ediție specială consacrată aniversării.
- Obținerea unui grant din partea Fundației Culturale „Soros-Moldova”, pentru susținerea proiectului *Biblioteca @ Utilizatorul*.

### 2005

- După renovare Biblioteca Publică „Ovidius” devine centru de informare și de cultură, de formare a utilizatorului modern, dispunând de resurse informaționale automatizate, cu noi servicii: acces gratuit la internet; utilizarea e-mail-ului; formarea culturii informaționale prin utilizarea tehnologiilor moderne; consultarea documentelor electronice multimedia; servicii de copiere (xerox, scanner, imprimantă).
- Constituirea unei colecții de materiale audio-video, multimedia (CD și DVD).

- Organizarea bazei de date *Utilizator unic – Sectorul Centru*.
- Crearea paginii web a bibliotecii: [www.hasdeu.md](http://www.hasdeu.md) (Filiala „Ovidius”)
- Implementarea programului de lectură *Chișinăul citește o carte*.
- Implementarea programului *Lecturile verii* în oficiul pentru copii.
- Elaborarea biobibliografiei *Alexandru Gromov – 80 de ani*.

#### 2006

- Implementarea Sistemului Informațional de Gestiune a Activității BM, modulul *Utilizatori*, elaborat de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”.
- Implementarea programelor de lectură *Cartierul citește o carte*, *Copii Chișinăului citesc o carte*.
- Implementarea programului *Ora poveștilor* în cadrul BM „B.P. Hasdeu”.
- Elaborarea biobibliografiilor: *Victor Dumbrăveanu – 60 de ani*; *Vladimir Rusnac – 80 de ani*.

#### 2007

- Barcodarea colecției Bibliotecii Publice „Ovidius”.
- Implementarea Sistemului Informațional de Gestiune a Activității BM, modulul *Catalogare*, elaborat de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”.
- Implementarea softului SIGA, modulul *Biblioreferințe*, elaborat de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”.
- Elaborarea biobibliografiei *Petru Cocârță – devotat științei și naturii*.

#### 2008

- Implementarea Programului de voluntariat *Prietenii bibliotecii*.
- Inaugurarea Clubului *Tineri intelectuali*.
- Elaborarea tripticului biobibliografic *O familie de intelectuali basarabeni Dinastia Grama, oameni ai culturii naționale* (Dumitru Grama – lingvist, Claudia Slutu-Grama – dr. în filologie, Steliana Grama – scriitoare).

#### 2009

- Aniversarea a 15-a a Bibliotecii Publice „Ovidius”.
- Elaborarea și editarea revistei aniversare *Izvor de lumină – biblioteca*.
- Elaborarea și editarea *Ghidului bibliotecii* (versiune nouă).
- Elaborarea pliantului *Biblioteca „Ovidius” – 15 ani de activitate*.
- Implementarea serviciului de referință interactiv *Întrebă bibliotecarul*.
- Elaborarea bibliografiei-catalog on-line *Dobrogea în spațiul românesc*.
- Inițierea campaniei *O carte pentru tine*.
- Organizarea programului *Apă pentru viață*.
- Organizarea programului de destindere *Chef de umor*.
- Organizarea Decadei *Chișinău – orașul meu*.
- Implementarea programului informațional-educational *Teme pentru acasă*.
- Organizarea programului informațional *Ziua bibliografiei*.

#### 2010

- Implementarea programului extramuros de lectură: *Ziua bibliotecii la grădiniță* cu genericul *Lecturi magice*.
- Implementarea programului extramuros de lectură pentru persoanele dezavantajate cu genericul *Împreună cunoaștem mai mult*.
- Organizarea programului *Săptămâna Grigore Vieru*.
- Inițierea programului *Săptămâna tineretului*.
- Inaugurarea Biblioclubului literar de creație *Spirit și intelect*.
- Inaugurarea atelierului de creație *Miracol*.
- Inaugurarea programului *Lumină artelor frumoase – artoterapia*.
- Program de voluntariat *Prietenii bibliotecii*.
- Crearea blogului *Biblioteca „Ovidius” în dialog cu comunitatea*.

- Crearea de conturi pe rețelele virtuale de socializare YouTube, Flickr, Google docs, Slideshare, Delicios – în scopul promovării bibliotecii.

#### 2011

- Inițierea programului educativ-informațional *Dialog între generații*.

#### 2012

- Inaugurarea Clubului de comunicare *Vraja cuvântului*.
- Inaugurarea programului educativ-informativ *Floarea sănătății*.
- Elaborarea posterului *Sănătatea prin lectură*.
- Organizarea programului de voluntariat *Bibliotecar pentru o oră*.
- Organizarea unui focus grup *Lectura în viața adolescenților*.
- Organizarea campaniei de promovare a literaturii pentru adolescenți *Deschide și citește o carte!*
- Implementarea softului KOHA din Sistemul Informațional de Gestiune a Activității BM, modulul *Utilizatori*, elaborat de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”.

#### 2013

- Inițierea biblioclubului literar de creație pentru tineri *Café littéraire*.
- Elaborarea posterului: *Biblioteca „Ovidius” vs Institutul Confucius, ULIM – un parteneriat instituțional*.
- Organizarea programului de voluntariat *O vedetă la bibliotecă*.
- Crearea de conturi pe rețelele virtuale de socializare Facebook și LinkedIn.
- Elaborarea pliantului promoțional *Bicicleta lecturii – 2013*.
- Elaborarea și editarea biobibliografiei *Nicolae Rusu*.

#### 2014

- Crearea filmului de promovare *20 de motive ca să vii la Biblioteca „Ovidius” din Chișinău*.
- Inaugurarea Clubului elitar al amatorilor de integrale.
- Inaugurarea Clubului cinefililor *Cinemateca de vineri*.



## AD MULTOS ANNOS, BIBLIOTHECA „OVIDIUS”!

### Biblioteca „Ovidius” și dialogul perpetuu cu comunitatea

Mariana HARJEVSCHI,

director general, Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”

Biblioteca a devenit un spațiu al comunității. Personal dedicat, voluntari entuziaști, utilizatori loiali – toate au făcut ca din 1994 Biblioteca „Ovidius”, filială a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, să se solidarizeze cu cerințele și aspirațiile comunității. Biblioteca a devenit o resursă prin diversele ei inițiative și proiecte. Biblioteca a tins continuu să își profileze viziunea printr-o gamă diversă de servicii. Solidară cu utilizatorii bibliotecii, o percep ca pe un spațiu de interacțiune socială, un efervescent loc cultural, organizând multe activități în cadrul cinaclurilor literar-artistice *Ovidius*, *2000*, *Mugurel*, cluburilor *Tinere talente*, *Vraja cuvântului*, *Café littéraire*, Atelierului de creație *Miracol*, Programului de divertisment *Caleidoscopul copiilor* și multe altele. Prin acestea biblioteca a reușit să surprindă comunitatea prin dragostea de lectură, cu toate beneficiile care decurg din aceasta la multe și frumoase servicii de informare ce încurajează lectura, prin susținerea în căutarea unui loc de muncă sau identificarea unei afaceri. Din perspectivă comunitară, Biblioteca „Ovidius” a devenit o instituție distinsă, o purtătoare a mesajului social contemporan, unde vine să se regăsească, să se informeze, să rezolve probleme curente un public eterogen – copii, elevi, persoane active profesional ș.a.m.d.



Astăzi, prin intermediul relațiilor de parteneriat și colaborare, a fost determinată ascensiunea spre succes a Bibliotecii „Ovidius” cu suportul oferit de bibliotecarii profesioniști. Astfel, Biblioteca „Ovidius” invită în continuare chișinăuienii să exploreze colecțiile, să acceseze resursele și să utilizeze serviciile ei, mizând ca aspirațiile fiecărui utilizator să exceleze prin susținerea perseverențelor bibliotecarilor.

Îi urez Bibliotecii „Ovidius” inspirație, performanțe, aprecieri, împliniri, succese, rezultate bune la indicatori și să urce cât mai multe culmi.

### Cu speranță și drag de Biblioteca „Ovidius”

Conf. univ. dr. Lidia KULIKOVSKI

Cu drag pentru că este proiectul meu și al lui Dumitru Constantin Zamfir, director, pe atunci, al Bibliotecii Județene din Constanța, facilitat, bineînțeles de Traian Brad, ca aproape toate filialele deschise după '90... Din colaborarea noastră a luat naștere proiectul *Biblioteca „Ovidius”* (conceptual) la Chișinău. Astăzi, la o distanță de 20 de ani, mi se pare irealizabil un astfel de proiect. Atunci nu ne-a oprit nici lipsa banilor, nici scepticii, nici teama de a româniza rețeaua filialelor Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”. Au muncit și s-au implicat în realizarea proiectului toată conducerea Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, Direcția culturală ghidată de Iulian Filip și echipa sa, Primăria Municipiului Chișinău. Proiectul *Biblioteca „Ovidius”* prindea contur – a fost reparat localul, dotat cu mobilier și alt echipament, pe atunci performant, au fost angajați bibliotecari calificați în frunte cu directoarea Elena Butucel și deschisă cu fast și bucurie profesională pe data de 24 aprilie 1994. Din această zi începe istoria Bibliotecii „Ovidius”.



Chiar de la inaugurare Biblioteca „Ovidius” a pășit în lumea mare cu o signalectică modernă, cu un logo foarte expresiv – deși prezentă, pana, cu sugestie la carte, pentru că din nevoia de carte în limba română a fost fondată, logoul conținea simbolul inovației – o spirală infinită..., simbol ce și-a pus amprenta pe activitatea ulterioară a filialei. Biblioteca „Ovidius” a fost întotdeauna o bibliotecă inovantă. Oricând s-a străduit să regândească toate formele și mijloacele de interacțiune cu utilizatorii, evaluându-și și proiectându-și activitatea în consens cu cerințele, necesitățile utilizatorilor din ce în ce mai pretențioși. Lăsa impresia că se oferă să personalizeze oricare dintre modele, forme, activități în funcție de nevoile și vârsta fiecărui utilizator...

În toți acești ani Biblioteca „Ovidius” s-a preocupat de imaginea sa, oamenii ei au clădit imaginea unei instituții de cultură autentice. Urmărind-o, evaluând-o, de la început până în prezent, evidențiez câteva caracteristici ce i-au cimentat imaginea distinctă în familia filialelor noastre: autenticitatea, consecvența, misterul, eleganța. Formula „ca la «Ovidius»”, însemna originalitate, noutate, inovație, ceva ce nu se repetă la alte filiale. Aceste caracteristici i-au asigurat locul distinct printre filiale și cititori, printre chișinăuienii, dar și printre elitele culturale din Chișinău cu care colabora Biblioteca „Ovidius”.

Încă o caracteristică definitorie ce a contribuit mult atât la imaginea, cât și la rezultatele obținute a fost echipa, specialiștii Bibliotecii „Ovidius”, care au demonstrat un sentiment unic de apartenență instituțională. Aceasta i-a conferit putere, succes, unicitate. Pe parcursul acestor douăzeci de ani echipa, una creativă, care înțelege exact ceea ce trebuie de făcut, a dat formă și conținut proiectului nostru, despre durabilitatea căruia, recunosc, nu ne gândeam, atunci, în 1994. Ceea ce a obținut Filiala „Ovidius” în aceste două decenii demonstrează forța echipei, a bibliotecarilor ei, căroră le este în putere orice greutate. Îi numesc *echipă deșteaptă* – în interpretare britanică –, adică echipă de oameni dotați și talentați. Această echipă a fost șlefuită, peste 18 ani de Elena Butucel, astăzi prim-vice-direcțor la Biblioteca Municipală. La aniversarea a 20-a filiala a ajuns să fie condusă de un alt conducător – Liuba Ciobanu, crescută în sânul echipei, hotărâtă, profesionistă... Sunt convinsă că va ține biblioteca pe același loc distinct, ba chiar o va ridica la alte dimensiuni, deoarece a făcut completări noi de personal. Bibliotecarele Victoria Cebanu, Natalia Cojoharenco, Viorica Moraru, Natalia Ghimpu, Aglaia Iepure, Anișoara Viscantene sunt una mai valoroasă decât alta, iar Liuba Ciobanu știe să le inspire, să le motiveze, să le încurajeze, să le susțină și să le descătușeze potențialul.

Acum, când lumea și-a schimbat modul în care produce și consumă bunuri și servicii, lectura ocupă un spațiu din ce în ce mai redus în viața zilnică a utilizatorului... Sub conducerea directorului Liuba Ciobanu, Biblioteca „Ovidius” își reevaluaiază constant ofertele, serviciile, mesajele pentru a le sincroniza mai bine cu noua lume în care operează, pentru a găsi ceva nou și pentru a depăși problemele cu care se confruntă, practică abordarea colaborativă și participativă (demonstrată prin programul aniversar), unica acceptabilă și corectă în lumea virtuală spre care ne îndreptăm.

E dificil ca o bibliotecă publică să răzbată, să se lupte cu indiferența fondatorilor, cu indiferența față de cultură a societății și să câștige... Dar cred în oamenii de la Filiala „Ovidius” – ei vor asigura durabilitate și perpetuare acestei instituții apărute dintr-o idee profesională bazată pe necesitatea, de atunci, a chișinăuienilor. Chiar dacă Biblioteca „Ovidius”, în timp, se va reasambla, se va reinventa, se va revitaliza pe căi și în moduri încă necunoscute, va rămâne instituția necesară a multor generații, necesară capitalei noastre Chișinău, iar pentru mine va rămâne proiectul meu, biblioteca gândurilor mele, va rămâne Biblioteca „Ovidius” a vremurilor mele.

Felicitări din inimă, inimosului, inventivului, inteligentului colectiv al Bibliotecii „Ovidius” cu ocazia acestei frumoase aniversări ce nu este altceva decât celebrarea biruinței în vâltoarea timpului!

AD MULTOS ANNOS, „OVIDIUS”!

## „TIMP DE 20 ANI, BIBLIOTECA «OVIDIUS» S-A AFLAT ÎN TOPUL BIBLIOTECILOR DIN CHIȘINĂU”

(interviu cu Elena Butucel, primul director al Bibliotecii „Ovidius”)

– *Filiala „Ovidius” a Bibliotecii Municipale „B. P. Hasdeu” a fost fondată în anul 1994. Povestești-ne, vă rog, în ce condiții a avut loc acest proces și câte filiale erau deja fondate?*

– Fondarea acestei instituții de cultură este rodul colaborării dintre două biblioteci mari: Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” din Constanța (România) și Biblioteca Municipală „Bogdan Petriceicu Hasdeu”, Chișinău. La începutul anilor '90 ai sec. XX, imediat după producerea celui mai important eveniment istoric în viața românilor basarabeni – Marea Adunare Națională –, cartea românească începe să revină acasă, la Chișinău, prin generozitatea unor oameni de cultură de peste Prut, precum a fost regretatul Dumitru Constantin Zamfir din Constanța, regretatul Traian Brad de la Cluj-Napoca, dar și alte personalități din diverse județe românești.

Astfel, în primăvara anului 1994, s-a constituit un fond de publicații în limba română, cu o tematică diversă, din 8000 de documente de valoare, ce au alcătuit fondul de bază, pe care biblioteca noastră l-a avut la dispoziție la începutul activității sale și pe care l-a oferit cu multă grijă utilizatorilor săi. În acei ani, biblioteca era invadată de cititori, veneau și mici și mari, ca la un fagure de miere, care emana cultură, înțelepciune, știință, istorie, adevăr...

Biblioteca „Ovidius” este a treia bibliotecă de carte românească din cele nouă constituite în familia mare a BM „B.P.Hasdeu”, care are în structura sa biblioteci specializate (3) pentru minorități naționale (6) și mixte (10). Prima bibliotecă de carte românească, în Republica Moldova, „Transilvania”, este deschisă în anul 1989, chiar pe valul Mișcării de Eliberare Națională, fiind urmată de Biblioteca „On. Ghibu”, aceste două filiale fiind primele instituții la Chișinău cu colecții destul de bogate în limba română. E puțin spus că erau bine dotate, erau adevărate focare culturale de renaștere națională, unde săptămânal și chiar de două-trei ori pe săptămână aveau loc conferințe, simpozioane, lansări de carte, concursuri, recitaluri și alte genuri de activitate.

– *Fiind numită director, spuneți-ne care au fost prioritățile Dvs. pe care v-ați axat activitatea?*

– O activitate de calitate și cu răsunet, precum o are Biblioteca „Ovidius” este focusată pe oameni fără de care nu ne putem formula niște priorități. De aceea, una dintre priorități, și cea mai importantă, a fost pentru mine crearea unei echipe de profesioniști cu implicare creativă, inspirată. Oameni care înțeleg rolul lor în societate, importanța lecturii pentru comunitate și valoarea patrimoniului pe care îl deține o bibliotecă și care trebuie promovat, valorificat prin metode veridice utilizatorilor și nonutilizatorilor.

Ca un om al cărții și lecturii, mi-am dorit foarte mult să pun bazele unei bune colecții de documente, una de care s-ar bucura fiecare cititor intrând în bibliotecă și găsind informația căutată – enciclopediile și dicționarele la care doar a visat până acuma, scriitorul preferat, lectura de suflet...

Lecturile ajută în formarea unei concepții asupra lumii, cărțile modelează anumite norme de conduită. Oricât de mult s-ar informa o persoană cu ajutorul mijloacelor informaționale, aceasta se dezvoltă spiritual, crește și se îmbogățește prin carte. În afara cărții nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. Grijă mare pe care o aveam zi de zi era promovarea acestor comori fără de preț prin intermediul surselor mass-media.



Pe agenda de lucru a bibliotecii, programele culturale s-au aflat printre cele prioritare, ele constituind o modalitate foarte eficientă de a convoca mult public în incinta instituției, multe personalități, dar captând și atenția mass-mediei.

Un loc aparte în sufletul meu le-a revenit utilizatorilor, care îmi erau foarte dragi. Îmi plăcea să comunic cu ei, să știu că sunt mulțumiți de serviciile oferite de bibliotecă, să aflu la ce se așteaptă de la noi când se îndreaptă spre bibliotecă, să-i mai îndemn la lectură, să le sugerez titluri noi de carte.

Printre prioritățile de bază, se înscrie și realizarea automatizării proceselor de bibliotecă, acest impertativ servind drept răspuns la aspirațiile chișinăuienilor și la exigențele societății informaționale, care oferă noi modalități de stocare, regăsire, livrare a informației. Participând la realizarea conceptului Biblioteca 3.0 – în special: modulul *Utilizatori*; modulul *Referințe bibliografice*; crearea catalogului electronic, conectarea la rețelele de socializare – am atestat o evoluție calitativă a serviciilor de informare oferite publicului. Progresul a fost prin trecerea accentului de la servicii tradiționale la accesul resurselor electronice, accesul de la distanță, totodată valorificarea tuturor modalităților de menținere a cititorului în sfera lecturii, incluziunea socială a unui public cât mai vast.

– *Cum a evoluat Biblioteca „Ovidius” în timp?*

– Biblioteca „Ovidius” dintotdeauna a fost în căutare de noi servicii, în scopul de a satisface eficient preferințele utilizatorului, oferindu-le servicii de calitate, diverse forme și metode de destindere; dar și preocupată de constituirea și comunicarea colecțiilor, cultura informațională a utilizatorului, dezvoltarea rețelelor de socializare în scopul comunicării eficiente și, nu în ultimul rând, de promovarea bibliotecii ca instituție, ca funcție socială, ca imagine. Și totuși cea mai atractivă formă de stimulare a utilizatorilor și nonutilizatorilor rămâne a fi relația cu publicul, prin care se promovează lectura și serviciile bibliotecii și care, cu siguranță, va dăinui în timp.

– *Ce personalități marcante treceau mai des pragul Bibliotecii „Ovidius”?*

– Îmi permit să afirm că la bibliotecă se aduna floarea intelectualității, fie pentru a promova valorile naționale, fie din necesitatea de comunicare. Însă desfășurarea activităților științifice, cultural-artistice, instructive și de altă natură au atras mii de locuitori ai Chișinăului, ele fiind de o înaltă ținută profesională. În scopul asigurării calitative a manifestărilor, au fost antrenate personalități notorii ale vieții spirituale de la noi. Acest segment a fost acoperit de ambasadori (Marcel Dinu, Victor Bârsan, Aurelian Dănilă); academicieni (Ion Dediu, Mihai Cimpoi, Petru Sultan, Anatol Ciobanu); miniștri (Ion Gh. Cibotaru, Nicolae Măteș, Ion Răileanu, Ion Cebanu); profesori universitari (Nicanor Țurcanu, Tamara Cristei, Silvia Grossu, Constantin Șchiopu); scriitori (Iulian Filip, Nicolae Dabija, Ion Hadârcă, Vladimir Beșleagă, Grigore Vieru, Ion Vatamanu, Val Butnaru, Arcadie Suceveanu, Aurelian Silvestru, Zina Izbaș, Claudia Partole, Ianoș Țurcanu); artiști plastici (Valentina Brâncoveanu, Iurie Canașin, Gheorghe Sainciuc, Irida Ciobanu, Anatol Rurac, Gheorghe Vrabie); compozitori (Constantin Rusnac, Igor Grosu, Vlad Mircos, Marian Stârcea), actori (Ninela Caranfil, Dina Cocea, Viorica Chircă, Iurie Negoită); interpreți (Mihai Munteanu, Zinaida Bolboceanu, Maria Mocanu, Suzana Popescu, Nicolae Gribincea și formația „Plăieșii”, Vali Boghean, Doina Arsene); politicieni (Dorin Chirtoacă, Alexandru Moșanu, Vitalia Pavlicenco, Octavian Grama, Veaceslav Untilă, Ilie Bratu, Ion Mărgineanu); istorici (Pavel Parasca, Ion Negrei, Gheorghe Paladi, Vlad Șerban, Veaceslav Stăvilă); medici (Ion Moldovanu, Stela Odobescu, Larisa Sofroni, Ion Chiriac, Mihai Eftodi); jurnaliști (Vasile Botnaru, Zinaida Cerchez, Nina Parfentie, Silvia Hodoroșea, Rodica Mahu); bibliotecari (Lidia Kulikovski, Ludmila Corghenci, Claudia Balaban, Alexei Rău, Silvia Ghincolov); editori (Gheorghe Prini, Iurie Bârsa, Gheorghe Erizanu), decani de vârstă (Valerian Dorogan, Argentina Cupcea-Josu, Mariana Melega, Anatol Eremia, Ion Borșevici, Alexandru Gromov, Vasile Vășcu).

Am încercat să enumăr doar o mică parte din aceste nume notorii, dar lista este una mult prea mare, fiindcă cu adevărat ne-am simțit onorați de foarte multe personalități de valoare ale neamului nostru. Cred că ar fi mult prea scurtă lista, dacă am încerca să-i enumerăm pe cei care nu au participat la evenimentele organizate de Biblioteca „Ovidius”. Și totuși, cei mai frecvenți oaspeți erau scriitorii, editorii, jurnaliștii, deoarece ne-am asumat să ducem împreună povara și sarcina de

promovare a cărții și lecturii. Utilizatorii bibliotecii veneau cu mult drag și pasiune la întâlnirile cu aceste personalități notorii.

– *Vă rog să ne vorbiți despre proiectele Dvs., despre colaborările cu alte instituții, despre proiecte de schimb de experiență și alte inițiative.*

– Biblioteca „Ovidius” a devenit o instituție cunoscută în comunitate prin serviciile pe care le oferă în timp, prin programele pe care le desfășoară, prin colecțiile de calitate. Timp de 20 ani, biblioteca s-a aflat în topul bibliotecilor din Chișinău, fiind recunoscută prin proiectele, programele diverse, activitățile de cercetare științifică, participări la foruri profesionale, atât în Republica Moldova, cât și în România.

Biblioteca „Ovidius” s-a impus în comunitate nu doar prin colecții, ci și prin varietatea de activități culturale intense, cu multiple și variate tematici cultural-artistice, acțiuni de educație moral-spirituală a tinerei generații, prin crearea cluburilor și cenaclurilor pentru diverse vârste și interese. Cenaclurile *Mugurel*, *Eminescu-2000*, Clubul de spiritualitate creștină *Lumină lină*, Clubul *Tinere talente*, Clubul *Spirit și intelect* – în cadrul cărora s-au produs lansări și prezentări de carte, expoziții de artă plastică și artizanat, discuții-dezbateri, medalioane literare. Însă locul de cinste în viața culturală a capitalei l-a deținut Cenaclul *Ovidius*, care are și el exact 20 de ani de menținere a focului spiritual aprins în instituție.

Elaborarea programelor de divertisment pentru copii: *Caleidoscopul copiilor*, *Grai matern*, *Copilărie – dulce feerie*, *Basmе fermecate*, a avut o contribuție directă la promovarea lecturii, în procesul de comunicare a copiilor, asigurând schimbul de idei, opinii.

Programul complex *Săptămâna ușilor deschise*, plină de evenimente și emoții, în cadrul căreia se desfășoară întâlniri cu personalități, lansări și prezentări de cărți, concursuri, recitaluri, expoziții de carte și arte frumoase din cele mai alese etc. În 18 ediții foarte bine cunoscute și așteptate de parteneri, a atras mulți utilizatori care veneau cu propuneri pentru îmbogățirea acestuia.

Biblioteca s-a inclus în proiecte foarte serioase de cercetare, materializând sub forma unui șir de lucrări bibliografice de proporții majore, dedicate unor personalități marcante elaborând biobibliografii ale scriitorilor noștri, zece lucrări bibliografice și de cercetare biblioteconomică realizate în doar 20 de ani. E o realizare de remarcă.

Un alt proiect elaborat și implementat este *Utilizatorul @ biblioteca*, care a contribuit la consolidarea patrimoniului instituției prin echipamentul tehnic, achiziționat cu susținerea financiară a Fundației „Soros-Moldova” și Pretura sectorului Centru. Biblioteca a fost dotată cu patru calculatoare, imprimantă, xerox, scanner, televizor, casetofon video, boxe, conexiune la internet, care împreună au asigurat instituției un suflu nou, de modernitate. În anul 2004 era printre primele biblioteci dotate cu tehnică modernă.

Funcționarea eficientă, cu succes, a oricărei instituții, este posibilă printr-o cooperare și colaborare cu instituții similare sau adiacente. În scopul îmbunătățirii serviciilor de bibliotecă și a promovării lor, Biblioteca Publică „Ovidius”, în decursul anilor, a conlucrat și și-a extins relațiile de colaborare și de cooperare cu autoritățile publice locale, cu societatea civilă, cu mass-media; a insistat pentru o relație strânsă cu instituțiile din sectorul în care este localizată biblioteca (grădinițe, școli, licee, colegii, universități, centre comunitare, edituri, uniuni de creație, mass-media). Drept exemplu, poate servi colaborarea strânsă și eficientă cu Casa de creație a copiilor din sectorul Centru (în persoana dnelor Iulia Gârlea, Eleonora Odainic); Centrul Național de Creație Populară (Tudor Colac); Societatea „Limba noastră cea română” (Valentina Butnaru); Muzeul de istorie a orașului Chișinău (Irina Bârcă). Au clădit prea mulți la această cetate a cărții pentru ca la doar 20 de ani să-și aibă o istorie a ei.

Sprijinită de organele administrației publice locale, Biblioteca „Ovidius” a clădit o adevărată oază de împlinire a idealurilor cetățenilor capitalei spre înțelegere, cooperare și realizări personale, lăsând loc suficient și proiectelor de promovare a lecturii și culturii, de promovare a patrimoniului național.

– *Sunteți de mai mulți ani președinte al Comitetului Sindical al Direcției cultură a Primăriei Municipiului Chișinău. Ce rol au jucat sindicatele în viața și activitatea bibliotecii?*

– De ani buni stau la straja bibliotecarilor, urmărind respectarea legislației muncii și prevederile *Convenției colective de muncă*, în scopul realizării acțiunilor și măsurilor coordonate privind dezvoltarea domeniului, participarea bibliotecarilor la instruire profesională, asigurarea garanțiilor social-economice minime, a condițiilor de muncă, protecția drepturilor și intereselor legitime ale salariaților. Am ținut în vizor și schimbările ce s-au operat în hotărârile Guvernului RM cu privire la remunerarea muncii, urmărind și discutând în permanență cu Administrația, cu Serviciul resurse umane și Contabilitatea, în vederea respectării acestor acte legislative, în urma cărora toți angajații noștri beneficiază de adaosuri la salariu care s-au majorat prin înlesniri, luându-se în considerare și noșivitatea, și vechimea în muncă, și durata concediului anual plătit, plus un ajutor material în mărime de un salariu tarifar.

Interesele socioeconomice ale bibliotecarilor constituie firul de la care am pornit și îl depăn și astăzi. Cea mai arzătoare problemă din toate timpurile a fost salariile bibliotecarilor, care sunt sub nivelul unui salariu mediu pe țară. Prin anumite pârghii, demersuri, scrisori, am contribuit la sporirea acestora.

M-am străduit să fiu alături de membrii de sindicat, să-mi cultiv tactul și răbdarea, ca un veritabil purtător de cuvânt al acestora, asigurând respectarea legislației și, totodată, îmbunătățirea ei.

– *Cum vedeți biblioteca noastră în viitor?*

– În aceste timpuri, când societatea evoluează vertiginos, Biblioteca „Ovidius” trebuie să fie și în continuare în topul bibliotecilor din Republica Moldova: o bibliotecă modernă, disponibilă pentru orice gen de utilizator.

Cred că și în continuare biblioteca nu va oferi doar informații, dar va continua să fie un promotor de valori culturale și spirituale.

O văd dezvoltând servicii de bibliotecă necesare rezidenților municipiului Chișinău, contribuind la îmbunătățirea vieții spirituale, implicând locuitorii capitalei în programe comunitare culturale, sporind incluziunea lor socială. Deci, o bibliotecă pe potriva așteptărilor.

– *În încheiere, vă rog să transmite-ți un mesaj de sărbătoare tuturor colaboratorilor care au activat la Biblioteca „Ovidius”, utilizatorilor bibliotecii, susținătorilor activi, voluntarilor etc.*

– Trăiesc o stare de împlinire, la acești 20 de ani, ani plini de griji, responsabilități, dar și plini și de trofee, aprecieri, satisfacții – alături de o echipă responsabilă și utilizatori fideli. Voi continua să mă implic, atât cât îmi vor permite forțele și timpul, în evoluția ei în ascensiune.

Vreau să felicit întreaga comunitate cu ocazia acestei aniversări, două decenii de colaborare, activitate, implicare, susținere.

Mulți ani pentru toți care au slujit cu demnitate, dăruire, și devotament această instituție și cât mai multe proiecte de viitor, realizări nenumărate și prosperitate.

Drum bun în continuare, cu aceleași responsabilități!

*Pentru conformitate: Ion BORȘ*

## **BIBLIOTECA „OVIDIUS” – O CALE PERPETUĂ SPRE DESĂVÂRȘIRE**

*Liuba CIOBANU,  
director, Filiala „Ovidius”*

Anul 2014 constituie un moment de cotitură în istoria Filialei „Ovidius” din sectorul Centru al mun. Chișinău, biblioteca își adaugă cea de-a 20-a filă în analele istoriei sale.

Acum 20 de ani, din inițiativa unor oameni cu suflet mare, s-a constituit această instituție. Grație doamnei Lidia Kulikovski, director general al Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” și a inimosului bibliotecar din Constanța, domnul Dumitru Constantin Zamfir, s-a pus temelie Filialei „Ovidius”, bibliotecă ce poartă numele primului poet latin cu renume. Ovidiu a trăit și a creat în orașul Tomis, de pe malul românesc al Mării Negre. De pe aceste meleaguri a fost și Dumitru Constantin Zamfir. El a adus pentru biblioteca noastră primele 8000 de cărți, având grijă ulterior să mărească colecția bibliotecii noastre. E și biblioteca lui. Ea a ajuns una dintre cele mai bune, cele

mai atractive din orașul Chișinău. Dacă Dumnezeu nu l-ar fi luat în bibliotecă sa din ceruri, astăzi s-ar fi bucurat de succesele noastre împreună cu noi.

Începutul n-a fost dintre cele ușoare, ca și orice început. În funcție de director a fost numită Elena Butucel, o tânără, până atunci șefa Bibliotecii „Alexandru Donici” din sec. Râșcani. Tineretea ei însă n-a însemnat și lipsă de experiență. Conducerea Bibliotecii Municipale a apreciat curajul Elenei de a conduce un nou colectiv, într-o bibliotecă abia constituită și a susținut-o în acțiunile ei. Fire energică, cu un caracter bine format, concretă în acțiuni, ea a consolidat un colectiv pe potriva ei. Împreună, au depus suflet în organizarea colecțiilor, deservirea cititorilor și în organizarea activităților literar-artistice. Utilizatorii, dornici de literatură românească, de care, cu desăvârșire, au fost lipsiți pe parcursul a zecilor de ani, dornici de o vorbă auzită din gura unui scriitor, actor, artist, de expoziții de pictură, de fotografie, de creație populară, le-au găsit aici. Biblioteca „Ovidius” devine instituția potrivită la locul potrivit. Sute de utilizatori și-au găsit locul pentru lectură și divertisment, pentru discuții interesante. Să susțină acest interes ani la rând, putea doar o echipă de entuziaști, condusă de un conducător, care a trăit cu interesele bibliotecii. Acest lucru le-a reușit Elenei și colectivului ei de bibliotecare, pe parcursul a 20 de ani.

Trecând prin ani, Biblioteca „Ovidius” a devenit un centru al vieții culturale din sectorul Centru, un spațiu atractiv pentru dialoguri sociale dintre diverse grupuri ale comunității, întâlniri de grup, dezbateri, schimb de idei, opinii, evenimente și programe culturale. Am izbutit să organizăm activități tot mai interesante, mai diversificate, să lărgim aria de cuprindere și de atragere în segmentul utilizatorilor bibliotecii a noilor utilizatori, prin participarea la unele activități culturale deosebite, în cadrul cărora au fost reactualizate numele celor mai valoroși scriitori și oameni de cultură: Grigore Vieru, Valeriu Babansky, Valeriu Găgiu, Alexei Stârcea, Simion Ghimpu, Ion Vatamanu, Doina Aldea-Teodorovici, Victor Dumbrăveanu, Leonida Lari etc.); întâlniri cu scriitorii

(A. Suceveanu, N. Spătaru, V. Prohin, V. Beșleagă, N. Rusu, C. Partole, N. Dabija, V. Romanciuc, A. Silvestru, I. Filip, N. Josu, V. Spinei, A. Chieu, N. Slutu-Soroceanu, I. Țurcanu, Șt. Sofronovici, T. Știrbu, B. Druță, A. Plăcintă etc.); întâlniri cu personalități notorii (Mihai Cimpoi, soții Valentina și Val Butnaru, Ion Negrei, Gheorghe Negru, Gheorghe Paladi, părintele Vlad Mihăilă, Anatol Moraru, Leontina Vatamanu, Virgil Mărgineanu, Ion Mărgineanu, Eugenia David, Lidia Gonța-Grosu, Veaceslav Stăvilă, Dina Cocea, Iurie Negoită, Viorica Chirca etc.); prezentări și lansări de carte (*Nimic despre iarnă*, *Fratele meu*, *fluturele* de Vasile Spinei, *Glontele de aur* de Crina Popescu, *Cel rătăcit* de Aurelian Silvestru, *Pe aripi de inger* de Ecaterina Hanganu, *Regăsirea: pagini din viața unui savant* de Nadejda Pruteanu, *Crezul meu, limba română* de Albina Dumbrăveanu; *Aripi frânte* de Alexandra Hanganu; *Flori dulci de cireșe amare* de poeta gălățeană Vera Crăciun etc. Aceste activități, organizate în incinta Bibliotecii „Ovidius”, au avut drept scop promovarea imaginii în comunitate, îmbunătățirea imaginii, informarea, convingerea, reamintirea utilizatorilor actuali și potențiali despre bibliotecă și serviciile ei.



O prioritate în activitatea bibliotecii sunt programele de lectură pentru tineri. Activitățile dedicate lor și implicarea tinerilor în organizare au loc în cadrul cluburilor *Tinere talente* (coordonat de jurnalista Zina Izbaș), biblioclubului literar de creație *Spirit și intelect* și *Café littéraire* (coordonat de Ghenadie Răbacov, șef al Catedrei filologie romanică „Petru Roșca”, ULIM). Aceste cluburi sunt binevenite, mai ales, pentru elevii și studenții sosiți din întreaga comunitate chișinăuiană, de fiecare dată cu bucuria de a se întâlni cu farmecul cărții, al lecturii și cunoașterii. Aici, tinerii și-au demonstrat creativitatea în domeniul picturii, scrierilor literare, traducerii.

Clubul *Tinere talente* activează de mai mulți ani și promovează cu succes creativitatea și ingeniozitatea tinerilor talentați, a celor care reușesc să-și exteriorizeze emoțiile în creații de pictură, poezie, eseu. Astfel, au devenit cunoscuți, grație bibliotecii: Natalia Melniciuc, Elena Mărgineanu, Valentin Osadci, Nina Bejan, Crina Popescu, Irina Bulgaru, Natalia Croitor etc.



Clubul *Spirit și intelect*, un club cognitiv de discuții literare și creație, are ca scop promovarea, educarea, susținerea creativității tinerilor chișinăuieni talentați. Din grupul-țintă fac parte elevi, liceeni, studenți – utilizatori și nonutilizatori ai bibliotecii din instituțiile preuniversitare și universitare ale sectorului Centru.

În anul 2013, ca rezultat al parteneriatului cu ULIM, la Biblioteca „Ovidius” s-a inaugurat Clubul *Café littéraire*, coordonat de doctorandul Ghenadie Răbacov, șef al Catedrei filologie



romanică „Petru Roșca”. Scopul clubului este de a selecta și a promova tineri de creație și tineri traducători. Membrii clubului sunt studenți de la Secția filologie franceză a Facultății de litere, ULIM, studenți ai facultăților de jurnalism și științe economice de la USM, liceeni, bibliotecari etc.

Pentru extinderea rolului bibliotecii ca factor formativ al cetățenilor activi social, extinderea accesului la experiențe de voluntariat pentru tinerii din Chișinău, am inițiat programul de voluntariat *Prietenii bibliotecii*. Pe parcursul anilor și-au propus serviciile de voluntari 18 persoane: elevi, studenți, masteranzi, tineri specialiști care au contribuit la organizarea colecțiilor, i-am implicat în procesul de atragere a utilizatorilor la bibliotecă, desfășurarea activităților culturale, realizarea de sondaje extramuros. Majoritatea au dorit să lucreze nemijlocit la organizarea colecțiilor (12 persoane); patru persoane au participat la realizarea de sondaje extramuros; trei persoane (Cristina Voroneanu, moderator la *Ora poveștilor*; Nina Bejan, moderator al Atelierului de creație *Miracol*; Iulia Ciomăi, comoderator al Biblioclubului *Spirit și intelect*) sunt implicate în organizarea și desfășurarea activităților culturale. Implementarea programului a demonstrat că, prin atragerea la activități de voluntariat, Biblioteca „Ovidius” s-a implicat în dezvoltarea aptitudinilor și formarea experienței personale a cetățenilor comunității.

Inedit pentru noi a fost inaugurarea Clubului *Vraja cuvântului*, un program instructiv- informațional care a fost deschis pentru toți doritorii de a-și modela un limbaj corect, coerent, expresiv și frumos. Având drept scop evidențierea importanței dimensiunilor comunicării interpersonale și în grup. Accentul a fost pus pe învățarea artei comunicării. Lecțiile au fost susținute de Silvia Grossu, doctor în istorie, conferențiar, Catedra comunicare a USM, și Lidia Kulikovski, doctor, conferențiar universitar, USM.

Unul dintre factorii cei mai importanți și cu cele mai pozitive consecințe pentru bibliotecă este





activitatea științifică, organizată sistemic, ca activitate continuă, direcționată strategic. În urma activității de cercetare s-au realizat și editat lucrări apreciable în comunitatea științifică și biblioteconomică națională. În anul 1999 a fost elaborată prima lucrare de cercetare bibliografică realizată de echipa bibliotecii (biobibliografia *Agnesa Roșca*, dedicată aniversării a 70-a de la nașterea scriitoarei-eseiste). Deoarece biblioteca deține numele unuia din celebrii poeți din secolul de aur al literaturii latine, în 2004 am elaborat catalogul *Ovidius: publicații ovidiene în bibliotecile Chișinăului*. În același an, apare o altă realizare apreciabilă – volumul *Învățăturile vieții: cugetări și maxime din opera poetului latin Ovidiu*. Culegerea include 452 de cugetări care vizează noțiuni precum: adevărul, conștiința, dragostea, pacea, atât în limba latină, cât și în traducerea lor românească. Cu scopul punerii în valoare și extindere a nivelului de valorificare a fondului de carte veche, pe care îl deține biblioteca, am editat lucrarea *Sub semnul istoriei: cărți vechi și rare, în colecția Bibliotecii Publice „Ovidius”: (sfârșitul sec. XIX – prima jumătate a sec. XX): catalog*. Bibliografia *Alexandru Gromov* este o realizare de succes în activitatea bibliografică a bibliotecii, din anul 2005. În 2006, ca rezultat al unei munci asidue de colectare a informației, am elaborat biobibliografia dedicată scriitorului *Victor Dumbrăveanu*, ajuns la aniversarea a 60-a, care include 934 de surse bibliografice. Inedit a fost că, pe lângă indexurile auxiliare de nume și de periodice, am alcătuit și un index pe subiecte. O lucrare biobibliografică inedită am conceput și am realizat în anul 2007, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea savantului *Petru Cocârță*, specialist în domeniul biologiei, ecologiei și protecției mediului, doctor în științe biologice, conferențiar, cercetător, membru al Academiei Internaționale de Informatizare de pe lângă ONU. Această lucrare, savantul a donat-o multor organizații internaționale cu care are o strânsă colaborare, contribuind astfel și la sporirea imaginii bibliotecii. Publicarea tripticului biobibliografic *O familie de intelectuali basarabeni: Claudia Slutu Grama, Dumitru C. Grama, Steliana Grama* este o evocare a autorului ideii, regretatului profesor universitar Ion Madan, gândită și realizată după toate exigențele bibliologiei moderne. În anul 2009, am selectat informații din bibliotecile principale ale Chișinăului, pentru bibliografia-catalog *Dobrogea în spațiul românesc*, editată în format electronic pe site-ul BM „B.P. Hasdeu”. O realizare de succes a fost și editarea revistei aniversare *Biblioteca – izvor de lumină*, la cei 15 ani de activitate. La alcătuirea acestei reviste a participat întreaga echipă a bibliotecii, fiecare aducându-și contribuția prin prezentarea unui material cu analize și studiu de caz a unui serviciu ori program desfășurat în bibliotecă, de a aduce în atenția publicului profesional dimensiunea culturală și informațională a BP „Ovidius”. Editarea, în anul 2013, a publicației *Nicolae Rusu. Biobibliografie* constituie o nouă realizare de cercetare științifică, a colectivului Filialei „Ovidius”. Volumul conține reflectarea activității literare și de publicistică a scriitorului (682 de surse bibliografice). Colectivul nostru de bibliotecari, prin activitatea de cercetare bibliografică, contribuie la promovarea și evocarea personalităților chișinăuene care merită aprecierea și respectul comunității.

Astăzi, pentru a corespunde tendințelor actuale de dezvoltare informațională a societății, colectivul bibliotecii și-a asumat responsabilitatea de participare în crearea modelului biblioteconomic modern. Ne-am transformat în instituție cu acces deschis prin dezvoltarea serviciilor virtuale orientate spre utilizatori și participarea nemijlocită a acestora la crearea diverselor servicii. Grație cursului de instruire, organizat de BM „B.P. Hasdeu”, în anul 2010 au fost obținute competențe de utilizare a instrumentelor de socializare în baza tehnologiilor Web 2.0. Astfel, în luna mai 2010, a fost deschis blogul *Biblioteca „Ovidius” în dialog cu comunitatea*, un element important în comunicarea interactivă cu utilizatorii on-line. Pe parcursul anilor Blogul bibliotecii și-a diversificat structura, a fost actualizat în permanență, contribuind la formarea și consolidarea imaginii bibliotecii, fiind plasate 441 de postări. Informația s-a plasat sistematic, îndată după desfășurarea evenimentului, uneori chiar în timpul activității. Astfel, a devenit un mod excelent de promovare a instituției, a colecției și serviciilor oferite. Cu succes am utilizat noile tehnologii de stocare și de vizualizare a informațiilor, activitatea bibliotecii fiind din plin prezentată prin intermediul serviciilor ce facilitează partajarea conținutului multimedia: Flickr, YouTube, Twitter, Facebook. Promovând on-line activitățile organizate – lansări și prezentări de carte, întâlniri cu scriitori și personalități, omagieri, expoziții de carte, pictură – afirmăm, astfel, prezența bibliotecii în

comunitate. Prin tot ce am realizat, am încercat să aducem în fața chișinăuienilor informații utile, pentru a-i sensibiliza, a le propune o gamă largă de oportunități de informare, de atragere la lectură.

Consolidarea relațiilor de parteneriat și colaborare, realizarea de noi parteneriate au fost și sunt în continuare obiectivele principale, care determină în mare măsură activitatea de succes a bibliotecii, de aceea am acționat în direcția diversificării colaborării cu diverse instituții profesionale sau structuri sociale la nivel național și internațional. Biblioteca „Ovidius” a fost permanent preocupată de menținerea și extinderea relațiilor de colaborare și cooperare cu autoritățile publice locale, cu societatea civilă, în scopul diversificării serviciilor. În cele două decenii de activitate, biblioteca a reușit să realizeze unele activități culturale mai deosebite, cu impact major național și internațional, grație parteneriatelor de durată cu Pretura din sectorul Centru, Direcția educație a sectorului Centru, Direcția generală a Ministerului Educației, cu instituțiile de învățământ, atât din sectorul Centru, cât și din municipiu, cu Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Institutul Confucius, ULIM, Universitatea de Stat din Moldova, Universitatea de Stat din Tiraspol, Colegiul de Construcții, Colegiul Politehnic, Liceul Academiei de Științe a Moldovei, liceele „Mihai Viteazul”, „Universul”, „Gheorghe Asachi”, „Nicolae Sulac”, gimnaziile nr. 53, 41, 7, centrele comunitare pentru tineret și copii de la Telecentru „Buburuza”, „Florile dalbe”, „Amicii”, Școala-internat auxiliară nr. 5, grădinițele nr. 227, 53, 8. În anul 2013, a început un parteneriat de succes cu Institutul Confucius „Northwest Normal University”, Lanzhou, Republica Populară Chineză, ULIM, care se va dezvolta și în continuare. Printre Uniunile de creație cu care biblioteca a conlucrat, pot fi menționate: Uniunea Scriitorilor, Uniunea Artiștilor Plastici, Studioul OWH, Muzeul Orașului Chișinău, Societatea *Limba noastră cea română*. Au fost organizate în comun programe culturale, moderatorii activităților fiind deseori reprezentanții acestor uniuni. Colaborarea cu instituțiile culturale și de învățământ contribuie la promovarea prestigiului programelor culturale ale bibliotecii, fiind organizate la un nivel profesional.



Imaginația instituției a contribuit la crearea unui climat de încredere și simpatie în spațiul comunitar și mass-media, diseminând informația din spațiul bibliotecii spre o recepție mai mare. În urma colaborării fructuoase de ani de zile, atât cu redacțiile de știri ale TVMI, NIT, *Jurnal TV*, cât și ale Radioului *Moldova* și *Vocea Basarabiei*, am fost prezenți în emisiunile: *Matinal informațional*, *Semnal junior*, *Ars adolescentina*, *Forța junimii*, *Portrete literare*, *Actualități*, *Radio nocturn – nopți albe de dor*, *Ora copiilor*, *Duminica copilăriei mele* și în emisiuni TV de știri, *Bună dimineața*, emisiuni pentru și despre tineri. Aceste emisiuni au transmis informații ample despre evenimentele culturale, despre patrimoniul informațional de care dispune biblioteca, contribuția ei la procesul educațional, rolul social al bibliotecii în dezvoltarea tinerilor ș.a. În ultimii cinci ani, s-a simțit o implicare mai amplă a colectivului în crearea imaginii pozitive a bibliotecii (121 de articole), pentru a da o mai mare valoare instituției și colaboratorilor săi. Au fost publicate 437 de articole, în care sunt reflectate activitățile de amploare ale bibliotecii, serviciile ei de performanță, dintre care 235 de articole sunt semnate de angajații bibliotecii.

Filiala „Ovidius” a ajuns la cea de a 20-a aniversare, parcurgând un drum în continuă ascensiune. Mulțumim tuturor colaboratorilor care au contribuit la dezvoltarea acestei bibliotecii, fostei și actualei conduceri municipale, în mod deosebit, dnei Lidia Kulikovski și succesoarei sale, Mariana Harjevschi, pentru susținere și intenții bune. Aducem sincere, cordiale mulțumiri primei directoare Elena Butucel, care a stat la cârma bibliotecii 19 ani din cei 20 împliniți. Sub egida dumneaei, noi am activat și ne-am format în calitate de specialiști în domeniu. Mulțumim de încrederea ce ni se acordă și vă asigurăm că și în continuare vom activa onest, susținând prioritățile Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, inițiativele de modernizare și de implementare a tuturor inovațiilor în serviciul bibliotecar pentru societate.

## OMAGIU ADUS UNEI BIBLIOTECI PUBLICE DE LA TELECENTRU, CARE A SCHIMBAT DESTINUL UNEI BIBLIOTECI DE COLEGIU

Tatiana AMBROCI,  
șef, Biblioteca Colegiului de Construcții



Filiala „Ovidius”, partenerul nostru de 20 de ani, a ajuns la o frumoasă aniversare. Este un bun prilej de a face o retrospectivă a evenimentelor petrecute împreună în cadrul acestei frumoase și longevive colaborări și să ne amintim de cele mai deosebite momente, ca să vedem ce am avut de câștigat din acest parteneriat. Despre această bibliotecă de la Telecentru (pe atunci – Biblioteca nr. 4 pentru copii) știam încă din anii de studenție, unde mergeam în vizite de studiu împreună cu profesorii universitari și prindeam primele experiențe profesionale, fiind specializată în biblioteci pentru copii. Nimic nu e întâmplător în viața asta. Așa a fost să fie ca, peste ani, să se lege destinul de această bibliotecă, deja cu o altă fațetă, dar cu același conținut prețios și cu oameni deosebiți, care au influențat viața mea profesională astfel încât astăzi nu mai percep activitatea Bibliotecii Colegiului de Construcții, unde activez de aproape 30 de ani, fără a aminti în toate comunicările instituționale și externe, în rapoartele și programele de activitate despre colaborarea cu Filiala „Ovidius”. Îmi amintesc că prima directoare a Bibliotecii „Ovidius”, dna Elena Butucel, cea care a pus temelia acestei biblioteci de carte românească, a făcut primul pas și ne-a invitat la colaborare, oferindu-ne o gamă largă de servicii informaționale și, mai ales, culturale. Erau anii '90, când în bibliotecile de învățământ lipseau cărțile didactice și artistice curriculare în limbă română, necesare procesului de studiu. Astfel, Biblioteca „Ovidius” a devenit colacul de salvare pentru biblioteca noastră, pentru elevii și profesorii Colegiului de Construcții, care au beneficiat din plin de această ofertă informațională și documentară. Dar cel mai mult am fost atrași de diversitatea activităților de animație culturală: lansări de carte, întâlniri cu personalități notorii din lumea literaturii, muzicii, teatrului, cinematografului, picturii și a altor arte frumoase, expoziții de picturi, concursuri, conferințe și simpozioane literare etc., pe care biblioteca colegiului nu avea posibilitate să le ofere utilizatorilor în spațiile sale. Această colaborare a fost reciproc avantajoasă, dar voi menționa doar câteva din beneficiile și avantajele Bibliotecii Colegiului de Construcții pe care le-a avut ca rezultat. În primul rând, Biblioteca Colegiului de Construcții (CC) s-a poziționat în mediul comunitar intern ca un centru informațional, didactic și cultural, care poate fi un real sprijin al procesului educațional, prin utilizarea tuturor pârghiilor pentru a-și realiza misiunea și a fi utilă, inclusiv, prin colaborarea cu alte biblioteci. Autoritatea și credibilitatea, de care se bucură Biblioteca CC în rândul utilizatorilor săi la moment este și grație parteneriatului cu Filiala „Ovidius”. În al doilea rând, aș menționa faptul că, Filiala „Ovidius” a oferit fericita ocazie mai multor generații de elevi ai CC de a se întâlni și a comunica cu personalități deosebite: scriitori, muzicieni, cântăreți, actori, pictori, oameni de știință, politicieni etc., într-o atmosferă neformală, intimă, aceste evenimente, contribuind la realizarea demersului educațional al instituției de învățământ – educarea la tânăra generație a unei culturi generale, estetice, etice, civice și patriotice în baza valorilor naționale, universale și general-umane. Parteneriatul reciproc avantajos bazat pe fidelitate, colaborare, comunicare și solidaritate profesională au făcut spațiile Filialei „Ovidius” la fel de atractive și neîncăpătoare ca și ale bibliotecii noastre pentru elevii CC. Filiala „Ovidius” a reușit să se afirme ca una din cele mai bune filiale ale Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” prin calitatea și nivelul înalt de organizare a activităților culturale, prin calitatea selecției invitațiilor și protagoniștilor, prin originalitatea și inovativitatea formelor și metodelor de promovare a lecturilor, prin cluburile, cenaclurile create: Cenaclul *Ovidius* condus de Ianoș Țurcanu, Cenaclul *Lumină lină*, condus de părintele Vlad Mihăilă, Clubul *Tinere talente*, condus de Zina Izbaș, Clubul *Vraja cuvântului*, condus de dr. conf. Silvia Grossu, etc. Cel mai remarcabil moment este că activitățile Filialei „Ovidius” au ajuns să facă parte din activitățile CC, cu susținerea administrației, în persoana directorului acestuia – dl Valeriu Pelivan, a directorului adjunct pentru educație – dna Elena Galben și a directorului adjunct pentru studii – dna Lucia Țurcan, dar și a

șefilor de secție, a șefilor de catedre și a altor structuri. Au fost organizate multe activități în colaborare, dar mai exact ar fi de spus că puține sunt activitățile la care n-a participat CC. Aș menționa din marea listă doar câteva din ele cu o rezonanță mai puternică și pentru Biblioteca CC, și pentru mine personal:

- Biblioteca „Ovidius” în ospetie la Colegiul de Construcții: serata muzical-literară *Un cântec, o poezie, adună multă omenie*, cu participarea lui Iurie Sadovnic și Ianoș Țurcanu; Serata muzical-literară *Împreună facem lumea mai bună*;
- lansarea cărților *Carte de dragoste*, *Brevete pentru eternitate* și a CD-ului *Anotimp minunat* ale autorului Ianoș Țurcanu;
- ședința Clubului *Tinere talente* cu genericul *Misterele creației*, dedicată totalmente creatorilor elevi și profesori de la Colegiul de Construcții cu participarea administrației instituției de învățământ.

În al treilea rând, Filiala „Ovidius”, a promovat cu succes tinerele talente ale CC din rândul elevilor și cadrelor didactice la diferite concursuri, ședințe ale Cenaclului *Ovidius*, ale Clubului *Tinere talente* etc., acestea contribuind și la buna imagine a instituției de învățământ în comunitate. Dar cel mai bun rezultat al colaborării noastre, în viziunea mea, este că Filiala „Ovidius” a creat o imagine foarte bună Bibliotecii CC în mediul profesional infodocumentar prin mediatizarea și menționarea instituției noastre în toate publicațiile, comunicările și prezentările în mass-media și în cadrul reuniunilor profesionale, pentru care le aducem sincere mulțumiri din partea colectivului Bibliotecii CC.

În acest moment aniversar, felicităm cordial pe toți colegii noștri de la Filiala „Ovidius” și, în mod special, pe doamna directoare Liuba Ciobanu, cu această frumoasă aniversare. Primiți din partea Bibliotecii Colegiului de Construcții urările noastre de sănătate, prosperitate, realizări inspirate și performanțe deosebite și în viitorii 20 de ani, noi împliniri și satisfacții profesionale, morale și materiale și tradiționalul *La mulți ani!*

## UN OM CARE CITEȘTE FACE CÂT DOI

*Eugenia DAVID,  
traducătoare, publicistă*



Cartea, afirma un gânditor, este cel mai tăcut și constant prieten, cel mai accesibil și mai înțelept consilier, precum și cel mai răbdător profesor.

Ducându-mă cu gândul la îndepărtata mea copilărie și adolescență, când cartea era un lucru foarte rar în casele părinților noștri, copiii fiind nevoiți să tot răsfoiască vreun manual sărăcăcios, îmi zic, ce norocoși sunt copii și adolescenții zilelor noastre, cei care reușesc să cunoască cât mai multe și la dispoziția cărora stau bibliotecile.

Bibliotecile... Câtă plăcere e să le pășești pragul și să consulți rafturile bogate, să-ți alegi o carte ce îți va alimenta cugetul și sufletul, ce te va îndemna la meditație. Și iarăși revin la anii de școală, aducându-mi aminte de prima bibliotecă din viața mea, mai bine zis, de o sală mică, din incinta clubului din satul natal, cu etajere pe care stăteau frumos aranjate vreo câteva zeci de cărți. Firește, toate în limba rusă. Așa cum erau vremurile, cartea în limba maternă lipsea cu desăvârșire. Am început să citesc, la început înțelegând puțin de tot, apoi, încetul cu încetul, familiarizându-mă cu limba cea străină pentru mine și cu cărțile pe care le citeam oricând aveam o clipă liberă. Dar ce cărți și ce nume: Tolstoi, Turghienev, Cehov, Gogol, Cernășevski, Nekrasov, Pușkin... Nemuritoarea literatură clasică rusă. Bibliotecara era o tânără cu șapte clase, o pătimașă bibliofilă. Ea mi-a trezit și mi-a cultivat dragostea pentru lectură. Bibliotecarii, în viziunea mea, sunt ființe deosebite, împătimate de frumos. Nu departe de casa în care locuiesc se află Biblioteca „Ovidius”. Anul acesta ea împlinește 20 de ani de la fondare. O cunosc și o frecventez de la începuturi. Cu fiecă an biblioteca se completează cu noi titluri de cărți valoroase din marea literatură universală, cu enciclopedii și dicționare enciclopedice, cu cărți pentru copii, originale și traduse. Și toată această comoară e în

limba română, visul generației mele văduvită de așa ceva. Sălile bibliotecii sunt spațioase, curate, amenajate cu gust, aici parcă te-ai afla într-un templu, simți cum te purifici și te innobilezi.

Competente, active, inimoase, frumoase, bucuroase de orice cititor, fie mic sau mare, pe care îl întâmpină cu zâmbetul pe buze, colaboratoarele Bibliotecii „Ovidius” nu ostenesc să trudească întru satisfacerea cerințelor noastre intelectuale. Poate de aceea biblioteca este vizitată de preșcolari, de elevi și studenți și de mulți oameni de creație care fac lansări de carte, expoziții de pictură, serate muzicale etc. Energia echipei este inepuizabilă, atmosfera e dintre cele mai benefice. Inițiativele sunt transpuse în viață, întâlnirile cu cititorii, expozițiile de cărți recent apărute se organizează frecvent. Cea mai mare doleanță a colaboratorilor este ca nimeni să nu treacă indiferent pe lângă acest lăcaș de cultură. Fiecare nou cititor este așteptat cu ușile larg deschise pentru că, de bună seamă, un om care citește face cât doi.

Cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la fondare, felicit cu toată căldura întreaga echipă de la Biblioteca „Ovidius”, dorindu-i în continuare multă sănătate, energie creatoare și mulți, mulți cititori de toate vârstele.

## „LECTURA ESTE O FORMĂ A FERICIRII. ULTIMA LA CARE VOM RENUNȚA” (Fernando Savater)

Liliana DOLGAN,  
lector superior, Facultatea de litere, USM



Lectura îl înzestrea pe om cu limpezimea gândirii și a exprimării, ca proiectează asupra scrisului și cărții o aureolă care luminează un întreg univers. Nu în zadar i-am numit pe cei care colecționează cărți bibliofili.

Cei care au preocupări comune, sub diferite aspecte, în universul cărților – bibliotecari, bibliografi, tipografi, librari etc. – studiază cartea ca fenomen al vieții sociale, cuprinzând istoria, răspândirea, descrierea și conservarea ei. Conservarea se face prin biblioteci. Dar o bibliotecă fără bibliotecar este ca o casă nelocuită, spunea renumitul istoric și om politic N. Iorga la începutul secolului al XX-lea.

Ce știm noi despre munca de bibliotecar? De la selecție la așezarea publicațiilor pe rafturi până la momentul în care e oferită cititorilor, au loc o serie de operații complexe de natură intelectuală, care presupun cultură și pricepere profesională. Bibliotecarul este cel care dă viață cărților, le oferă spre lectură.

Ce calități trebuie să aibă bibliotecarul de azi? Probabil, ar trebui să fie binevoitor, tolerant, cult, amabil, răbdător, comunicabil, competent, inteligent.

Bibliotecarul nu numai împrumută cartea cititorului, ci devine un îndrumător, cel care te învață cum să utilizezi mai eficient resursele informaționale ale bibliotecii. Fiecare bibliotecar pune o amprentă personală în ceea ce privește organizarea bibliotecii, relația cu beneficiarii, aici e vorba de cultura, experiența și profesionalitatea fiecăruia.

Fiind o cititoare fidelă a Bibliotecii „Ovidius”, am întâlnit așa bibliotecari. Aș vrea să o remarc pe doamna bibliotecară Natalia Cojoharencu, care este, după părerea mea, o persoană complexă, erudită, posedă anumite abilități. Un bibliotecar trebuie să fie el însuși un mare și pasionat cititor. Un așa cititor este și sus-numita doamnă, care știe să găsească puterea să spună o vorbă bună, puterea să-i facă pe cititori să se bucure chiar dacă numai pentru o clipă.

Aici, în Biblioteca „Ovidius”, am descoperit-o pe Regina Maria cu *Povestea vieții mele*, pe Ileana Vulpescu, pe Gabriel Liiceanu, pe Andrei Pleșu (șirul ar putea fi continuat).

„Citești o carte: cum puteai trăi până acum fără gândurile ei? Legi o prietenie nouă: cum te puteai crede întreg fără ea? Abia acum simți golul adevărat”, spunea filosoful Constantin Noica.

Zilele acestei bibliotecă împlinesc vârsta de 20 de ani, o vârstă frumoasă, vârsta tinereții. La 20 de ani adevărata poveste a vieții abia începe să-și depene vorbele. Cu aceasta ocazie vreau să felicit întregul colectiv, să urez succes profesional și multă sănătate!

## BIBLIOTECA „OVIDIUS” – OAZĂ PENTRU SUFLET ȘI IZVOR DE CUNOAȘTERE

Larisa PANTEA,  
profesor universitar, Facultatea de economie, USM



Razele soarelui străbat prin fereastră și luminează filele unei cărți. În jur domnește o atmosferă caldă, liniștită și primitoare. Lectura captivează gândurile, iar timpul se oprește. Ne aflăm în Biblioteca „Ovidius”.

Secolul XXI a adus cu el semnificative transformări, inclusiv extinderea utilizării internetului. Ca sursă de informație la etapa actuală ocupă locul primordial. Ca sursă de informație, însă nu și ca generator de o stare de revelație, de forță creatoare a imaginației. Prerogativa aceasta rămâne să fie a cărților.

Cu o impresionantă colecție de titluri, atât din literatura națională, cât și cea universală, Biblioteca „Ovidius” poate satisface gusturile chiar și celui mai pretențios cititor. Varietatea domeniilor și subiectelor este vastă: literatură artistică, filosofie, psihologie, sociologie, jurisprudență, economie etc. Respectiv, este foarte divers și contingentul de cititori: cei mici au o sală de lectură special creată pentru ei, maturii au o sală în care există acces la internet, periodice, accesul la cărți fiind liber – astfel ca cititorul să poată nestingherit să aleagă cărțile care îi atrag atenția. Liceenii se pot baza cu încredere pe Biblioteca „Ovidius” în consultarea cărților din programul școlar la literatura română și cea universală. Personal sunt atrasă de varietatea revistelor, în special, cele privind designul interior, deoarece este un hobby al meu.

Și după cum nu locul sfințește omul, ci omul sfințește locul, Biblioteca „Ovidius” se remarcă prin personalul ei competent, cunoscător, capabil să îndrume cititorul interesat de un subiect specific spre cărțile potrivite, să-l asiste la efectuarea unei liste bibliografice cuprinzătoare, să-l sfătuiască în consultarea unor autori și titluri de cărți proaspăt apărute. Frecventez biblioteca deja de 16 ani și pot afirma cu siguranță că orice cititor este privit nu doar ca beneficiar de servicii ale bibliotecii, dar ca personalitate, îi sunt reținute domeniile de interes, iar la vizitele ulterioare îi sunt propuse cărți din domeniul respectiv. La Biblioteca „Ovidius” cititorul se simte întotdeauna binevenit. Atitudinea bibliotecarilor este caldă, sufletistă, simți o bună dispoziție de îndată ce treci pragul bibliotecii.

Important este că activitatea bibliotecii include și o varietate largă a activităților, precum: Cenaclul *Ovidius*, Clubul *Café littéraire*, programul de lectură *Chișinăul citește o carte*, *Lecturile verii*, Atelierul de creație *Miracol* etc. Nu sunt trecute cu vederea nici așa sărbători naționale precum Mărțișorul și Dragobetele, marcate și ele prin concurs de creație și, respectiv, spectacol.

Participarea la Biblioclubul *Spirit și intelect* mi-a adus o satisfacție aparte, deoarece în cadrul ședințelor acestuia am avut plăcerea să împărtășim opinii pe marginea diverselor subiecte care preocupă tineretul nostru. De fapt, chiar „ședințe” este prea formal spus, întâlnirile petrecându-se într-o atmosferă relaxantă, plăcută, liberă pentru exprimare și reflexie. Schimbul de opinii permite conturarea unor viziuni clare, abordarea unor probleme din perspective noi. Pe lângă aceasta Biblioteca „Ovidius” ne oferă minunata șansă de a ne întâlni cu scriitori, artiști, care împărtășesc experiența și viziunea lor asupra artei, literaturii, societății și altor domenii. Aceste întâlniri dezvoltă atitudinea pentru frumos, trezesc acuitatea percepției lumii înconjurătoare, scoțându-ne din cotidianul banal. Toate aceste manifestări se desfășoară grație eforturilor și dedicației bibliotecarilor, pentru care le suntem profund recunoscători.

Pot afirma cu siguranță că Biblioteca „Ovidius” este atât un loc ideal pentru desfășurarea lucrului de cercetare și cunoaștere, cât și o oază pentru suflet în petrecerea timpului liber.

# LECTURI COTIDIENE ȘI ACTIVITĂȚI INOVATIVE DE PROMOVARE A CĂRȚII LA BIBLIOTECA „OVIDIUS”

## TRUSA ABSOLVENTULUI / LICEANULUI / STUDENTULUI / MASTERANDULUI. INOVAȚII LA FILIALA „OVIDIUS”

Natalia GHIMPU,  
șef oficiu, Filiala „Ovidius”

Timpul este în schimbare, se schimbă lumea, se schimbă și cerințele informaționale. Ținând cont de schimbare, Filiala „Ovidius” oferă beneficiarilor suport în căutarea, regăsirea, stocarea informației, precum și – în premieră – minicursuri: ediția 2014. Agenda și logistica reflectă misiunea acestei activități care cuprinde dezvoltarea și gestionarea serviciilor infodocumentare în suportul beneficiarilor / absolventului / liceanului / studentului / masterandului, precum și implementarea culturii informării, bazată pe tehnici și tehnologii informaționale inovatoare.

Trusa inovațiilor / minicursurilor este o bază complexă de informare, orientate pentru satisfacerea cerințelor informaționale pe perioada de finalizare a studiilor medii, medii speciale, de licență și masterat (elaborarea, prezentarea tezelor, proiectelor etc.). Scopul minicursurilor este de a oferi suport în căutarea, sistematizarea informației, oferirea unor diverse servicii, produse informațional-biblioteconomice; promovarea culturii informației; formarea continuă; familiarizarea cu cadrul legal în procesul de cercetare a studiilor (*Legea privind dreptul de autor*); promovarea standardelor naționale, cerințelor Consiliului Național de Acreditare și Atestare al Ministerului Educației etc.; promovarea bazelor de date (e-Referințe, Koha-seriale, OPAC – Catalogul electronic, de pe pagina web a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” și a serviciului *Întrebă@bibliotecarul*, EBSCO, *Monitorul de Chișinău*, *Moldlex*, *Cambridge Journals* etc.); suportul în realizarea prezentărilor în formatul PowerPoint etc. Ca grup-țintă i-am stipulat pe liceeni, studenți ai ciclurilor licență, masterat etc. Drept spațiu pentru organizarea activităților servește Sala de referință de la Filiala „Ovidius”, precum și alte localuri, la cererea beneficiarilor. Termenii de realizare cuprind luna martie și vor dura până la 30 iunie 2014. În calitate de parteneri apar bibliotecile și secțiile de monitorizare și cercetare de la Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Universitatea de Stat din Moldova, Universitatea de Stat din Tiraspol, Universitatea Academiei de Științe a Moldovei, precum și administrațiile liceelor, colegiilor. Intențiile propuse de noi cuprind: utilizarea eficientă a paginilor web ale Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” și Filialei „Ovidius”; promovarea potențialului infodocumentar virtual, factografic și promoțional; expoziții de documente, expoziții tematice, buletine informaționale, liste bibliografice, inovații creative pentru proiecte / teze anuale (licență / master); consultații individuale și în grup pentru elaborarea structurii proiectelor / tezelor anuale (licență / master); consultații individuale și în grup în elaborarea, citarea și prezentarea referințelor bibliografice pentru proiecte / teze anuale (licență / master).

În procesul de promovare folosim relații directe cu diversele instituții de învățământ; amplasăm informații-avize în spațiile Filialelor Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”; amplasăm informația pe blogul Filialei „Ovidius” etc.

Evaluarea va fi posibilă la finele acestei activități (la sfârșitul lunii iunie), prin analiza solicitărilor și cerințelor beneficiarilor, prin metoda de observație-urmărire-discuție. În promovarea și realizarea Minicursurilor sunt implicați toți colaboratorii: Natalia Ghimpu, Natalia Cojoharenco, Victoria Cebanu, Viorica Moraru, Aglaia Iepure și Ion Borș, fiecare având segmentul său de responsabilitate.



## BIBLIOTECA PUBLICĂ „OVIDIUS” – DE LA MEDALIOANE, LA CONFERINȚE LITERAR-COGNITIVE

Ion BORȘ,  
cronicarul bibliotecii

Pe tot parcursul a 20 de ani, activitatea filialei „Ovidius” a fost orientată spre realizarea obiectivelor strategice ale BM „B.P. Hasdeu”, axate pe menținerea și dezvoltarea suportului informațional, educațional și cultural pentru comunitatea chișinăuiană. În permanență s-a ținut cont de organizarea și buna funcționare a filialei pe toate segmentele de activitate: deservirea utilizatorilor, renovarea serviciilor informaționale, munca de cercetare și elaborare bibliografică, aprofundarea și extinderea relațiilor de parteneriat, promovarea instituției ca centru modern de cultură. S-ar părea o sarcină dificilă, pentru ultima perioadă, fiindcă în 2012 s-a schimbat un director experimentat pe unul care n-a executat în trecut această funcție. Însă, nu și în cazul doamnei Liuba Ciobanu. Până la avansare în funcție, dna Elena Butucel și-a pregătit bine colectivul și succesorul său, care cunoaște foarte bine biblioteca. Dna Liuba Ciobanu a executat toate funcțiile de bibliotecar, pe parcursul a 13 ani. Așa că inițiativele și activitatea instituției nu au avut de suferit.

În acest articol mă voi referi mai amănunțit la un mod de activitate literar-artistică, cu priză la utilizatorii bibliotecii noastre. Este vorba de medalioanele literar-artistice, un mod de activitate culturală complexă. Ea cuprinde memorii despre viața și activitatea unui scriitor, cu momente picante, destăinuri. Tot în cadrul medalioanelor literare se citește din creația omagiatului, se interpretează numere artistice, se organizează expoziții de carte, se demonstrează filme documentare și chiar artistice. Pe parcursul ultimului an de activitate, la Biblioteca „Ovidius” au fost organizate cinci medalioane, adunând în sală maximum audiență, uneori auditoriul devenind neîncăpător. Să ne amintim de fiecare ședință în parte.

Medalionul literar-artistic *Poeta Nina Josu – un cuget în căutare*, dedicat scriitoarei și publicistei Nina Josu, la împlinirea respectabilei vârste de 60 de ani, a întrunit mai multe personalități notorii: doctorul în filologie Vasile Bahнару, director al Institutului Lingvistic din cadrul Academiei de Științe a Moldovei; academicienii Mihai Cimpoi și Nicolae Dabija, poezii Valeriu Matei și Renata Verejanu; ex-ministrul culturii Ion Ungureanu; angajații săptămânalului *Literatura și arta*, la care a activat și continue să activeze omagiată.

Un alt medalion – *Întinerește-mă să fim de-o seamă* – a fost organizat în memoria poetului și textierului Simion Ghimpu. Soția poetului, interpreta de muzică populară Veta Ghimpu-Munteanu a povestit studenților de la colegiile de construcții și politehnic, precum și elevilor Gimnaziului nr. 41, crâmpie din viața lui Simion Ghimpu, despre creația lui, a citit din versurile poetului, a cântat piese pe texte semnate de soțul ei. Iar grupul folcloric, condus de Romela Osoianu, a interpretat cântece pascale.

În toamnă, Biblioteca Publică „Ovidius”, în colaborare cu Muzeul Orașului Chișinău, a organizat medalionul literar-artistic *Eu de-acolo, din vecie, mai am a spune și a scrie*, în amintirea cunoscutului poet, om de știință și politician Ion Vatamanu. La ședință au participat fiicele poetului – Mariana și Leontina Vatamanu. Au venit să-și depe amintirile: Ana Bantoș, critic literar; Dumitru Batâr, doctor în chimie și coleg de breaslă al poetului; Mihai Iorga, profesor la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice și soțul Leonidei Lari; Ion Mărgineanu, deputat în primul Parlamental al RM. Au recitat versuri vatamaniene actorii Mihai Iorga, Elena Dodon, studenții anului întâi de la Colegiul de Construcții din Chișinău, cititorii bibliotecii Cristina Voroneanu și Maria Bortă, de la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”.





La 18 noiembrie, Biblioteca Publică „Ovidius” a omagiat-o pe reductabila interpretă Doina Aldea-Teodorovici, care ar fi împlinit la acea dată 55 de ani de la naștere. Medalionul literar-artistic *Doina neamului* a fost moderat de Cristina Voroneanu, elevă la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul” și voluntar al bibliotecii noastre. La întâlnire cu mama regretatei cântărețe, Eugenia Marin, și cu alte rude apropiate Doinei, au venit studenți de la Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, precum și elevi de la Colegiul de Construcții, Colegiul Politehnic, Gimnaziul nr. 53, sala bibliotecii devenind neîncăpătoare. Eugenia Marin a povestit despre copilăria, adolescența și activitatea Doinei. Dna E. Marin i-a îndemnat pe participanți să-și iubească Patria, să n-o părăsească doar pentru niște interese personale și cât mai mult să citească, să se îmbogățească spiritual. Cu un microrecital de cântece s-a prezentat la medalion tânăra interpretă de muzică folk Natalia Croitor și chitariștii Andrei Baltaga și Roman Alexandreanu. Iar elevii de la Colegiul de Construcții au recitat versuri dedicate Doinei Aldea-Teodorovici. La încheiere, întreaga sală a interpretat piesele Doinei. Astfel, studenții au comemorat această personalitate, plecată prea tânără în Lumea Celor Drepti. Ea a lăsat pentru urmași cântece și un exemplu de înalt patriotism.

Prin colaborare cu Muzeul Orașului Chișinău, biblioteca a organizat medalionul literar-artistic *Patima iubirii eterne*, comemorând-o pe eminenta poetă și om politic Leonida Lari. Oameni de cultură (poetul, medicul și prietenul din copilărie cu poeta, Nicolae Roșca; scriitorul și editorul de carte Vasile Căpățînă; publicista Eugenia Manea-Cernei; pictorul Andrei Mudrea; poetul-medic Ion Cuzuioc; operatorul de sunete radio Ilie Stratulat, actorul Mihai Iorga) și rude apropiate ale poetei și-au depănat firul amintirilor în fața studenților de la facultatea de Jurnalism, USM, și a celor de la anul IV al Colegiul de Construcții. Viitorii constructori, au prezentat un recital de poezie, accentuând unele date semnificative din viața regretatei poete. Soțul poetei, actorul Mihai Iorga, a mulțumit, în primul rând, tineretului, pentru participare la comemorare și i-a îndemnat să-și iubească Patria cu aceeași îndârjire și ardoare cu care a iubit-o Leonida Lari. Or, de dragostea lor depinde viitorul statului nostru.

La aceste activități aș adăuga și serata literar-artistică *Eugenia David, albul care ne unește într-o primăvară a iernii*, prin care a fost omagiată cunoscuta traducătoare, octogenara Eugenia David. Și această activitate nu se deosebește cu nimic de un medalion, deoarece și ea se bazează pe amintiri. Au venit să o felicite Arcadie Suceveanu, președintele Uniunii Scriitorilor, prozatorul Vladimir Beșleagă, publicistul Boris Marian, prozatorul Victor Prohin, poetul Ianoș Țurcanu, jurnalistul Vlad Pohilă, publicistul Boris Druță, traducătoarele Elena Vatamanu și Valentina Buzilă, colega de facultate, jurnalista Ludmila Vătavu, actrița Valentina Ghițac, poeta Alla Korkina, jurnalistele Tamara Șmudeac și Tamara Gorincioi. În cercul de prieteni s-au spus cuvinte frumoase despre omagiată, s-au depănat amintiri despre anii parcurși împreună, s-au citit versuri, s-a vorbit despre cărțile ei, expuse într-un vernisaj de carte. Biblioteca s-a pregătit cu dragoste de acest eveniment, au fost prezentate pe ecran imagini cu fotografii din viața scriitoarei. A fost citit mesajul de felicitare al conducerii Bibliotecii Municipale, semnat de doamna director Mariana Harjevschi. I s-a înmănat o diplomă de excelență și multe-multe flori de recunoștință.

Acestea, precum și alte activități culturale întregesc viața bibliotecii. Ele sunt strâns legate de carte, de lectură, de cunoaștere. Biblioteca „Ovidius” mult experimentează. Bunăoară, dacă în anul trecut s-au organizat mai multe medalioane literar-artistice, în acest an se pune accentul pe conferințe. La sfârșit de februarie a avut loc conferința *Contribuția localnicilor în războiul de pe Nistru*, la care au participat veteranii: Valeriu Mițcu, Valeriu Caimacan, Iurie Coțofan, Ilie Coica, Vlad Grecu, Veaceslav Verlan, Neonela Popovici (mama eroului Anatol Popovici), Iurie Țvignov (Academia de Poliție); studenți de la Academia de Poliție „Ștefan cel Mare” și elevi de la Colegiul de Construcții. Iar în martie a avut loc conferința literară *Poet și om al cetății de cuvinte*, dedicată poetului-martir Dumitru Matcovschi. Conferința a fost moderată de Liuba Arion. Au mai participat: Adriana Cazacu, doctor conferențiar, USM; Victoria Fonari, doctor conferențiar, USM, și elevii din clasele IX de la Liceul „Titu Maiorescu”.

La 27 martie, a fost organizată conferința *Artizanii Unirii*, despre Actul Unirii de la 1918, de Clubul tinerelor talente, condus de jurnalista și poeta Zina Izbaș. La conferință au participat istoricii Valeriu Pelivan și Veaceslav Stăvilă.

Acestea sunt doar o parte o din activitățile literar-artistice ale Filialei „Ovidius”. Deși în acest an avem sarcini mult mai mari (sărbătorim 20 de ani de activitate), colectivul nostru depune străduință maximă să le îndeplinească. Or, totul ce se face la bibliotecă este în serviciul cititorului.



## INSTITUȚII DEVENITE OVIDIENE

*Victoria CEBANU,  
șef oficiu, Filiala „Ovidius”*

Într-o societate contemporană o instituție infodocumentară nu poate activa fără colaborări, adică parteneriate. Parteneriatul presupune modalitatea formală sau informală, prin care două sau mai multe părți decid să acționeze împreună, pentru atingerea unui scop comun. Pentru a avea un parteneriat efektiv, Biblioteca „Ovidius”, pe parcursul anilor de existență, a colaborat cu diverse instituții de învățământ pentru atingerea cerințelor strategice instituționale.

Un copil, care crește în lumea cărților, este asemeni unei flori care crește în grădina feerică a Naturii-Mamă. În ciuda progresului rapid al științei, cartea rămâne nemuritoare în educarea și formarea personalității fiecărui om. Însă, odată cu cartea, la educarea și formarea acestei personalități contribuie mai mulți factori educaționali: familia, grădinița, școala și instituțiile culturale. Un rol important în formarea unei asemenea personalități îi revine și bibliotecii, deoarece implicarea și participarea ei în acest proces, într-o societate democratică, constituie o cheie a succesului. Această „cheie” constă în capacitatea de a comunica, de a relaționa cu semenii. Coordonat pe acest drum de-a lungul anilor de Biblioteca „Ovidius”, în parteneriat cu instituțiile preșcolare nr. 227, 74, 53, 8, micul cititor a avut prilejul de a intra într-o lume nouă și plăcută, lumea cărților, fiind obișnuit, credem noi, cu gândul că oriunde, oricând și oricum, cartea rămâne cel mai bun profesor al omului. Sunt convinsă că relația parteneriatelor de-a lungul anilor s-a transformat într-o prietenie durabilă și elegantă, destul de necesară pentru această categorie de utilizatori. Mai mult, din punctul meu de vedere, lumea cărților este însăși lumea copiilor care, cândva vor deveni adulți, asemeni nouă.

Însă, termenul de parteneriat mai presupune și realizarea unei alianțe pentru atingerea unor obiective comune de a încuraja și a dezvolta potențialul creator, oferindu-le copiilor școlari posibilitatea de a-și deschide sufletul prin cuvânt și imaginație. Și aceasta o facem împreună de-a lungul celor 20 de ani de activitate cu gimnaziile și liceele, atât din sectorul Centru, cât și din municipiu: gimnaziile nr. 7, 41, 53, liceele „Mihai Viteazul”, „Nicolae Sulac”, „Universul”, „Gheorghe Asachi”, Liceul Academiei de Științe a Moldovei etc. Împreună cu ei au fost folosite formele și metodele cele mai interesante, mai utile și accesibile de transmitere și organizare a cunoștințelor, de dezvoltare a capacităților intelectuale și creatoare ale elevilor; serate literare, discuții tematice, ore de lectură, concursuri cognitive, medaliaone aniversare, întâlniri cu personalități marcante etc. Toate aceste forme și metode au contribuit și au stimulat procesul de creativitate a acestui segment de beneficiari.

Nu sunt excluse din lista partenerilor devotați nici instituțiile cu nevoi speciale, din raza cartierului Centru: „Casa Mărioarei” și Școala-internat auxiliară nr. 5. Acest parteneriat constă în antrenarea bibliotecii în realizarea unor activități de caritate față de copiii și tinerii aflați în dificultate. Personalul bibliotecii a recunoscut importanța dezvoltării empatiei și a capacității de

acceptare a tuturor categoriilor umane prin diverse acțiuni, produse în cadrul acestui parteneriat. În cadrul activităților organizate, a sporit nivelul de socializare și receptivitate a acestor categorii de utilizatori, ce au contribuit la promovarea cărții ce reflectă anumite situații de criză cu care se confruntă acești beneficiari, precum și promovarea instituției noastre în comunitate și serviciile oferite. Numeroasele întâlniri cu copiii în dificultate le-au adus doar bucurii. Pe parcurs au fost lecturate povestirile lui Spiridon Vangheli, versurile accesibile ale lui Grigore Vieru, au fost organizate întâlniri cu scriitorii Nina Slutu-Soroceanu, Claudia Partole, Iulian Filip, Ianoș Turcanu și alte personalități, care au acceptat cu înțelegere invitația copiilor. Acești copii au citit versuri, au cântat, au dansat și au înscenat fragmente din opera scriitorilor îndrăgiți, au fost antrenați în activități ca și ceilalți semeni ai săi, simțind dragoste și atitudine omenească.



Cu scopul de a dezvolta abilitățile de comunicare cu semenii săi, de a organiza timpul liber al beneficiarilor și de a stimula capacitățile de inițiativă, s-au stabilit relații frumoase de parteneriat între Biblioteca „Ovidius” și centrele comunitare pentru copii și tineret (CCCT) din sectorul Centru. Printre cele mai active vom menționa: CCCT „Andrieș”, „Buburuza”, „Florile dalbe”, „Floarea soarelui”, Centru Comunitar pentru Copii „Amicii”, cu o diversitate de programe culturale ale instituțiilor implicate în acest parteneriat.

Un segment aparte în relațiile cu cititorii bibliotecii îl constituie parteneriatul cu instituțiile medii și superioare de învățământ. Timp de 20 de ani, o legătură strânsă, bazată pe respect și încredere reciprocă, există între Biblioteca Publică „Ovidius” și Colegiul de Construcții, Colegiul Politehnic, Universitatea de Stat din Moldova, Universitatea de Stat din Tiraspol și, mai recent, Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Institutul Confucius. Un asemenea conglomerat ne-a permis să extindem aria de colaborare, să se deschidă un câmp mai larg de observare, de cunoaștere și de dezvoltare a fiecărui individ în parte. Această pornire este dictată de propriile noastre convingeri și orientări spirituale și de dorința de a le ajuta tinerilor să se formeze, să se cultive prin intermediul valorilor culturale și general-umane, să-și manifeste abilitățile.

Cu certitudine, aceste acțiuni presupun schimb de experiență, de competență și valori, care ne-au ajutat să ne apropiem unii de alții și să ne cunoaștem mai îndeaproape pentru a forma, a dezvolta și a educa personalități. Rolul bibliotecii este de a contribui la integrarea optimă a tinerilor în societate.

Pe parcursul a două decenii, procesul de colaborare al Bibliotecii „Ovidius” cu instituțiile de învățământ preșcolare, școlare, preuniversitare, universitare, centrele comunitare, instituții cu nevoi



speciale, au avut un impact real în activitatea de zi cu zi a bibliotecii. Biblioteca a promovat și a încurajat lecturile prin inițiative și activități inovative, prin dezvoltarea gustului și a deprinderilor de lectură, prin dezvoltarea spiritului creativității și ingeniozității.

Cu acest prilej, ținem să aducem mulțumiri tuturor partenerilor noștri. Doar împreună, cu dăruire de sine, a fost posibil formarea unor parteneriate de excelență. E important să înțelegem, că urmărim același scop bine determinat, care duce spre succes.

## MIRACOLELE OVIDIENE

Viorica MORARU,  
sef oficiu copii, Filiala „Ovidius”

„Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citește, copiii își formează o anumită concepție asupra lumii, cărțile le formează anumite norme de conduită.”

Motivarea utilizatorilor pentru lectură depinde și de efortul pe care îl face fiecare bibliotecă în parte, inclusiv organizând lansări și prezentări de carte. Iar întâlnirea scriitorilor cu cititorii este o bucurie, or, pentru ei se scrie, deci îi interesează cum reacționează cititorul la ceea ce scriu, ce cred despre cărțile lor. Scriitorii care pășesc des pragul bibliotecii sunt: Ianoș Țurcanu, Iulian Filip, Claudia Partole, Lidia Hlib, Arcadie Suceveanu, Vasile Romanciuc, Aurelian Silvestru, Nicolae Dabija, Marcela Mardare, Maria Mocanu, Angela Chicu, Nina Slutu-Soroceanu, Ion Diordiev, Nicolae Rusu, Dumitru Mămăligă, Titus Știrbu, Alexandru Plăcintă și mulți alți scriitori, care își prezintă cărțile și își exprimă părerea despre ele. Cei dornici care vor să afle cât mai mult despre creația autorilor au fost copiii de la gimnaziile nr. 53 și 41, de la liceele „Mihai Viteazul”, „Natalia Dadiani”, „Nicolae Sulac”, „Minerva”, „Vasile Vasilache”, „Prometeu”, „Universul”, „Gheorghe Asachi”, de la Școala-internat auxiliară nr. 5, de la grădinițele nr. 227, 78 și 53. Activitățile organizate au venit în sprijinul comunității pentru a afla mai multe din creația autorilor. Copiii, participând la activități, ne-au convins că scrierile sunt citite și îndrăgite de ei.



Unul dintre cele mai solicitate programe de promovare a lecturii pentru copii rămâne a fi *Ora poveștilor* care se desfășoară pe parcursul întregului an. *Ora poveștilor* este ghidată de voluntara Cristina Voroneanu. În fiecare zi de miercuri, copiii vin pentru a asculta diverse povești. Sunt citite și vizionate cele mai frumoase povești din folclorul românesc și universal. Cristina Voroneanu își întâmpină micuții de dragul unui basm. Cei mai măricei își croiesc drum spre bibliotecă fără ajutor. Micuții însă vin ajutați de părinți sau bunici, fiindcă nu-și închipuie cum să lipsească de la poveste. În jurul mesei rotunde stau nepoțelele și bunicuțele care au venit să le susțină. Au insistat să participe la acest program pentru a se menține relația de interese între generații. Copiii sunt implicați în jocuri distractive și concursuri cu scopul de a-i relaxa și a-i motiva să frecventeze mai des biblioteca. Fiecare poveste este analizată și comentată ca micii cititori să învețe a extrage mesajul din operă. Ei sunt încurajați să se asculte reciproc și să dezbată politicos opiniile cu care nu sunt de acord. În urma acestor activități, ne-am străduit să-i orientăm pe copii să facă diferență între bine și rău, între minciună și adevăr, între lașitate și curaj, să învețe care sunt calitățile pozitive și cele negative ale eroilor, cum trebuie să procedeze în diferite situații,



exemplificând și unele situații din viața lor prin comparație cu acțiunile personajelor. De la aceste ore, copii pleacă entuziasmați și impresionați, dorind să citească și să recitească poveștile. Marea poveste continuă. Ne așteaptă alte comori tănuite pe rafturile bibliotecii. Fiți Feți-Frumoși și Ilene Cosânzene. Descoperiți-le povestea...

Unul din serviciile inedite pentru copii, oferite de bibliotecă, este Atelierul de creație *Miracol*. Ziua de duminică pentru atelierul de creație este o zi

obișnuită, de lucru. Aici se lucrează cu mărgelușe de diferite mărimi. Participantele sunt: fete și bunicuțele lor, eleve și fete angajate în munca de producere. Se muncește cu sârg. Din mărgelușe viu colorate fetele meșteresc brățări, cercei, broșe, diferite compoziții floristice, flori de cyclamen, crenguțe de vișin înflorit ș.m.a. Scopul acestui atelier este antrenarea participanților în activități socioeducative de dezvoltare a creativității și imaginației. Moderatoarea acestui program, Nina Bejan, voluntar al Bibliotecii „Ovidius”, formează copiilor abilități de a construi și a munci în mod creativ tehnici de lucru cu materiale din hârtie și mărgele. Activând într-o atmosferă plăcută, creată în cadrul atelierului, participanții au reușit deja să-și manifeste aptitudinile și talentul în folosirea lucrului manual și crearea unor confecții de artă. Datorită dibăciei și entuziasmului dărilor Nina Bejan, Atelierul de creație *Miracol* a devenit o școală de educație a copiilor în sens estetic, de formare a sentimentului de dragoste pentru natura frumoasă ce ne înconjoară și de lărgire a orizontului cultural. Miracolele continuă...

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru copii. Acestea dau posibilitate copiilor să demonstreze capacitățile lor și sunt necesare în dezvoltarea creativității. Întrecerile pot cuprinde interpretarea, recitarea, aplicarea priceperilor și deprinderilor formate în activități practice.

Participanții la concursurile de desen – *Planeta Copilăriei în culori*, *Lecturi de vară cu creta fermecată*, *Am un grai ca din poveste*, *Impresii de lectură din cartea de vacanță* – au ocazia să demonstreze originalitatea și măiestria în arta picturii, prin forme, culori, detalii ce exprimă caractere, fapte, evenimente.

Concursurile de creații manuale *Magical Mărțișor*, *O jucărie pentru Pomul de Crăciun*, *Ouă încondeiate*, organizate în colaborare cu Pretura sectorului Centru; cu centrele comunitare pentru copii și tineret „Buburuza”, „Florile Dalbe” au drept scop păstrarea tradiției românești, stimularea potențialului artistic și creativ al copiilor. Materialele folosite sunt diverse: panglici, mărgele, hârtie colorată, stofă, biscuiți, boabe de cafea etc.

Toate concursurile duc la învățarea unor lucruri sau abilități noi. În afară de informațiile noi despre domeniul pentru care se pregătesc, copiii învață să își organizeze timpul, să facă față unei competiții și învață valoarea efortului și disciplinei. Pregătindu-se pentru un concurs, un copil are ocazia să învețe ce înseamnă perseverența, răbdarea și responsabilitatea.

Cu certitudine, putem afirma că toate aceste activități, organizate de bibliotecă, stimulează foarte mult imaginația și gândirea, oferă motivația atât de necesară în procesul de lectură și ajută la dezvoltarea abilităților de cunoaștere. Lectura copiilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de bibliotecă.



## CHIȘINĂUL CITEȘTE O CARTE ȘI LECTURILE VERII – PROGRAME PRIORITARE ÎN REȚEAUA BM „B.P. HASDEU”

Aglăia IEPURE,  
Ana VISCANTENE,  
bibliotecare

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.”  
(Honoré de Balzac)

Lecturile sunt utile pentru întreaga clasă umană, deoarece cititul cărților continuă să fie principala cale de formare a noii generații. Un aport semnificativ la promovarea cărților și îndrumarea utilizatorilor spre lectură le revin bibliotecilor, având un rol major de a-i informa pe beneficiari cu cele mai noi ediții de carte sau alte surse exacte, indicate de cititori. Un rol important în stimularea utilizatorilor spre lectură le revin și programelor culturale, ce se desfășoară în biblioteci.

Programul *Chișinăul citește o carte* promovează și încurajează lectura, ca aceasta să devină un obicei, un mod firesc de a fi. În acest context, se organizează întâlniri ale scriitorilor cu publicul cititor, precum și o serie de mese rotunde, cu dezbateri și discuții pe marginea cărților incluse în program. Programul, ajuns la ediția a XI-a, adună an de an tot mai multe cărți citite, mai mulți scriitori promovați și mai mulți cititori ai acestora. Pentru desfășurarea cu succes a programului sunt aplicate diverse metode de promovare a cărților: întâlniri cu autorii, ore de lectură, discuții-dezbateri, prezentări de carte, editarea unor materiale promoționale (afiș, anunț pe blogul bibliotecii și la panoul de informații din holul bibliotecii, postări pe blogul bibliotecii și pe rețele de socializare, precum și reviste bibliografice), lucru individual cu cititorii, dar și în grup etc. Pe parcursul programului sunt vernisate expoziții permanente de carte, cu fișa biografică a autorului. Cititorii au posibilitatea să cunoască biografia și activitatea scriitorului. Volumul propus spre lectură se află mereu în prim-plan, pentru a atrage atenția utilizatorilor, rezultatele urmând a fi oglindite în cadrul unei conferințe de totalizare, la care participă cei mai activi cititori înregistrați pe durata programului. Astfel, ei au posibilitatea de a împărtăși impresiile lor despre cele citite. Participarea bibliotecii la acest program a dus la extinderea parteneriatului cu instituțiile de învățământ din oraș.



Programul *Lecturile verii*, care îmbină distracția cu lectura în perioada estivală, este pentru copiii de toate vârstele, de la preșcolari și până la adolescenți. De regulă, lansarea programului are loc la 1 iunie, de Ziua internațională a copiilor. Programul este preconizat și desfășurat pe tot parcursul verii. Fiecare lună are un program individual atât în spațiile funcționale ale Bibliotecii „Ovidius”, cât și extramuros. Activitățile sunt organizate într-o formă atractivă, miza punându-se pe lecturile extrașcolare, urmate de discuții. Acest program de lectură, prin caracterul inovativ și captivant al desfășurării, îi ademenește pe elevi să citească. Suprasolicitați, uneori, de lecturile obligatorii, ei preferă forme spectaculoase, ludice, atractive, ghidate de personalități culturale distinse. Tradițional, în cadrul *Lecturilor verii* sunt organizate: întâlniri cu scriitorii, prezentări de



carte, ore de lectură, ateliere de creație, concursuri, discuții-dezbateri, medalioane literar-artistice etc.

Partenerii programului sunt: Pretura sectorului Centru; Tabăra cu sejur de la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”; Tabăra cu sejur de la Gimnaziul nr. 53; Tabăra cu sejur de la Liceul Teoretic „Universul”; Tabăra cu sejur de la Gimnaziul nr. 41; grădinițele din sectorul Centru nr. 15, 53, 78, 227; centrele comunitare pentru copii și tineret din sectorul Centru: „Buburuza”, „Florile dalbe”.

Copii sunt în permanență încurajați la lectură, sunt orientați spre

lectura cărților din diverse domenii. Varietatea tematicilor propuse, modalitatea de petrecere a activităților culturale, prezența noilor colecții de carte, precum și a celor recomandate pentru lectură, contribuie la promovarea și realizarea cu succes a programului. Pentru a determina mai mulți copii să atragă atenția la o carte interesantă, în timpul verii sunt organizate expoziții cu diverse titluri din domeniul istoriei, geografiei, literaturii artistice pentru copii, alegând și titluri incitante pentru lectură.

În anul 2013 cu succes a fost realizat programul *Lecturile verii*, inventând „Bicicleta lecturii”, o minibibliotecă pe roți, care populariza cartea prin instituții preșcolare din oraș și printre trecători. „Bicicleta lecturii” a fost expusă la Târgul Inovațiilor de Bibliotecă, trezind un viu interes participanților și vizitatorilor.

Activități culturale extramuros mai deosebite au fost organizate în parteneriat cu grădinițele din sectorul Centru nr. 15, 53, 227. Pentru a diversifica activitățile extramuros am inventat „Bicicleta lecturii în ospetie la grădinițe”. Din momentul în care „Bicicleta lecturii” intra pe porțile grădinițelor, copiii își îndreptau atenția asupra bibliotecarilor și la cărțile aduse pentru discuție. Picii de la grădinițe așteptau cu nerăbdare să vadă cu ce surprize vine biblioteca la ei. Acest program de lectură, cu tradiții de aproape un deceniu, are menirea de a promova, a încuraja și a susține lectura în mediul copiilor și al adolescenților, dar la care participă și părinți, și bunici. Astfel, s-au creat oportunități pentru lecturi de familie. La sfârșitul verii, tuturor participanților programului li se înmânează diplome pentru: *cel mai activ cititor*, *cel mai erudit participant*, *cel mai creativ participant*. La fel, încurajăm copii să citească în continuare ceea ce le place și să împărtășească cu noi impresiile de lectură.

Pentru dezvoltarea și creșterea spirituală a tinerilor utilizatori este necesar să promovăm cartea de valoare, ce ar permite copiilor să se familiarizeze cu literatura și cultura națională și universală.

Mulți copii, care au participat la programele de lectură, au devenit cititori activi. Ei încep să citească cu pasiune, cu multă plăcere, înțelegând importanța lecturii în viață.

## EU + BIBLIOTECA

Natalia COJOHARENCO,  
bibliotecar, Filiala „Ovidius”

„Dacă ai o bibliotecă și o grădină, ai tot ce îți trebuie.”  
(Cicero)

...Stau în față cu foaia albă, pe care încerc să-mi înșir gândurile. Vreau să-mi exprim mulțimea de emoții produse de prima mea întâlnire cu Lăcașul Cărților, ce poartă frumosul nume „Ovidius” (spre rușinea mea pe atunci știam doar că Ovidius este un poet latin și... cam atât).

Dar iată că amintirile zboară ca niște păsări albe și frumoase, în depărtatul deja an, 2003. Era o zi frumoasă de primăvară, plină de soare și flori, un început de mai liliachiu. Într-o zi, ca multe altele, doar că acea zi mi-a schimbat traiectoria vieții mele. Venisem să mă angajez la Biblioteca „Ovidius”. Prima persoană cu care am întreținut un dialog, a fost, evident, directoarea bibliotecii, dna Elena Butucel. Ea mi-a plăcut de la prima vedere. Era amabilă, zâmbitoare, binevoitoare și emana multă bunătate și energie pozitivă. Apoi, cu timpul, am cunoscut-o mai bine. Am sesizat că dna



Elena este un om cu vocație pentru această profesie, o persoană care și-a dorit reorganizarea instituției, o luptătoare pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă a bibliotecarilor. Se simțea grija și responsabilitatea unui președinte al Comitetului Sindical al Direcției Cultură a Primăriei Municipiului Chișinău, pe care îl îndeplinea. Am făcut cunoștință și cu membrii acestui colectiv. Spre marea mea bucurie, m-am reîntâlnit, după mulți ani, cu fosta colegă de facultate, Liuba Ciobanu, ulterior numită directoare a acestei bibliotecii. Colegele s-au dovedit a fi niște doamne delicate, simpatice și inteligente. La început, am fost repartizată în Sala de împrumut. Zi de zi făceam cunoștință cu colecția de literatură artistică. Fiind un cititor pasionat, încercam să insuflu această dragoste și utilizatorilor. Astfel, a demarat o nouă perioadă în viața mea. Veneam cu nespusă bucurie la bibliotecă, deoarece aici cunoșteam o mulțime de oameni noi: studenți, cu necesitățile lor legate de studiile universitare; persoane adulte, care veneau pentru a comunica, pentru a-și spune păsul ori pentru a-și împărtăși bucuria. Tot aici, la bibliotecă, am cunoscut persoane marcante, scriitori, poeți, actori, savanți care au participat la diverse activități culturale.

Din toamna anului 2003 și până în primăvara lui 2005, la bibliotecă a început o altă etapă, una benefică pentru ea și pentru clienții ei. A venit timpul pentru schimbarea imaginii localului. Era nevoie de renovarea sediului. Spre fericirea noastră, au fost efectuate schimbări considerabile, atât în interiorul bibliotecii, cât și în exterior. Au fost zugrăviți pereții în culori plăcute ochiului. Biblioteca a fost dotată cu mobilier nou. În primăvara anului 2005 se produce evenimentul mult așteptat: Biblioteca „Ovidius” își redeschide ușile pentru beneficiarii săi. La eveniment au fost prezenți o mulțime de personalități. Ne-au bucurat cu prezența sa și oaspeții dragi din Constanța, România. Biblioteca județeană din această zonă a litoralului românesc este cofondatorul bibliotecii noastre. După renovare biblioteca devine și mai populară în cartierul Centru. Ea se modernizează, devine mult mai democratică și mai atractivă pentru utilizatori. Colectivul bibliotecii, cu ardoare și pasiune, revine la munca profesională de toate zilele. Se muncește într-o atmosferă specială. Aici te molipsești de lucruri bune, de o dorință continuă de a face lucruri frumoase, importante. Se muncește într-o permanentă căutare a perfecțiunii deoarece suntem o echipă de profesioniști. Mereu



ne străduim să promovăm valorile bibliotecii, a societății. Încercăm să scoatem în evidență personalitățile care pe nedrept au fost lăsate în umbră, căror li s-a uitat importanța.

Multe din procesele bibliotecii devin automatizate:

- anul 2007. Utilizatorii bibliotecii se înregistrează în formatul electronic al softului „Metro”. Utilizatorii primesc permise de cititor unic al Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”;
- anul 2012. Spre a răspunde exigențelor utilizatorilor se implementează un soft nou de gestionare a activității bibliotecii („Koha”).

Făcând o retrospectivă a anilor petrecuți în această „oază a înțelepciunii”, pot spune cu certitudine că au fost fascinanti. A fost o perioadă de perseverențe în care am învățat multe lucruri utile. Consider că am avut parte de o perioadă fecundă care m-a îmbogățit atât spiritual, cât și profesional. Sper ca această perioadă să dureze în timp și să nu se piardă interesul față de ceea ce facem pentru ca comunitatea să devină mai inteligentă și mai europeană.

Ce înseamnă pentru mine Biblioteca Publică „Ovidius”? Ea este o parte din viața mea și cu siguranță este una bună. Afirm cu toată certitudinea că sunt mândră că fac parte din echipa acestei prestigioase instituții. Îmi doresc pentru viitor ca relația mea cu această instituție să dureze încă mulți ani înainte. Astăzi, când Biblioteca noastră împlinește 20 de ani de activitate productivă, vreau să-i doresc un sincer *La mulți ani!* La mulți ani și utilizatorilor ei, și întregii societăți, pentru că doar prin cultură vom cunoaște noi culmi.

## ECHIPA FILIALEI „OVIDIUS” – PROMOTOARE DE CARTE ȘI VALORI CULTURALE

(rubrică realizată de Ion BORȘ, cronicarul Bibliotecii „Ovidius”)

### RETROSPECTIVA UNEI VIEȚI ÎMPLINITE (Elena Butucel, ex-director al Bibliotecii „Ovidius”)

Născută la început de iunie al anului 1965, al doilea copil în familia Elisavetei și a lui Grigore Uncu din Isacova, Orhei, a făcut-o fericită pe sora Teodora, mai mare cu doi ani, că are pereche și va avea cu cine să se joace... După Elena, au urmat Valentin, Sergiu, Silvia și Andrei. Șase copii la număr, dar toți au avut parte de dragoste și de o atmosferă prietenoasă în familie. Tata și mama mergeau zilnic la câmp. Nu aveau venit mare, dar familia era îndestulată. Părinții au știut să le ofere copiilor o educație foarte bună, prin muncă și responsabilitate și în spiritul respectului față de cei din jur, îndeosebi față de cei mai în vârstă. Mama avea mult de lucru și, bineînțeles, îi lua cu ea la muncile agricole, astea fiind cele mai bune lecții de educație prin muncă.

Elena recunoaște azi că a avut totuși o copilărie fericită, n-a trăit în lipsuri, dimpotrivă, a copilărit în dragoste, fiind răsfățată de părinți și de rude, mai ales de bunicii pe linie maternă, Ecaterina și Gheorghe Vitu... Îi plăcea să meargă la ei, erau blânzi, cumpătați la vorbă, sfătoși. Bunicul Gheorghe știa carte, însă citea mai mult *Biblia* și alte câteva cărți religioase. Anume în podul casei lor Elena a găsit o carte veche de povești românești. A fost prima carte din care a citit românește. Bunica nu cunoștea buchiile, dar știa povești, cimilituri, poezii, colinde din bătrâni. Pe bunicii după tată nu i-a cunoscut. Știe doar că au trăit cu grijile câmpului și au crescut și au educat mulți copii.

Înconjurată de grija și de dragostea părinților – într-o atmosferă de prietenie între frați, deprinsă cu ordinea, disciplina și responsabilitatea –, Elena a crescut un copil cuminte fiind sărguincioasă, bună la carte și fără să le facă probleme părinților sau celor din jur. Când s-a văzut copilă de școală, a descoperit cele trei biblioteci din sat, inclusiv pe cea școlară. Le-a vizitat pe toate. Dar cel mai des mergea la biblioteca satească, unde era bibliotecară mătușa ei, Anastasia Morozan. Îi plăcea felul ei de a fi: cultă, erudită, respectată de tot satul. O urmărea cu admirație cum vorbea cu consătenii, cum lucra cu cartea, cum așeza cărțile pe rafturi, cu câtă dragoste și în cunoștință de cauză vorbește despre fiecare volumaș, cu câtă dragoste și tact vorbea cu fiecare vizitator care pășea pragul bibliotecii. Pe atunci își închipuia că mătușa Anastasia a citit toate cărțile din lume. Se simțea stăpână în biblioteca ei. I se permitea totul – să așeze cărțile pe polițe, să ia orice carte, chiar și din cele la care publicul nu avea acces, deservea cititorii... Bineînțeles, toate astea – în prezența mătușii Anastasia. Cu siguranță, de acolo i se trage și dragostea pentru carte, și dragostea pentru meseria de bibliotecar, și talentul de a-și onora obligațiile cu aceeași atitudine de care a avut și ea parte în copilărie: tact, bunăvoință, cunoștințe, dragoste pentru carte și deschidere pentru oameni și comunicare.

După absolvirea școlii din sat (1984), a depus actele la USM, Facultatea de biblioteconomie și bibliografie. S-a căsătorit fiind încă studentă. Are un singur copil, fiica Doina. După absolvire, s-a angajat bibliotecară la Filiala nr. 2 a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”. Iar în 1991 a fost transferată la Filiala nr. 9, ulterior rebotezată în Biblioteca pentru copii „Alexandru Donici”, unde a activat în calitate de director, până în 1993. După care a urmat numirea în fruntea noii filiale, „Ovidius”, deschisă la 24 aprilie 1994. A început de la primele 8000 de cărți, donate de Biblioteca Județeană din Constanța. A depus atâta suflet în zidirea acestei biblioteci, încât uneori uita că mai are și casă, și familie, și copil... Cu Doina vorbea mai mult la telefon. Nu avea un program de lucru fix. Ziua de lucru se termina atunci când nu mai putea continua din cauza epuizării, asta înseamnă mult după ora 20.00. Timp de 19 ani, n-a fost niciodată într-un concediu deplin. Nu rezista să se aple în concediu mai mult de o săptămână, neapărat revenea la bibliotecă. Îi lipsea aerul din

biblioteca, atmosfera cărților, comunicarea cu oamenii. Dar mai era și altceva: își imagina că fără ea lucrurile nu vor merge, deși în toți acești 19 ani a avut parte de un colectiv unit, responsabil, sărguincios... Evident, era vorba de o responsabilitate exagerată, cultivată încă din copilărie. Dar numai astfel a reușit să transforme Biblioteca „Ovidius” într-o instituție-model, iar numele directorului Elena Butucel a devenit unul de referință în domeniu. Astăzi consideră că Biblioteca „Ovidius” este ca un copil al său, căruia i-a dat viață, putere, inteligență, eleganță; un proiect în care a depus mult suflet, timp, ambiție, profesionalism, anii cei mai frumoși... În 2009 a făcut studii postuniversitare la Facultatea de jurnalism și științe ale comunicării a USM, pentru a-și îmbogăți cunoștințele și pentru a însuși noi strategii de comunicare cu publicul, cunoștințe pe care le-a utilizat în continuare la Biblioteca „Ovidius”. Iar în 2012 este numită prim-vice-direc-tor al Bibliotecii Municipale. Astfel, s-au schimbat responsabilitățile și programul de muncă, dar vechile deprinderi – de a nu ține cont de timpul petrecut la serviciu, au rămas aceleași...

Între timp, au avut loc multe schimbări în viața Elenei Butucel. Doina a crescut, a absolvit două facultăți la Institutul Internațional de Management – Contabilitate și Dreptul în Economie. S-a căsătorit și a devenit mamă: feciorul Ionuț împlinește în curând primul anșor. Elena a devenit bunică și este încântată. Are o viață armonioasă de familie, soțul Ion fiindu-i și un bun prieten cu care au aceleași interese (în afară de serviciu, el fiind constructor): le place lectura, muzica, teatrul, dansul; duc un mod sănătos de viață (alimentație, sport, plimbări împreună). Au o casă frumoasă, o livadă exemplară, cu pomi fructiferi și o grădină de zarzavat, dar și o grădiniță plină de flori de toate culorile, iar casa e plină de ghivece cu flori. Fiind ambii din familii numeroase, casa le este plină de oaspeți tot timpul. Trăiesc în prietenie cu frații, surorile, rudele. Se ajută reciproc, petrec mult timp împreună, calitate moștenită de la părinți. Elena prețuiește mult atmosfera de acasă și doar în liniștea ei își poate reface forțele. Dar rămâne a fi omul însetat de contactul cu biblioteca și utilizatorii ei.

Pe parcursul anilor, a adunat o bibliotecă personală la care ține foarte mult. Are multe cărți cu autografe. Cele mai de preț sunt primele cărți primite de la frați și de la învățătorii din școală. Cartea de pe noptieră îi este *Fărăme de suflet*, parabile de Aurelian Silvestru. Este o carte plină de învățături la care revine mereu. Cartea citită recent, care a impresionat-o enorm, este o biografie a părintelui Arsenie Boca.

Modelele ei sunt, în primul rând, părinții, pe care i-a respectat, i-a iubit și i-a admirat toată viața, dar și mulți dintre decanii de vârstă și intelectualii care i-au devenit apropiați prin programele Bibliotecii „Ovidius”.

## **FERICIREA DE A COPILĂRI PRINTRE TRANDAFIRI** (Liuba Ciobanu, directorul bibliotecii)

Liuba s-a născut în timpul coacerii primelor cireșe, la 24 mai 1965. Ea e al treilea copil în familia Anei și a lui Nicanor Afteni. Nicanor, fiind mezinul familiei, a moștenit casa părinților din satul Cobusca Nouă, un sat cu 1800 de locuitori, numit în hrisoave și Cobusca Mică, înființat la 1732 de niște familii de răzeși, care au dorit să se separe de Cobusca Veche, loc populat de țărani din 1667. Fratele Zaharia Afteni și-a ridicat casa și gospodăria alături de cea părintească, adică de cea a lui Nicanor. Între frați n-a existat niciodată gard, fapt de care s-a mirat satul. Or, cum să existe între frați hotar? se întreabă nedumeriți acești bărbați, născuți de aceeași mamă.

În timpul sovieticilor colectivul de țărani din Cobusca Nouă, împreună cu cel din satul Socoleni, situat în vecinătate, la 3 km depărtare, au format sovhozul-fabrică „Rassvet” („Zorile”). Peste noapte din țărani s-au transformat în muncitori specializați în creșterea și recoltarea culturilor eterouicioase – trandafiri albi și roșii, levănțică, salvie, mentă, stânjenei, mărar etc. Așa că, la culesul florilor a participat toată familia Afteni, inclusiv cei cinci copii – patru fete și un fecior. Liuba își amintește: „Părinții ne sculau odată cu zorii, fiindcă florile se culeg pe timp cu rouă. Erau lanuri întregi de trandafiri frumoși, dar și cu ghimpi. Măinile ne sângerau de atâtea zgârieturi, deși nu se umflau. Noi, copiii, ne luam la întrecere la cules.” Părinții i-au învățat să respecte munca, indiferent ce o să facă ei – să măture prin ogradă sau în casă, să dea hrană la păsări sau animale, să

pregătească ingredientele pentru masă sau alte însărcinări. Și nu că n-ar fi reușit ei să le facă. Ei vroiau să-și deprindă copiii cu munca, cu responsabilitatea. În schimb, sâmbăta era sărbătoare în familie. Mama dădea plăcintele în cuptor, făcea din aluat fel de fel de dulciuri. Avea mâini de aur. Iernile, când se întuneca degrabă afară și serile deveneau lungi, mama broda, cosea, țesea covoare. Tot iarna, ea ne învăța colinde vechi, poezii, povești. Mama posedă o memorie fenomenală. Ea a fost eminentă la învățătură și-i părea rău că nu s-a decis să-și continue studiile. De aceea, a insistat să învețe copiii săi. Pentru copii, cartea era și un mod de a se eschiva de la lucrul casnic. Acest șiretlic îl utiliza des Liuba. Ea punca într-un manual de fizică o carte de literatură artistică și citea, chipurile învăță. A fost o perioadă de poveste.

După absolvirea școlii din sat, Feodora, fata cea mai mare, a absolvit USM, Facultatea de matematică. Pavel a învățat la o școală de meserii și conduce un excavator performant. Al treilea copil a fost Liuba (cei de casă îi ziceau „argint viu”). Ea, fiind activă la școală și având relații aparte cu bibliotecara din sat, a decis să se înscrie la Facultatea de biblioteconomie, deși ar fi vrut să meargă la litere. Galina absolveste tehnicumul (colegiul) alimentar, după care mult timp lucrează la Fabrica de bomboane „Bucuria”. Lidia, absolvind Universitatea Pedagogică din Tiraspol, se căsătorește și se stabilește cu traiul în satul Mălăiești, Grigoriopol, sat în apropierea Tiraspolului.

Liuba, în copilărie, s-a atașat foarte mult de bunei Pelaghia și Mihail Bulat, părinții mamei. Buneii au făcut o brumă de carte pe timpul administrației române. Știau să scrie și să citească scrisul latin. Bunica rezolva probleme de matematică. Era o bună povestitoare de basme, ghicitori, poezii, proverbe, spunea cimilituri. Bunelul Mihail a fost înrolat în armata română și în timpul războiului cade prizonier la ruși. Mult timp, bunica n-a avut nicio veste de la el, deși războiul se terminase. Într-o zi de duminică plecase la târgul din Chișinău, făcând 40 de km pe jos. Acolo se legase de ea o țigancă, propunându-i să-i tragă ghiocul. Pelaghia nu prea credea în vrăjile țiganilor, dar chinuită de gânduri, se învoise. Și-atunci țigancă îi spune că Mihail al ei este viu și că degrabă o să se întoarcă. Mai mult, că o să aibă împreună încă un băiat. Un firicel de nădejde se cuibărise în sufletul femeii, chiar dacă i se părea ireal. Peste o vreme, apăruse în sat un om slab, doar pielea și oasele și se oprise să-și tragă sufletul lângă o fântână. Sătenii l-au recunoscut. Era Mihail Bulat. Pelaghia l-a adus acasă și a căutat de el ca de un copil, scoțându-l practic din ghearele morții. Mihail se întărise. Cuvintele țigăncii se adevărase. Pelaghia născuse încă un fecior.

În 1986, după absolvirea facultății la USM, Liuba este repartizată la Biblioteca raională din Strășeni. După trei ani, se transferă în calitate de bibliotecar școlar la școala nr. 43 din Chișinău. Aici îl întâlnește pe Alexandru Ciobanu, venit să se angajeze după absolvirea Universității Pedagogice din Tiraspol. Peste o jumătate de an se logodesc, iar în toamnă fac nuntă. Liuba trece cu serviciul la școala nr. 83. Între timp, Alexandru se angajează la MAI în calitate de inspector de minori. Învăță la Facultatea de drept la o instituție privată. În 1999 se naște unicul lor copil, Dana. Liuba se angajează la Filiala „Ovidius”. Începe cu sala de referințe. Apoi trece în sala de împrumut, șefă de oficiu, bibliotecar principal. La 1 decembrie 2012, ea este numită director al Filialei „Ovidius”. Muncește mult. Uneori, iese de la serviciu, mult după miezul nopții. Noroc de Alexandru, care o susține. Dana este elevă la Liceul „Spiru Haret”, clasa a 10-a. Acest copil a crescut în bibliotecă, a fost deprinsă să citească, să ia parte la diferite manifestări culturale, concursuri. Alexandru, ofițer în grad de colonel, este șef adjunct al Direcției resurse umane la Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale. „Dacă n-ar fi familia unită, n-aș rezista”, se destăinuiește Liuba.

Acasă îi plac florile de cameră. Peste tot sunt numai ghivece. Îi place să gătească astfel ca să-i surprindă pe Alexandru și pe Dana (probabil, această dragoste o are de la maică-sa). În familia ei este o lege: fără micul dejun nu pleacă nimeni de acasă. Iar cina, unește familia.

## OMUL CU CARTEA SUBSIOARĂ ȘI PANĂ LA URECHE

(Ion Borș, cronicarul bibliotecii)

Satul Pererita, înconjurat de trei ape (râul Prut și afluenții săi, pe de o parte Vilia, numit de săteni Odaia, și de altă parte, Larga) și trei păduri (din Zamca, Larga și Jorja). La origini, satul se găsea la doi kilometri spre Bălăsinești și se numea Odaia Mare. Fiind la o răscruce de drumuri, tătarii, în trecut, îl jefuiau și-l pârjoleau. Atunci odâienii au decis să se strămute sub zidurile unui oraș turcesc, numit Yanowa, căutând protecție la turci. Se spune că localitatea ar fi trecut printr-o mare epidemie, pierind o mare parte de locuitori. Și atunci, când vecinii se întrebau: „Unde mergi?“, răspundeau: „La pieriți.” Astfel, ar fi apărut toponimul „Pererita”. În acest sat, la 1935, s-a născut marele poet, Grigore Vieru. Cu un an mai devreme, în familia țăranilor Ștefan Borș și Domnica Mânzatu (neamul căreia se trăgea din satul bucovinean Costiceni, satul de baștină al lui Ion Vatamanu), se naște un fecior, pe care l-au numit Ghiță. Băiatul, pe timpul administrației românești, face patru clase împreună cu Grigore Vieru și Dumitru Blajinu. La 22 de ani, reîntors din armata sovietică, fiind brigadier la via colhozului din sat, se îndrăgostește de o fetișcană de 15 ani, șefă de zvenou, pe nume Zica Tolocanu, și se căsătorește. La 17 ani, Zica născuse un băiat. Tânăra mamă, l-a început, își lua pruncul în brațe și mergea la adunări comsomoliste. Dar, viața de familie a făcut-o să uite curând de comsomol. Fiind din familii de văduve de război, ei n-au contat pe ajutor. Ghiță o săptămână a bătut piatră din stânci, pentru ași ridica casă. Când s-a întors chinuit în sat, avea barbă.

Feciorul lor Ion, născut în perioada secerișului din 1958 (pe 10 iulie), a crescut în dragoste. El avea în mahală cele mai frumoase jucării. Sora Maria se născuse pe când Ion era deja școlar. Ajuns în clasa a două, a început să scrie versuri. În clasele a noua și a zecea scria poezii la fete în numele colegilor. Până la armată face o școală de meserii la Tiraspol. După serviciul militar, revine la Chișinău și se căsătorește cu Maria Luca din satul Ciorești, Nisporeni. Un an trăiesc la Pererita. Sătenii l-au făcut șef de arie, el însă tot la citit se trăgea. Citise tot ce se putea citi în biblioteca satului. În 1981 și-a luat soția și fițița Marina și s-a oprit tocmai în orașul Dubăsari. La început trăiau într-o cuhnie de vară, de doi metri pătrați. Trebuia să urci în pat direct din prag. Apoi au cunoscut viața din căminul muncitoresc. Ion muncea la construcții, iar noaptea învăța, scria versuri. El se înscrie extern la Facultatea de filologie a USM. Este ales deputat în sovietul orașenesc Dubăsari. Prin anul 1988, cuprins de valul renașterii naționale, conduce Frontul Popular din oraș. În 1989 fondează Cenaclul de Cultură Națională „Moștenire”. Poetul Anatol Codru vine la toate ședințele. Cenacliștii l-au ales președinte de onoare. Membri permanenți au fost peste 200 de persoane (medici, profesori, bibliotecari, ingineri, patrioți de rând). Ion frecventa activ Cenaclul „Alexe Mateevici” de la Chișinău. Citise versuri patriotice de șapte ori, având în față zeci de mii de cenacliști din toată republica. În perioada grea pentru țară, ei au constituit o forță la Dubăsari. Au mers la Marea Adunare de la Lunga, trecând în coloană prin tot orașul deja separat. Organizați, cu tricoloruri, au participat la Podul de Flori, tocmai în satul Pererita, la Marea Adunare Națională de la Chișinău. Au apărut sediul Poliției de la Dubăsari de cazaci și gardiști. În 1992, și-a scos familia din oraș printre mine și a revenit pe platoul Cocieri, în calitate de voluntar. Pe la începutul lui aprilie 1992, președintele raionului Dubăsari îi încredințează ziarul de război *Patria*. Împreună cu experimentatul ziarist Grigore Savin, au fost și redactori, și machetatori, și corespondenți pe câmpul de luptă, și poștași prin tranșee. Au muncit la acest ziar, care era repartizat de localnici și prin satele ocupate de secesioniști, până în anul 1997. În perioada de după război, Ion trecea Nistru pe gheață (mai bine de un kilometru). Pentru că era deja primăvară și gheața trosnea, își lua cu sine un băț lung ca, în caz de spargere a gheții, să-l pună de-a curmezișul, ca să nu se cufunde în Nistru. Din 1992 până în 1994 este corespondent special la Dubăsari pentru Agenția de știri „Moldova Pres”. Colaborează la oficiosul *Nezavisimaaia Moldova*. În perioada 1994-1995 este reporter la ziarul PFD *Mesagerul*. Apoi este redactor-șef adjunct la ziarul PL *Libertatea*, redactor-șef adjunct la săptămânalul *Tineretul Moldovei*. Colaborează activ cu revistele *VIP Magazin*, *Obiectiv TV*, *Post Factum*, *Moldoveanca* (secretar de redacție), *Viața mea*. Între anii

2004 și 2011 este numit specialist principal în relații cu publicul la Compania Publică „Teleradio-Moldova”. Din 2012 până în 2013 este angajat la ziarul *Moldova suverană*. În toți acești ani s-a bucurat de recunoștința societății. În 2003 deține unul din cele 23 de trofee de popularitate (cel mai popular ziarist de limba română în domeniul culturii), concurs organizat de firma germană „Get-Set”; Premiul „Cincilei” oferit de Teatrul municipal „Satiricus”; Premiul „Jurnalistul anului”, acordat de Uniunea Jurnaliștilor Profesioniști; diplome de excelență de la bibliotecile din marea familie „B.P. Hasdeu”. În anii 2000 a organizat Clubul tinerilor pictori *Cupola pătrată* la Biblioteca de Arte. Împreună cu Vasile Malanețchi, a condus Cenaclul *Unirea* de la Biblioteca „Alba Iulia”. A promovat mai multe interprete din Moldova: Ecaterina Danu, Luminița Morozan, Eryka, Viorica Atanasov, Natalia Gordienco, Helena Abegaz ș.a. A colaborat cu compozitorii Andrei Sava, Ioana Sulac, Valeriu Motovilnic, Alexandru Pelin. A fost secretar de presă al Festivalului *Două inimi gemene*, membru al juriului la Festivalul moldo-ucrainean *Plai natal*; la Concursul republican al cântecului francez *Chantons, amis*; la Festivalul de cântece în limbile de origine latină *Nava latinitas*. Editează un fragment din romanul *Păcatul* în cartea *Sonograf* (2006); tipărește poezii pentru copii (cărțile *Buburuza* și *La buneii mei în curte*, 2008), publică revistele de integrale *Pizza de Chișinău* și scandworduri *Джокер* (2004). În 2013 se angajează ca bibliotecar la Filiala „Ovidius” a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, colectiv cunoscut în toată perioada existenței lui, fiind ziarist.

Ion este mândru că-i pereritean, consătean cu Grigore Vieru și Dumitru Blajinu, că în satul vecin (Miorcani), de care îi desparte doar apele Prutului, s-a născut Ion Pilat și că într-un alt sat vecin (Șirăuți) a văzut lumina zilei actorul Victor Ciutac. Adoră cărțile, muzica, teatrul, pictura, poezia, fotografia artistică. Este un supporter TV al turneelor internaționale de tenis, fotbal, snuker, atletism. Fiica Marina, născută în 1980, a absolvit Facultatea de psihologie și este angajată la Compania de telefonie mobilă „Orange”. Feciorul Nicu Borș, după absolvirea Colegiului de Construcții, studiază la Facultatea de regie și imagine la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice (conducător Vlad Druc). Își face masteratul. Nicu este operator la Compania „Publika TV”. În 2013 obține Premiul Mare la Festivalul cinematografic *Toamna de aur* pentru filmul artistic *Sfârșitul lumii* (regie, imagine). Educă nepoțelul de la fiică, Cătălin Mădălin Plăcintă, cititor al Bibliotecii „Alba Iulia” de la patru anișori. În prezent este elev în clasa a V-a la Liceul „Onisifor Ghibu”. În casa lui Ion Borș cartea este pusă la loc de cinste.

## **DOBROGEA ȘI DONUL S-AU UNIT PE BABEI** (Victoria Cebanu, șef de oficiu)

Satul Volintiri se află la 11 kilometri de centrul raional Ștefan-Vodă și a fost în timpul dominației țariste voloste, apoi, sub administrația românească, plasă a județului Cetatea Albă, iar în perioada sovietelor – centru raional. Toponimul Volintiri provine de la glotonimul voluntar, aducă o localitate creată din voluntari, participanți la războiul ruso-turc, în baza satului tătăresc Babei, părăsit de aceștia în perioada anilor 1768-1777. La 1807 cazacii zaporozjeni, care au părăsit Rusia după distrugerea Secei de pe Nipru de Ecaterina a II-a, refugiindu-se în Dobrogea, au cerut de la țarul rus Nicolai I învoire să se întoarcă în țară și acesta le-a permis să populeze sudul Basarabiei. În Babeiul părăsit vin familii de cazaci din Dobrogea, transformându-l în staniță căzăcească, totodată în localitate se stabilesc și români, și țigani, și evrei. Poate prin aceasta se și explică căsătoria părinților Victoriei, tata fiind din cazaci (Bezciotnâi) și mama din români dobrogeni (Butescu). Bunelul Andrian (Androne) Bezciotnâi a fost om bogat, proprietar de pământuri arabile, vii. El alt lucru n-a cunoscut decât gestionarea pământului. Iar soția lui, Lucheria, a fost casnică. Ei știau carte, citeau literatură artistică, presa timpului. Și bunelul de pe linia mamei, Naum Butescu, a avut pământ, dar mai puțin ca Bezciotnâi. A muncit și la jandarmerie, și la oficiul poștal. Citea tot ce găsea. În schimb, soția lui Ana, care a născut și a crescut 10 copii, așa și n-a știut carte. Copiii acestor familii, cunoscute în Volintiri, Serghei Bezciotnâi și Axenia Butescu, s-au căsătorit. Prima în familie se naște Elena. Iar peste opt ani, la 25 martie 1970, vine pe lume și Victoria. Tata Serghei

s-a angajat la fabrica avicolă ca șofer de curse lungi. Iar mama Axenia a fost vânzătoare. Ea a iubit să citească literatură artistică toată viața și acuma, la 70 de ani, nu se desparte de carte.

Victoria a crescut în tradiții căzâncești, deși satul s-a asimilat, devenind moldovenesc. Vechii cazaci au păstrat totuși multe tradiții și obiceiuri din străbuni. Și astăzi, la sărbători, se cântă cântece căzâncești, iar în biserică din sat sunt multe cărți vechi, unele aduse, se zice, de pe Don. Victoria a fost o fetiță foarte activă. Frecventa casa de pionieri, unde activa în teatrul de păpuși, teatrul dramatic, cercul de acrobatică. La două case de cea a părinților, se găsea biblioteca localității pe unde trecea aproape zilnic. Iar la biblioteca de la școală o ajuta pe bibliotecară. După absolvirea școlii medii se înscrie la Universitatea Pedagogică din Tiraspol, Facultatea de filologie rusă, instituție pe care o absolvă în 1995. A predat patru ani limba și literatura rusă într-o școală medie din orașul Bender. Se căsătorește cu Aurel Cebanu, ihtiolog, colaborator științific al Academiei de Științe a Moldovei. Se stabilesc cu traiul la Chișinău, angajându-se educatoare la Grădinița „Albinuța” (nr. 53). În cinci ani, deprinde limba română literară. La sfârșitul anului 2000 trece la Filiala „Ovidius” de pe șoseaua Hâncești. Directorul bibliotecii a angajat-o cu condiția că ea va depune străduință să vorbească doar în româna cultă. A trecut prin toate secțiile bibliotecii – oficiul copii, sala de împrumut, sala de referință. Este numită șefă de oficiu în sala de referință. Victoria devine o bibliotecară sânguincioasă. Naște și educă doi copii. Feciorul Andrei, de 23 de ani, a absolvit Facultatea de informatică, specialitatea programare. Iar fiica Cristiana, cu 10 ani mai mică, este elevă la Liceul „Spiru Haret”. Bunica pe linia mamei a făcut școală românească și ținea minte toate poveștile și poeziile timpului, cântece despre Ștefan cel Mare și Patria-Mamă. Într-o zi o găsisse în vârful copacului. Nimic deosebit, doar o remarcă – bătrâna avea 90 de ani!

Victoria a îndrăgit cu adevărat cartea. Îi place să citească romanele sociale, despre personalități. De exemplu, despre Napoleon a citit toate cărțile din bibliotecă. Se interesează de rețetele culinare, gătește bucate alese pentru cei dragi. În timpul liber împletește.

## **BATE ȘI ȚI SE VA DESCHIDE SAU ÎNTRE PSIHLOGIE ȘI IMAGINAȚIE**

**(Natalia Ghimpu, șef de oficiu)**

Născută la 11 ianuarie 1965 în satul Zaim, Căușeni, sat în care a copilărit rapsodul limbii noastre Alexei Mateevici și poetul Petru Cărare. Este primul copil în familia agricultorilor Efimia și Ilie Midoni. Efimia învățase de croitoreasă și desena cu îndemănare. Ilie parcă se născuse pe tractor. Îi plăcea tehnica agricolă. În timpul secerișului lăsa tractorul și urca pe combină. Natalia venise pe lume după Sfântul Vasile (stil vechi). A copilărit de una singură (sora mai mică se născuse când ea era școlăriță în clasa a treia). Își iubea bunicii și zile întregi o găseai la ei. Bunelul Andrei era un fântănar vestit în sat. Făcea case, sobe, ziduri din piatră. Iar bunica Maria muncea la grădinărit. Ea făcuse patru clase românești și memorizase toate poeziile învățate la școală. Recita din Coșbuc, scria cu grafie latină, a păstrat pe parcursul întregii vieți, în ciuda timpurilor complicate, sentimentul patriotic de neam. Ajunsă școlăriță, Nătălița îndrăgise mult cititul. Mergea la biblioteca școlară, dar mai des, la cea a satului, clădirea căreia se afla peste două case de cea părintească. Făcuse, cu alte fete din sat, o gașcă de prieteni ai bibliotecii, fiindu-i de ajutor bibliotecarei. Așa că, după absolvirea școlii, a depus actele la USM, Facultatea de biblioteconomie și bibliografie. În 1986 era deja angajată în calitate de bibliotecară la Biblioteca nr. 19 din Chișinău. Iar în 2000, trece la Departamentul Informațional Biblioteconomic de la ULIM, în calitate de șef de oficiu al sălii de lectură nr. 3 „Filologie romano-germanică”. Fiind căsătorită din 1985 cu Vlad Ghimpu, directorul adjunct al Muzeului Național de Istorie și Arheologie, cu care își ridicase casă și-și făcuse gospodărie în satul Colonița, paralel i se încredințase și biblioteca din sat, care la moment nu avea nicio carte. Natalia a demonstrat calități de bun manager. Ea înaintează mai multe proiecte de dezvoltare a bibliotecii. Prima opțiune vine de la Fundația „Soros-Moldova” – o colecție de enciclopedii, albume, dicționare. În 2003 câștigă proiectul de inițiere a unui centru comunitar de acces la informație (șapte calculatoare cu conectare la internet, imprimantă, copiator și xerox). În următorii cinci ani Primăria Municipiului Chișinău repartizează bani pentru procurarea colecției de

carte. Vin donații particulare și de la Centrul Independent de Jurnalism de literatură artistică și de specialitate. Au adus donații de carte și o asociație religioasă.

În 2003 câștigă de la Ambasada SUA un proiect de schimb de experiență și pentru o lună pleacă în statul Minnesota. Vizitează Biblioteca Congresului din Washington, bibliotecile universitare din orașele Minneapolis și Saint Paul, statul Minnesota. Aici a văzut multe biblioteci înființate de persoane particulare și gestionate de stat.

Un alt proiect de schimb de experiență în Marea Britanie și Suedia (*Tempus-Tacis*) îl câștigă cu departamentul de la ULIM. În 2007 susține masteratul la USM, Facultatea de jurnalism și științe ale comunicării, specialitatea comunicarea publică.

Din 2008 și până în 2012 este șefă a serviciului IBD. Iar din 10 ianuarie 2013 se angajează la Filiala „Ovidius”. Pe parcursul activității a semnat peste 70 de publicații profesionale, a editat 12 bibliografii (Ana Guțu, Ion Manole, Elena Prus, Zinaida Radu, Ana Manolache, Vlad Ghimpu, Mihai Prigorschi, filologul Petru Roșca, economistul Petru Roșca, Iuri Samburschi și canadianul Pier Morrel, în format electronic).

Natalia a crescut și a educat două fiice – Doina (1986), absolventă a Facultății de psihologie și asistență socială, ULIM, și a Facultății de psihopedagogie de la Universitatea din Tiraspol. În prezent, studiază la o școală din Mounte-Sourie, Franța, la specialitatea psihopedagogia educării individuale a copiilor; Felicia (1987) a absolvit Facultatea de limbi străine, ULIM. În orele de răgaz citește literatură de specialitate, se interesează de psihologia practică.

## **ZÂMBETUL DE LA INTRARE ÎȚI VORBEȘTE DE LA SINE: EȘTI AȘTEPTAT** (Natalia Cojoharencu, bibliotecară)

În 1968, pe când copilul lor avea patru anișori (născută la 19 august 1964), soții Ludmila și Sava Malairău părăseau satul Camenca, r-nul Ismail, pentru a se stabili cu traiul în satul Dumitrești, r-nul Chilia, regiunea Odesa, un sat mare, prosper, din stepa Bugeacului. Ludmila se angajase contabil, iar Sava – în domeniul aprovizionării satului cu apă potabilă. Dumitreștii, chiar dacă se aflau la 25-30 km de Marea Neagră și în apropiere de „kilometrul 0”, unde se varsă Dunărea în mare, trăiau într-o zonă secetoasă. Pe câmpiile gospodăriei sătenii cultivau via, harbujii, zemoșii. Este un sat pitoresc, care își are începutul multe secole în urmă. Se spune că unui cioban, pe nume Dumitru, rătăcit prin aceste locuri, îi plăcuse șesul și își ridicase o căsuță cu târla de oi alături. Apoi, își aduse nevastă la casă, care i-a născut copii, înmulțindu-se ca iarba primăvara. Și așa se înfiripase satul, pe care urmașii l-au numit Dumitrești. Aici, în Dumitrești, a și copilărit Natalia. Și ca să vă închipuiți mărimea satului, în Dumitrești funcționau două biblioteci sătești și una la școală. Ajunsă școlăriță, Nătălița se înscrie pe rând la toate trei biblioteci. Îi plăcea mult să citească, dar îi mai plăcuse și de bibliotecară, care a știut să le insuflă copiilor dragostea de carte. Ea le recomanda cărți care intuia că o să le placă. Pe atunci, când restituia cartea împrumutată, bibliotecara te ruga să scrii impresii despre ea. Atitudinea acestei femei față de meseria sa a și făcut-o pe Natalia, după absolvirea școlii medii din sat, să meargă la Chișinău și să depună actele la USM, Facultatea de biblioteconomie. A studiat din 1982 până în 1987. Fiind studentă, în 1984, se căsătorește cu Ion Cojoharencu, un meșter zidar, pe care l-a urmat. În familia lor se nasc doi băieți, unul în 1984, și celălalt în 1987. Feciorul Andrei face Facultatea de drept și pleacă în SUA, angajându-se la un restaurant din Chicago, în calitate de chelner. În timpul liber, studiază la o școală particulară. Mezinul Alexandru este student, anul III, la UTM, Facultatea construcției civile.

După absolvirea facultății, Natalia este repartizată la Biblioteca Națională, însă foarte curând pleacă în concediu de maternitate. Prin 1990 revenită la muncă și având o instituție preșcolară aproape de casă, se angajează educatoare la grădinița de copii din Drumul Viilor. În 2003 revine la activitatea biblioteconomică. Natalia se angajează la Biblioteca Publică „Ovidius” de pe șoseaua Hâncești. Aici, ajunge „prima doamnă” salutată de utilizatorii bibliotecii, fiindcă ea este responsabilă de biroul de înregistrare a utilizatorilor.

Este impresionată de romanul *Shogun* (James Clavell), de frații Murakami, îl citește pe Dostoievski. În timpul liber ascultă muzică instrumentală, merge la teatru, la operă. Este pasionată



de fotografia artistică. Fotografiază, mai ales, când călătorește. Colecționează magneti și le lipește pe ușa frigiderului din bucătărie. Practică ciclismul, simțindu-se în șeaua bicicletei ca o regină de pe timpuri pe un cal tânăr și frumos.

## **CEA MAI TÂNĂRĂ DAR CU UN STAGIU DE MUNCĂ MARE**

**(Ana Viscantene, bibliotecară)**

Soții Duca au venit la Chișinău, angajându-se la Spitalul SIS-ului, Alexandru în calitate de medic-șef al secției neurologice, Maria – responsabilă de secția de fizioterapie. Și-au procurat o casă pe strada Novosibirsk (azi Drumul Viilor), iar mai târziu, o vilă cu livadă, în suburbia Chișinăului. Toate derulau gospodărește, doar un lucru nu le reușea – nașterea unui copil. Maria născuse o fetiță târziu, pe la 40 de ani. Micuța Ana, unica în familia Duca, a crescut în dragoste și multă atenție. A avut o copilărie fericită. La grădiniță dansa în ansamblul „Hora fetelor”. Copiii evoluau la sărbători pe scenele capitalei. A urmat Școala rusă nr. 41, din sectorul Centru, unde frecventa biblioteca școlară. Îi plăcea mult bibliotecara, care era și profesoară de limba română „Veronica Mihailovna mă captivase prin vorba ei frumoasă, corectă și prin atitudinea ei față de carte. Ea îmi încredința des biblioteca și rămâneam stăpână pe mai multe ore”). Prin clasa a IX-a a mers în colectiv la Biblioteca pentru copii nr. 4 de pe șoseaua Hâncești, care în 1994 s-a transformat în Filiala „Ovidius” a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”. După absolvirea școlii medii (1996) se înscrie la Facultatea de jurnalism și științele ale comunicării, (cu profil biblioteconomie și asistență informațională) de la USM, studii cu frecvență redusă, pe care o absolveste în 2003. Este angajată în muncă de la vârsta de 16 ani. În 1996 devine bibliotecară la Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”. Deservește utilizatorii în sala de lectură. În 1997 este transferată la Filiala „Ovidius”, oficiul pentru copii. Trece în sala de referință, apoi în sala de împrumut, unde deservește utilizatorii până în prezent. Deși are doar 34 de ani, are un stagiu de muncă la Filiala „Ovidius” de 17 ani. Pe parcursul anilor, ABRM și BM „B.P. Hasdeu” au distins-o cu diplome de mențiune. Se căsătorește la 17 ani. După nașterea a doi copii (Maria, în 1998, și Eugeniu, în 2003) soțul pleacă peste hotare și nu se mai întoarce. În 2006 se recăsătorește cu lituanianul Arminas Viscantas, lăcătuș și electrician de profesie, și în 2008 se naște cel de-al treilea copil, pe care l-au numit Alexandru. Deși este orășeancă, a moștenit de la taică-său dragostea de pământ. Ea continuă să îngrijească de livada sădită împreună cu tata, unde cresc meri, gutui, peri, vișini și cireși. Îi place să crească în curte flori, poate să stea la plită ore întregi, vrăjind asupra bucatelor. În orele de răgaz preferă plimbările prin parc, pădure, prin locuri pitorești. Practică ciclismul, atletica ușoară. Citește cu pasiune romane istorice și de dragoste. Pe bunicii de la Dubăsari și, respectiv, de la Camenca aproape că nu i-a cunoscut. Poate doar pe bunicul Fedot, care a muncit președinte de gospodărie, de la care se trage dragostea de pământ și de carte, bineînțeles.

## **PĂRINȚII S-AU ÎNTÂLNIT LA ȘCOALĂ, IAR VIORICA ȘI-A CUNOSCUȚ SOȚUL LA... GRĂDINIȚĂ**

**(Viorica Moraru, șef de oficiu)**

Părinții Vioricai, Vasile Suman și Valentina Munteanu, s-au cunoscut la... școală. Și nu la una simplă, ci la una de meserii. Și nu ca învățăcei, dar în calitate de maiștri-pedagogi în construcție. Tot colegi, doar că de lucru. Tineri, frumoși, mereu împreună, erau pregătiți de a înfirișa o familie. Așa au și făcut. Tinerii soți au închiriat o cămăruță în Durlești. Aici se nasc cele două fete – mai întâi Svetlana, iar peste doi ani, la 10 mai 1978, Viorica. Peste puțin timp, soții Suman se stabilesc cu traiul la Buiucanii Vechi, apoi obțin o locuință pe șoseaua Balcani, din sectorul Buiucani. Așa că, Viorica este orășeancă de când se ține minte. Primele două clase le-a frecventat la Școala nr. 55, clasele a III-a și a IV-a – la Școala nr. 25, iar din clasa a VI-a și până într-a IX-a – la Gimnaziul nr. 6. În anii de școală a cântat cu pasiune în cor. Iar în vacanțe, Viorica pleca cu părinții la bunicii de pe linia mamei, la Edineț. Bunicul Ion a moștenit mult pământ și îl prelucra cu mult suflet. Toată viața a simțit cum răsuflă glia. Și chiar dacă absolvise pe timpuri doar

două clase românești, îndrăgise cititul pe toată viața. Deși a fost țăran, duminicile mai răsfoia câte o carte, un ziar, o revistă. Bunica Maria, și ea țărancă, a deprins și o meserie. Ea cosea la comandă. În 1978, deranjați de distanța care îi despărțea de copiii săi și de nepoți (și Eugen, și Valentina își infiripase familii și se stabilise definitiv la Chișinău), bătrânii Munteanu decid să-și vândă casa și să treacă cu traiul lângă cele mai scumpe ființe. Ei au procurat o casă pe strada Eliseievskaia (în prezent Lăpușnei), din sectorul Centru. Aici au copilărit Viorica și sora ei mai mare.

După absolvirea gimnaziului, Viorica se înscrie la Colegiul Industrial-Pedagogic și de Ecologie. Văzându-se cu diplomă, se angajează educatoare la Grădinița nr. 53 din sectorul Centru. Aici, la grădiniță, îl cunoaște pe Sergiu Moraru. Tânărul era paznic de noapte. Drumurile lor se contopesc și iau o direcție comună – starea civilă, altarul. Fiind educatoare, Viorica colaborează cu Biblioteca Publică „Ovidius”, vine cu copiii la manifestări culturale, la întâlniri cu poeții, lansări de carte, împrumută cărți. Leagă prietenie cu bibliotecarele și după patru ani de activitate la grădiniță decide să se angajeze la bibliotecă, în secția copii. Paralel se înscrie la Facultatea de jurnalism și științe ale comunicării a USM, secția fără frecvență. Apoi face și masteratul.

Soții Moraru se stabilesc cu traiul în casa bunicilor Ion și Maria, de pe strada Lăpușnei. Sergiu absolvește Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir”, apoi studiază dreptul la o universitate privată. În prezent, are gradul de maior de poliție. Acum patru ani se născuse Ana, deocamdată unicul copil în familie și toată atenția soților este acordată ei. Viorica citește povești. Pentru Ana, Viorica caută cărți pentru copii. Pentru Ana. Se interesează de jocuri. Să se joace cu Ana. Urcă scările casei și fac plimbări, fiindcă i s-a recomandat Anei ș.m.a.

Viorica Moraru are totuși o îndeletnicire care îi ia mult timp – cultivarea florilor. În curte sunt sădite diverse flori, de care îi place să îngrijească. Iar în casă ghivecele sunt peste tot. Cândva mai des, iar în ultimul timp tot mai rar, merge la Palatul Național, pentru un spectacol muzical. Privește televizorul. În afară de filmele de desene animate, pe care le privește cu Ana, îi plac emisiunile despre întâmplări din viață, analize psihologice. Filmele ce povestesc cazuri reale. Detestă brutalitatea sub orice formă. Nu acceptă filmele fantastice.

## **FATA CU BICICLETĂ** **(Aglaia Iepure, bibliotecară)**

La patru ani după nașterea primului copil, pe care l-au numit Marian, în familia Mariei și a lui Nicolae Iepure din sătucul Chetroșica Nouă, aflat la 19 km de centrul raional Edineț, s-au născut două fetițe gemene – Aglaia și Doina. O familie obișnuită. Mama Maria, absolventă a unui tehnicum culinar (astăzi colegiu), a îmbrățișat profesia de vânzător de produse alimentare la magazinul din sat, iar tata Nicolae s-a angajat în serviciul de pază de stat. Bunicii au muncit la brigada de tractoare, iar bunicile în sectorul agricol. Fetele ascultau de badea Marian, fiindu-le exemplu în toate, mai ales, la învățătură. Când au mers la școală în clasa întâi, maică-sa a copt pentru colegii fiicelor diferite prăjituri și dulciuri. Gestul mamei le-a impresionat pe fete. Pe parcursul anilor de școală, ele au participat activ la manifestările culturale organizate de biblioteca din sat, la vestitele șezători înscenate la Casa de cultură, au citit tot ce le-a oferit biblioteca mai bun din colecția de carte de atunci. Absolvind nouă clase, ele – fără să stea pe gânduri – au mers la Chișinău, unde învăța fratele. S-au înscris la Școala medie nr. 39 (azi Liceul „Nicolae Sulac”), iar după susținerea bacalaureatului au depus actele la Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”. Doina alege Facultatea de psihologie, iar Aglaia cea de istorie și etnopedagogie. Au învățat bine (badea Marian era mereu cu ochiul pe surioare). După obținerea diplomei, la 4 decembrie 2012, Aglaia se angajează în funcție de bibliotecară la Filiala „Ovidius” al Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”. Colectivul bibliotecii a primit-o cu bunăvoință. Colaboratoarele Bibliotecii „Ovidius” au luat-o sub aripa lor protectoare și în scurt timp domnișoara Iepure s-a integrat în colectiv. Mai întâi, a deservit utilizatorii în sala de referință, apoi a fost transferată în oficiul copii. Aglaia a îndrăgit profesia de bibliotecar. Ea este activă, organizează întâlniri cu poeții și prozatorii moldoveni care au scris cărți pentru copii, ia parte la lecturi colective, organizează concursuri, jocuri pentru copii. În vara anului 2013, în cadrul programului *Lecturile verii*, biblioteca a inventat o bicicletă cu care bibliotecarele

purtau și propagau cărți pe la instituțiile preșcolare din sector. Aglaiei Iepure i-a mers vestea de protagonistă a acestui proiect. Ea, cu bicicleta ei magică, a fost invitată la Târgul de Inovații al Bibliotecilor, trezind un interes viu în rândul bibliotecarilor de la țară și al oaspeților de peste hotare. În toamna anului 2013, domnișoara bibliotecară se înscrie la masterat (studii postuniversitare), alegând domeniul biblioteconomiei (Facultatea de jurnalism și comunicare publică), îmbinând fericit munca cu studiile de domeniu. Când apar clipe de răgaz (totul depinde cum îți organizezi timpul) face sport. Iubește ping-pongul, jocul de dame. Când merge cu prietenii să se odihnească în sânul naturii joacă badminton. Nemaivorbind de bicicletă, de care greu se desparte, doar atunci când merge la culcare. Aglaia preferă mult să călătorească. La sărbători și în vacanță ea merge să-și viziteze părinții dragi, bunicii care mai sunt în viață, satul („mic, dar atât de al meu”, cum îi place fetei să-l numească).

Satul Chetroșica Nouă este menționat documentar în 1840. Se mărginește cu Chetroșica Veche, un sat mult mai vechi (1431), locuit de strămoșii chetroșenilor. Se spune că pe aceste locuri se dobânda piatră de construcții, de aceea i-au și zis Chetroșica. În Chetroșica Nouă locuiesc aproape 1250 de locuitori. Chetroșenii se cunosc între ei și se stimează. Aceeași dragoste față de sat și săteni o are și chetroșeanca Aglaia Iepure. Cu câtă admirație vorbește ea despre bunicul Alexei, care la vârsta de 85 de ani abonează ziare, se interesează de politica din lume și, mai ales, de tot ce are loc în țară. Îi place să discute, este un pătimaș al lecturii. Și-atunci, cui să-i semene nepoțica?

**ECHIPA BIBLIOTECII „OVIDIUS”  
(foști și actuali angajați)**

| <b>Nr. crt.</b> | <b>Numele, prenumele</b> | <b>Funcția</b>   | <b>Data angajării</b>  | <b>Data concedierii</b>  |
|-----------------|--------------------------|--|--|--|
| 1.              | Butucel Elena            | director filială   | 01.03.1994   | 30.11.2012   |
| 2.              | Balan Lucia              | bibliotecar<br>șef oficiu  | 01.03.1994<br>01.01.1996   | 16.06.1997   |
| 3.              | Bogatărenco Valentina    | bibliotecar  | 01.03.1994   | 20.07.2005   |
| 4.              | Caloeva Ala              | șef oficiu   | 08.03.1994   | 08.10.1994   |
| 5.              | Martânov Stela           | bibliotecar  | 25.04.1994   | 01.11.2002   |
| 6.              | Busuioc Natalia          | bibliotecar  | 05.06.1994   | 19.02.1996   |
| 7.              | Clapon (Racu) Mariana    | bibliotecar<br>șef oficiu  | 22.08.1994<br>01.01.1996   | 01.11.1999   |
| 8.              | Caraiman Livia           | bibliotecar  | 03.10.1994   | 01.09.1998   |
| 9.              | Uncu Silvia              | bibliotecar  | 05.02.1996   | 01.02.2013   |
| 10.             | Viscantene (Duca) Ana    | bibliotecar  | 12.11.1996   |  |
| 11.             | Achelinov Valentina      | bibliotecar  | 13.08.1998   | 14.06.1999   |
| 12.             | Vicol Liliana            | bibliotecar  | 22.02.1999   | 09.01.2002   |
| 13.             | Cebanu Victoria          | bibliotecar<br>șef oficiu  | 13.07.1999<br>02.01.2009   |  |
| 14.             | Ciobanu Liuba            | bibliotecar<br>șef oficiu<br>șef serviciu<br>bibliotecar principal<br>director filială | 06.09.1999<br>02.02.2005<br>02.01.2012<br>01.11.2012<br>01.12.2012 |  |
| 15.             | Cebotari Margareta       | șef oficiu<br>bibliotecar principal  | 07.12.1999<br>04.02.2005   | 28.09.2012   |
| 16.             | Beșan Lilia              | bibliotecar  | 29.01.2001<br>14.11.2005   | 16.09.2002<br>08.06.2007   |
| 17.             | Moraru (Suman) Viorica   | bibliotecar<br>șef oficiu  | 16.09.2002<br>01.09.2008   |  |
| 18.             | Cojoharenco Natalia      | bibliotecar  | 12.05.2003   |  |
| 19.             | Butucel Doina            | bibliotecar  | 01.07.2004<br>07.06.2005<br>01.06.2006<br>01.07.2007<br>01.09.2007 | 31.08.2004<br>31.08.2005<br>31.08.2006<br>31.08.2007<br>03.12.2007 |
| 20.             | Movilă Tatiana           | bibliotecar  | 03.10.2005   | 03.11.2005   |
| 21.             | Cibotari Victoria        | bibliotecar  | 01.06.2006   | 30.06.2008   |
| 22.             | Bețivu Valeria           | bibliotecar  | 12.03.2007<br>01.09.2009   | 04.02.2008<br>28.06.2012   |
| 23.             | Gordilă Natalia          | șef oficiu   | 01.10.2009   | 31.12.2011   |
| 24.             | Iepure Aglaia            | bibliotecar  | 04.12.2012   |  |
| 25.             | Ghimpu Natalia           | șef oficiu   | 10.01.2013   |  |
| 26.             | Borș Ion                 | bibliotecar  | 01.10.2013   |  |

## **BIBLIOTECARUL, CARE PRIN MUNCĂ ȘI STRĂDUINȚĂ, DEPUSE PE PARCURSUL CELOR 20 DE ANI, A CONTRIBUIT EFECTIV LA CREAREA IMAGINII BIBLIOTECII DIN ȘOSEAUA HÂNCEȘTI**

### **DUMITRU COSTANTIN ZAMFIR – O CARTE DESCHISĂ PENTRU CHIȘINĂU ȘI ÎNTREAGA ROMÂNIE**

Dumitru Zamfir s-a născut pe 9 august 1935, în comuna Crucea din județul Călărași, România. A absolvit, în 1954, Școala medie tehnică de bibliotecari din București, apoi Facultatea de biblioteconomie din cadrul Institutului de Cultură de la Moscova. Ulterior a absolvit cursurile superioare de drept. Repartizat la Biblioteca Regională (pe atunci) Constanța, a lucrat ca bibliograf și a parcurs, grație solidei pregătiri profesionale, gradele ierarhice, devenind director al instituției în intervalele 1967-1969 și 1971-1997, apoi s-a pensionat. A fost vicepreședinte al Asociației Naționale a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România și a făcut parte din Consiliul național al directorilor de biblioteci din România. În funcția pe care a deținut-o, s-a implicat în consolidarea unei biblioteci publice cu servicii de specialitate apte să asigure necesitățile informaționale și culturale ale unei întregi comunități. Câteva dintre cele mai importante aspecte ale îndelungatei și fructuoasei sale activități sunt: constituirea, pentru prima oară în țară, a unui serviciu specializat de informare bibliografică locală (1965), microfilmarea tuturor publicațiilor periodice dobrogene de la Biblioteca Academiei Române (anii '70 ai sec. XX), înființarea, în premieră, la bibliotecile județene, a Cabinetului de informare și documentare tehnică în sprijinul specialiștilor din economie, înființarea Cabinetului bibliologic, a Clubului artelor, a Cenaclului literar „Ovidius” și a revistei de specialitate *Biblion* (1980), implementarea sistemului integrat de bibliotecă TINLIB în vederea integrării Bibliotecii Județene Constanța în sistemul informațional național (1995). Dumitru Zamfir a contribuit la elaborarea actelor normative și legislative ale domeniului bibliotecar și este autorul unor lucrări de specialitate și a numeroase articole apărute în diverse publicații. Personalitate proeminentă a biblioteconomiei românești, director, timp de peste 30 de ani, al Bibliotecii Județene Constanța. A fost mereu în avangardă, deschizător de drumuri în multe zone ale activității de bibliotecă.



În 1994, cu un fond de publicații de la Biblioteca Județeană Constanța, înființează Biblioteca „Ovidius” din Chișinău, pe care a alimentat-o constant cu carte românească și a cărei cauză a susținut-o cu tot sufletul.

S-a întrebuințat cu asupra de măsură în configurarea și consolidarea unei biblioteci cu colecții bine structurate, din care nu lipsesc documente valoroase de fond local și remarcabile ediții de patrimoniu și bibliofile, cu servicii moderne, bine articulate și diversificate, cu o paletă amplă de evenimente culturale având ca loc geometric cartea, făcând din biblioteca tomitană una dintre cele mai reprezentative instituții ale memoriei din spațiul dobrogean și național.

A crezut în rolul formator esențial al bibliotecii, în misiunea acesteia de a fi un for de conservare și diseminare a cunoașterii universale, dar și de valorificare a memoriei și identității locale și, mai ales, a crezut în vocația comunitară a bibliotecii publice, aceea de a fi o resursă fundamentală ce asigură accesul tuturor la informație, cunoaștere, cultură. Ne amintim cuvintele prin care își proiecta speranțele legate de instituția pe care a slujit-o cu un devotament rar: „Noi am construit biblioteca tradițională, voi să construiți biblioteca viitorului!” Este ceea ce ne străduim noi astăzi.

Dumitru Constantin Zamfir s-a stins din viață în 2007, mistuit de o boală nemiloasă, la vârsta de 72 de ani. Faptele lui însă au rămas vii.

## BIBLIOTECARUL, ÎNDRĂGOSTIT DE BIBLIOTECĂ, DUMITRU CONSTANTIN ZAMFIR

*Elena CALDARE,  
director, Filiala „Alba Iulia”*

E greu să vorbești la timpul trecut despre un om, pe care l-ai cunoscut, pe care l-ai apreciat și l-ai admirat. Cu atât mai mult, despre Dumitru Constantin Zamfir, fondatorul Bibliotecii „Ovidius” din Chișinău, îmi este și mai greu să vorbesc. În mintea mea, acest om al cărții, al bibliotecii, îndrăgostit de munca pe care o prestează, încă mai stă în fruntea colectivului de la BJ Constanța.

L-am cunoscut pe Dumitru Zamfir, acum 20 de ani, într-o zi de mai însorită, înverzită, în care basarabienii mergeau la cimitir cu pască și ouă roșii... Era de Paștile Blajinilor. Și cum eu nu aveam mari obligații față de rudele plecate dintre cei vii, am rămas în Chișinău să întâlnesc delegația de bibliotecari de la Constanța, cu care, anterior, doamna director general Lidia Kulikovski convenise să mai deschidă o bibliotecă la Chișinău. La gară am întâlnit două sau trei persoane, acum nu-mi amintesc exact, dar cred că pe dl director Dumitru Zamfir îl însoțea doamna Stela Motoc (sper să nu greșesc numele), colega dânsului și încă un coleg (acum sunt confuză, care dintre colegii-prieteni ai săi, pe care i-am cunoscut ulterior, îl însoțiseră). În momentul în care mi-am dat seama că ei sunt cei pe care, cu mari emoții, îi așteptam, m-am apropiat, m-am prezentat și le-am comunicat ce aveam de făcut în continuare. Aceste momente mi s-au întipărit într-atât, încât le revăd și astăzi aievea, când este vorba de Biblioteca „Ovidius”. Parcurgând drumul de la gară până la Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”, căci acolo, în hotelul improvizat, au fost cazați oaspeții noștri, am reușit să transformăm cele câteva cuvinte schimbate între mine și cei trei bibliotecari constănțeni într-o conversație familiară, caldă, încât atunci când am fost întrebată dacă mai am și altceva de făcut în acea zi și dacă pot să le prezint orașul, am acceptat, cu plăcere, să-i însoțesc. Erau cu toții pentru prima dată la Chișinău. Ridicând scările la etajul trei al hotelului, nu au rămas pentru mult timp în încăpere. Nu au dorit nici să mănânce, nici să bea un ceai. Oaspeții au dorit să vadă orașul, care în acea zi era parcă mai frumos, mai curat, mai luminos, mai verde, iar mulțimea de lalele multicolore din Aleea Clasicilor, bătătoare la ochi, atrăgea atenția trecătorilor din bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt. Și acest moment mi s-a întipărit în mod deosebit pentru că nici până atunci, și nici de atunci, nu am mai întâlnit acel peisaj deosebit din centrul orașului, nu au mai înflorit atâtea lalele în parc. Peisaj cu care orașul nostru i-a încântat pe constănțeni. „...Măi, da ce multă verdeață aveți voi aici, vreau să văd neapărat orașul!...” a exclamat dl Dumitru Zamfir, iar colegii săi au fost de acord. Se înțelegeau din priviri. M-a impresionat felul lor de a comunica între ei, de a lua decizii și acel fel de comunicare l-am reîntâlnit, ulterior, în cadrul vizitelor mele care au urmat la Biblioteca Județeană Constanța.

Îmi mai amintesc din acea zi petrecută la Grădina Botanică care, la acel moment, era îmbrăcată într-un veșmânt de flori și verdeață deosebit, iar pentru oaspeții noștri Grădina intruchipa „colțisorul de rai”. Spre seară, obosiți, dar foarte impresionați și mulțumiți de priveliștea chișinăuiană, colegii de la Constanța s-au întors la hotel, dar nu pentru mult timp. Seara au străbătut bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, de la un capăt, la celălalt, mi-a povestit a doua zi domnul Dumitru Zamfir. Acesta a fost începutul, deschiderea colegilor constănțeni către Chișinău.

Au urmat întâlnirile protocolare, semnarea acordurilor de colaborare, punerea pietrei de temelie a bibliotecii care urma să poarte numele poetului latin Ovidius. Domnul director Dumitru Zamfir a investit mult suflet și efort personal în constituirea și completarea cu carte a acestei bibliotecii, era foarte mândru de biblioteca de la Chișinău și își dorea să facă cât mai multe lucruri bune pentru cititorii ei. Venea de fiecare dată la aniversările bibliotecii cu câțiva colegi, venea cu carte selectată personal. Dar nu numai atât. Domnul Dumitru Zamfir a preluat ideea Bibliotecii Municipale chișinăuene și a improvizat un hotel din două-trei odăi la mansarda Bibliotecii Județene, în care caza colegii de la Chișinău invitați la diverse întruniri profesionale, iar vara, invita bibliotecari de la Biblioteca „Ovidius” pentru două-trei săptămâni să facă cunoștință cu Tomisul lui Ovidiu și cu marea, cazându-i la acea mansardă. Găsise și un frigider, paturi, mese, scaune, fotolii –

toate aduse probabil de acasă și de prin gospodăriile colegilor săi, dar vă mărturisesc cu sinceritate, era extraordinar de bine: o atmosferă caldă, sinceră, plăcută, o atitudine deosebită. Deseori, dimineața, ne trezea spunându-ne: „V-am adus roșii din grădina mea, să mâncați...”, iar pe lângă roșii, în mai multe pungă găseam diverse bunătăți din grădină și de la magazin. Mă trec fiori reci când aștern aceste rânduri și revăd, în memorie, acele zile plăcute, nu numai cu soare și mare, dar și cu multă dragoste, atașament sufletesc, comunicare cu Măria Sa, Bibliotecarul. Domul Zamfir avea studii făcute la Moscova și era un specialist deosebit, competent, îndrăgostit de carte, de bibliotecă, de oameni. Și această dragoste, care l-a însoțit pe parcursul vieții, s-a materializat și în ceea ce astăzi avem la Chișinău – Biblioteca „Ovidius”, filială a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” din Chișinău și a Bibliotecii Județene „Ioan N. Roman” din Constanța. Regretăm mult această plecare regretabilă dintre noi, dar să ne rugăm ca Dumnezeu să-l aibă în pace și-n memoria noastră.

## 20 DE IMPRESII DESPRE BIBLIOTECA „OVIDIUS”

*De mulți ani, periodic, vin la Biblioteca „Ovidius” să întreprin o vorbă cu bibliotecarele despre cărți noi, recent achiziționate de bibliotecă, precum și să iau cărți cu împrumut. Este impresionant faptul că toate bibliotecarele sunt persoane competente, oameni potriviți la locul potrivit. Aici, e lipsă nepăsarea, ignoranța, diletantismul, neglijența. În capul mesei, stau profesionalismul, noblețea, bunăvoința colaboratoarelor bibliotecii. Când vin pe la „Ovidius”, am nevoie de timp, să reușesc să văd ce mai este nou pe rafturile bibliotecii, să răsfoiesc o carte despre care am discutat cu prietenii, dar pe care încă nu am citit-o, să vorbesc cu bibliotecarele despre ce mai citesc și ele, despre spectacolele, emisiunile pe care le-au vizionat. Prin urmare, vin la bibliotecă nu ca la o instituție în care ești deservit și pleci imediat, dar ca într-o casă cu oameni frumoși, dragi sufletului meu și cu care mă simt într-o elegantă armonie spirituală. Și toate aceste lucruri se întâmplă cu adevărat, chiar dacă și în acest domeniu mai sunt probleme versus remunerare, există anumite greutăți. Niciodată, nicio bibliotecară nu mi s-a plâns că are un salariu mic, cititori care uită să dea „bună ziua” sau să le spună „mulțumesc”. Totdeauna sunt întâlnită aici cu multă amabilitate, pot zice chiar cu cordialitate, sunt tratată cu multă decență și considerație, mi se oferă consultanța de care am nevoie. Pentru aceasta, le mulțumesc din suflet colaboratoarelor de la Biblioteca „Ovidius”, le doresc sănătate, prosperitate, succese și să păstreze sufletul neintinat, să le știu mereu aceleași, cum le cunosc – inteligente, rafinate, spirituale și frumoase.*

Conf. univ. dr. în filologie Aliona ZGARDAN-CRUDU,  
șef, Catedra de limba română și filologie clasică,  
UPS „Ion Creangă”, Chișinău

\* \* \*

*20 de ani de pregătiri, de promovări și pline de așteptări... cu multe întrebări. Cum va fi? Ce va urma? Acestea și multe alte gânduri ne-au măcinat mereu, am fost mai îmbujorați și emoționați, însă mereu implicați în activitățile Filialei „Ovidius”, mereu alături la aniversări, la lansări, la întâlniri cu oameni de creație, cu vedetele. Trăim același gând și activăm cu același cuget, suntem în colaborare și vom mai fi, pentru că împreună reușim să valorificăm abilitățile elevilor dotați și să dezvoltăm personalitatea tinerilor în perspectiva exigențelor educaționale și culturale.*

*Administrația Colegiului de Construcții din Chișinău aduce sincere mulțumiri pentru receptivitatea de care dă dovadă, implicarea nemijlocită în organizarea activităților, colaborărilor, întrunirilor, promovarea tinerelor talente ale Colegiului de Construcții și, nu în ultimul rând, pentru participarea activă în viața culturală a comunității.*

*Apreciem efortul și dăruirea considerabilă a colectivului Filialei „Ovidius” la creșterea și promovarea unei generații destoinice. Mulțumiri din suflet pentru această minunată oportunitate de colaborare și prietenie de durată, colaborare, ce a știut să schimbe viziunea elevilor despre lume și să le modeleze viața după experiențele, trăirile noi, astfel invitându-i în lumea cărților și învățându-i să cucerească o altă treaptă importantă din viața lor. Iar elevii care au avut această oportunitate se pot considera fericiți și norocoși. Misiunea noastră a avut și va avea un rezultat bun chiar dacă implică multă muncă și dăruire, or, se merită din plin acest efort pentru bucuria, speranța, viitorul citit în ochii tuturor elevilor. O experiență de neuitat, cu cele mai frumoase amintiri cusute treptat în inimile elevilor timp de 20 de ani.*

Elena GALBEN,  
director adjunct pentru educație, Colegiul  
de Construcții, Chișinău

\* \* \*

*Este ceea ce ne lipsea atât de mult în această parte a orașului, în aceste timpuri când clădirile moderne și impunătoare predomină, întrecând chiar și turlele bisericilor, catedralelor.*

*Bucuria cea mare că avem o bibliotecă ca „Ovidius” este și a profesorilor, și a elevilor de la Colegiul de Construcții din Chișinău. Acolo plecăm, cu multă dragoste, împreună cu elevii pentru a declama poezii, pentru a expune lucrările de artă plastică, pentru a participa la lansări de*



carte, întâlniri cu scriitorii. Atmosfera caldă și atenția colaboratorilor de la bibliotecă atrage cititorul, deoarece acolo te simți bine, acolo este frumos, acolo trăiești momente revelatorii când se vorbește despre poezie, creație, artă în general...

Cu ocazia împlinirii celor douăzeci de primăveri, exprimăm sincere mulțumiri colectivului bibliotecii, precum și multe felicitări, urări de bine și mult succes în munca zilnică pe care o depune. Îmi vin în minte versurile lui Nichita Stănescu: „Ce bine că ești / Ce întâmplare că sunt.” Acesta este sentimentul pe care-l trăim când venim la Biblioteca „Ovidius”.

Rîma GURAU,  
profesoară de limba română,  
Colegiul de Construcții, Chișinău

\* \* \*

Colaborarea săptămânalului Ministerului Educației „Univers pedagogic pro” cu Biblioteca „Ovidius” din capitală – filială strategică a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” – a favorizat inițierea unui parteneriat eficient, pe parcursul anului 2013 între acești doi subiecți care promovează atât educația, cât și arta, cultura, sentimentul estetic în toate. Cele mai interesante teme de actualitate, regăsite pe agenda bibliotecii, au constituit repere utile pentru elaborarea și publicarea unui șir de articole în ziarul nostru.

Apreciem în mod special activitatea și profesionalismul întregii echipe a bibliotecii, colegi pentru care avem întotdeauna un gând bun și emoții pozitive. Extinsă, colaborarea noastră cu „Ovidius” anunță și în perspectivă un parteneriat frumos, în condițiile în care vom continua să informăm cititorii, de ambele părți, despre inovații în domeniile aferente: învățământ, educație, viața școlilor, reușita pedagogilor, performanțele elevilor, dar și alte teme cu tentă culturală și informațională.

Ziua internațională a dreptului de a ști, Ziua mondială a libertății presei, inițierea unor cluburi, cenacuri, saloane, întâlniri cu scriitori remarcabili, lansări de carte bună și vernisarea expozițiilor cu diverse tematici – au fost procese care ne-au impulsionat să asistăm și noi, biblioteca fiind mereu o instituție deschisă pentru comunitate. Au fost doar unele dintre temele abordate cu succes pe paginile ziarului „Univers pedagogic pro”, iar multitudinea de alte acțiuni culturale, proiectate în activitatea Bibliotecii „Ovidius” ne lasă nouă undă verde pentru colaborare și menținerea parteneriatului inițiat deja. Într-un mileniu al controverselor, când resimțim tot mai mult importanța cărților, a bibliotecilor, colaborarea noastră vine să confirme rolul acestor instituții publice, al bibliotecarilor, inițiați în domeniu sub toate aspectele.

Aveți toată aprecierea noastră, stimați colegi! Ne-am bucura sincer să ne tentați cu noi provocări, noi activități, știind potențialul Dvs. intelectual, dar și abilitatea cu care vă apropiați de beneficiarii Dvs. Sperăm ca aceste relații de parteneriat să aibă o rezonanță cât mai largă la public și spațiul comunitar, întrucât ele vin să răspundă unor probleme actuale, atractive și contribuie la socializare, comunicare, la dezvoltare. Avante!

Natalia PĂSLARU,  
reporter, ziarul *Univers pedagogic pro*

\* \* \*

Ce este o bibliotecă? Fiecare dintre noi, maturii, poate propune o definiție a acestui cuvânt. Pentru micii cititori, ea este ca o împărăție, e locul unde trăiesc cărțile, de aceea orice vizită aici trebuie să rămână în memoria copiilor.

Pentru prima dată elevii gimnaziului au pășit pragul Bibliotecii „Ovidius” în anul 2010. Cât de emoționați erau de cele văzute și auzite! Au rămas fascinați de varietatea cărților propuse de către dna Victoria Cebanu, care cu drag le-a oferit informații despre activitatea bibliotecii și le-a spus: „Veniți în lumea cărților, sunteți mereu așteptați!” Cu câtă mândrie au mers spre casă, ținând în mâini permisul de cititor!

Ne dăm bine seama că gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă cot la cot cu răbdarea, perseverența, voința, iar calea spre carte o putem scurta noi, cei care ne

*aflăm în fiecare zi lângă ei, colaborând cu bibliotecarele, gata oricând să ne ofere ajutorul. Sunt bucuroasă că elevii mei beneficiază de invitații la întâlniri cu scriitorii. Ba chiar mai mult, sunt și ei implicați în prezentări de carte, activități de promovare a lecturii, diverse concursuri, fapt care îi motivează să meargă cât mai des la bibliotecă, să citească cărți, să fie informați.*

*În Egiptul Antic bibliotecile erau numite „farmacia sufletului”, „casa vieții”. De aceea, cred că atât timp cât vor exista așa biblioteci ca „Ovidius”, în care copiii vor fi întâmpinați de colaboratori receptivi și binevoitori, cărțile vor rămâne prietenii cititorilor, iar bibliotecile – temple ale cunoașterii. Sincere felicitări și La mulți ani! Cu respect pentru toți colaboratorii bibliotecii „Ovidius”.*

Rodica BUSUIOC-POJOGA,  
învățătoare, Gimnaziul nr. 7, Chișinău

\* \* \*

*Vreau să exprim mulțumiri colectivului bibliotecii pentru atmosfera distinsă creată în acest lăcaș de cultură, impresia ce o lasă asupra cititorului, pentru căldura primitoare, atitudinea binevoitoare și atmosfera pozitivă, comunicare eficientă, amabilitate și profesionalism. Se ascultă cu atenție doleanțele cititorului, manifestând dorința de a acorda ajutor. Orice cititor este cucerit cu un zâmbet binevoitor, cu atitudine prietenească.*

*Cu o deosebită plăcere particip la acțiunile culturale organizate în spațiul bibliotecii: întâlniri cu scriitori, autori, diferite personalități.*

*Întreaga familie suntem cititori fideli ai bibliotecii „Ovidius” și, îndeosebi, eu vin pentru a-mi lua cărți și a citi în timpul liber sau seara până târziu. E bine să citești cărți, să devii o persoană cu atitudinea permanent pozitivă, să-ți hrănești potențialul cu cărți, casete audio și asocieri sănătoase. Îmi place să citesc cărți despre autoperfecționare și biografii ale unor oameni care au reușit în viață. Lectura este modul cel mai sigur de ați mări șansele de a avea succes. Psihologia populară a produs un nou val de cărți pentru ați dezvolta capacitatea intelectuală. Mă bucură faptul că, de fiecare dată când vin la bibliotecă, mi se propun cărți noi.*

*Preocuparea mea profesională ține de promovarea valorilor naționale, trezind interesul elevilor pentru frumos, pentru păstrarea și valorificarea meșteșugurilor populare. Rezultatele muncii creatoare ale elevilor trebuie să fie cunoscute și prețuite. În acest scop am organizat expoziții în incinta Bibliotecii „Ovidius”. Astfel, se pot reliefa nu numai munca și talentul elevilor care participă la expoziții, dar și dorința lor de a progresa.*

*Doresc și în continuare colectivului bibliotecii, pe lângă inspirația ce o manifestă în orice împrejurare, să persevereze cu aceeași ardoare, să realizeze scopuri nobile ce și le-a propus, să se bucure de aprecierea cititorilor.*

Svetlana MELNIC,  
profesoară, Liceul Teoretic „Petre Ștefănuță”, Ialoveni

\* \* \*

*Toți cei care au acces la o bibliotecă, la cărți sunt mai puternici, iar durerile îi ating mai puțin și nefericirile trec mai repede. Conducându-mă de aceste cuvinte frumoase, spuse de Mircea Eliade, am legat o frumoasă colaborare cu Biblioteca „Ovidius”. Mica și comoda bibliotecă, în care atmosfera de suflet îi atrage pe copii să vină permanent în sălile de lectură, în compania celor mai fideli prieteni – cărțile. La acest centru cultural, elevii sunt mereu bineveniți. Aici ei pătrund misterele cărții ce le stimulează potențialul spiritual. Bibliotecarele din această instituție muncesc cu multă dăruire și rezultatele vin de la sine. Ele sunt cele ce le sporesc entuziasmul și sensibilitatea, le dezvoltă imaginația, spiritul de inițiativă. Familiarizarea cu mesajul artistic determină stimularea spiritului de observație, a simțului estetic și a creativității. Copilul de vîrstă școlară își poate organiza aici timpul, conform unor activități artistice programate. Și elevii din gimnaziul nr. 7 vin cu mult drag și interes pentru a participa la activitățile organizate de bibliotecă. Pentru copii sunt desfășurate ore ale poveștilor. Ei le ascultă și le discută în colectiv, înțeleg ce e bine și ce e rău, cu cine dintre personaje ar vrea să semene etc. Cu mult entuziasm participă la întâlnirile cu scriitorii, la ore de lectură, concursuri de desene cu diferite tematici, la programele de lectură „Chișinăul citește o carte” și „Lecturile verii”, precum și alte activități ce îi*

provoacă să mai vină. De la fiecare activitate, micuții pleacă cu mici cadouri: cărți pentru biblioteca personală, semne de carte sau alte materiale de promovare a bibliotecii. Rămâne o amintire plăcută în memoria elevilor. Aici, găsim literatură artistică de suflet, surse documentare pentru lecțiile de istorie, sunt oferite și alte servicii de calitate. De câțiva ani, avem un parteneriat durabil cu această bibliotecă. La aniversarea de 20 ani, le aducem multe mulțumiri bibliotecarilor de aici și le suntem recunoscători că aprind scînteia frumosului în sufletele copiilor, bunătatea și responsabilitatea. Vă dorim prosperitate în realizarea lucrurilor valoroase, să vă dea Domnul putere, energie, ani mulți și plini de bucurii, împlinirea tuturor năzuințelor. Toate florile recunoștinței vi le închinăm la această minunată aniversare. La mulți ani, Biblioteca „Ovidius”!

Irina COCU,  
învățătoare, Gimnaziul nr. 7, Chișinău

\* \* \*

Dacă privim „biblioteca” în profunzime, dincolo de rafturi îndoite sub greutatea volumelor și a timpului, dincolo de praf și mirosul de vechi, dincolo de tăcere și vorbe șoptite, putem descoperi ceva total neașteptat.

Biblioteca e o fereastră ce ne arată diferite locuri și situații în care am putea fi transportați, pe care le-am putea explora și cuceri fiecare pentru prima dată. Cum transformăm fereastra într-un portal spre noile dimensiuni? Aici e o mare problemă. Mulți se împotmolesc și renunță la căutare, deoarece nu e chiar cel mai ușor lucru să intri în bibliotecă, să devii parte din ea.

Este biblioteca un lăcaș de cultură? O fi! Dar Ea nu este doar atât. Biblioteca este, în primul rând, un loc care garantează oricui accesul liber la orice informație, indiferent de statutul socioeconomic, dacă are o slujbă, o casă, dacă știe sau nu să citească! Biblioteca trebuie să fie, după cum spune domnul Sergiu Gabureac, alături de biserică, școală, medicul de familie și polițistul comunitar, un important factor civilizator, cu rol bine definit în educarea, formarea și informarea membrilor unei comunități. Acest lucru are loc la Biblioteca Publică „Ovidius” din capitală. Această bibliotecă este mai mult decât o simplă instituție, mai mult decât maldăre de cărți, decât oameni tăcuți, cu frunțile ușor încrețite de inteligență nobilă, de aer cu miros de secole. Biblioteca reprezintă informații și cunoștințe, cultura și arta, inteligența și genialitatea, servicii și facilități, ateliere și programe. Ținta bibliotecii este de a convinge cititorul, că e în serviciul întregii comunități. Că ea este însăși comunitatea. Și acest lucru le reușește cu brio celor ce se află în slujba deloc ușoară a celui mai important izvor de cunoaștere, chiar și în era rețelelor electronice, în pofida prezicerilor sumbre, făcute cărților acum 15-20 de ani. Veți rămâne deosebit de impresionați de acest monument al culturii, organizat cu atâta măiestrie și artă, de pasiunea cu care sunt păstrate cărțile și amabilitatea cu care vă sunt prezentate.

Natalia GORDILĂ,  
psiholog

\* \* \*

Biblioteca „Ovidius” este cu certitudine, cea mai bună bibliotecă din Chișinău!

Anume aici poți împrumuta cele mai rare și mai bune cărți, pe care alte biblioteci din oraș nici nu se gândesc să ți le încredințeze, aici ai spațiu pentru lectură, atmosferă de liniște care-ți permite să te delectezi cu cartea ta preferată și, nu în ultimul rând, ai parte de angajați profesioniști care te ajută mereu cu bunăvoință și implicare să te orientezi.

Anume aici mă simt de-a casei, pentru că de fiecare dată când merg să-mi găsesc cărțile sunt întâmpinată așa cum îmi doresc: ca un cititor fidel ce merită toată atenția, zâmbetul cald și, desigur, cele mai bune cărți!

Mulțumesc mult, tuturor celor care fac astfel încât Biblioteca „Ovidius” să rămână biblioteca mea preferată!

Mulți cititori fideli și viață lungă, acestui minunat spațiu de cultură și lectură!

Iulia BRAD,  
redactor-șef, revista Next

\* \* \*

*Impresiile mele despre Biblioteca „Ovidius” au fost create de-a lungul timpului, din perioada copilăriei mele, până la maturitate. De mic copil am împrumutat cărți de la această bibliotecă, care m-a ajutat să-mi dezvolt lumea interioară și să descopăr, datorită literaturii, o mulțime de lucruri interesante.*

*Am ales această bibliotecă pentru că, pe lângă varietatea de cărți bune pe care le oferă, sunt de fiecare dată impresionată de amabilitatea bibliotecarelor cu care își tratează cititorii. Atunci când intru în Biblioteca „Ovidius”, mă simt mereu ca acasă și sunt extrem de fericită atunci când mă reîntorc.*

*Plus la toate, îmi place că această bibliotecă este mereu în pas cu schimbarea, iar aici mă refer la îmbunătățirile care au mereu loc în cadrul ei, fie că e vorba de redecorarea interiorului, fie de aprovizionarea cu noi cărți. Acestea oferă un grad mai înalt de confort, dar și te motivează să rămâi un cititor fidel bibliotecii.*

*Așadar, eu mi-am făcut de mult timp alegerea privind biblioteca de la care să împrumut cărți și în mod indirect cunoștințe. Tocmai din acest motiv, periodic, după orele de la universitate, nu merg acasă sau în orice altă parte, ci merg la Biblioteca „Ovidius”, acolo unde știu că mereu voi fi așteptată cu zâmbet din partea bibliotecarelor și de cărțile interesante de pe rafturi.*

Ana-Maria PANCU,  
studentă, anul III, Facultatea de jurnalism și științe ale comunicării, USM,  
prezentatoare la Radio Moldova Tineret

\* \* \*

*Noi, oamenii, avem case în care locuim. Dar cărțile unde locuiesc? Ele trăiesc în bibliotecă. Biblioteca Publică „Ovidius” este prietena mea, care în această primăvară împlinește frumoasa vârstă de 20 de ani. Îi urez succes, baftă și un mare La mulți ani!*

Cristina CĂLDARE,  
elevă, cl. a III-a, Liceul „Mihai Viteazul”

\* \* \*

*Imi amintesc cu o deosebită claritate primul an al studenției mele – forfota orașului necunoscut și a universității ce mi se părea enormă, lecțiile kilometrice și lectorii severi, studenți speriați ce aveau să-mi devină colegi pe parcursul următorilor trei ani, dar predominant era dorul de casă. Imediat ce mi s-a conturat în minte acest cuvânt, mi-am spus că e absolut necesar să găsec o bibliotecă – un loc care să fie doar al meu, să mă refugiez împreună cu temerile mele, cu nereușitele mele, dar și cu bucuriile mele, exact cum făceam când eram acasă. Am ales Biblioteca Publică „Ovidius” care nici măcar nu se afla în apropiere. Nu pot să știu de ce anume aici am intrat imediat după începerea anului universitar, dar cert e faptul că nu am mai plecat niciodată de acolo. În cei nouă ani, de când sunt cititoare fidelă și prietenă a bibliotecii, am trăit o poveste între pereții acestui lăcaș ce mi-a devenit casă. Am avut acces nelimitat la cărțile mele preferate, la revistele și ziarele pe care intram să le răsfoiesc când arșița verii era insuportabilă și când gerul iernii mă chinuia nemilos. Am avut fericita ocazie de a participa la nenumărate activități – lansări de carte, lecturi, cluburi de dezbateri, ateliere de creație, iar pentru a fi și mai aproape de mediul ce-mi e atât de drag, am ajuns să fac voluntariat tot aici. Dar cel mai minunat aspect al șederii mele în sanctuarul cărții a fost că am cunoscut și m-am împrietenit cu bibliotecarele – niște doamne de excepție, erudite, înțelepte, frumoase, care ne împărțeau tuturor achiziții noi și multă lumină. Țin să mă închin până la pământ și să sărut mâna dnei Elena Butucel care a fost o gazdă nemaipomenită și era interesată personal de fiecare cititor în parte, în pofida responsabilității de conducere ce o avea pe umeri; dnei Margareta Cebotari – o prietenă plină de înțelepciune care știa nu doar să ne consulte, dar și să ne concilieze ca o mamă; dnei Natalia Cojoharenco pentru profesionalism și zâmbet atât de reconfortant; dnei Liuba Ciobanu pentru atmosfera prietenească pe care a știut să o creeze mereu, precum și pentru atenția acordată. Felicitări, dragele mele Doamne! Felicitări, draga mea Bibliotecă Publică „Ovidius”!*

Iulia CIORNĂI,  
Centrul sportiv XTZI

\* \* \*

*Biblioteca este paradisul lecturii care-ți oferă un refugiu departe de monotonia cotidiană. Este locul perfect al aducerilor-aminte, locul unde găsești cărțile rare și spațiul propice zborului imaginar. Este universul contaminat de cărți, unde poți avea libertatea să-ți imaginezi că te afli în fața oglinzii lui Erised, obținând piatra filozofală, astfel devenind un erou, ori să comunici cu scriitorii dispăruți.*

*Cartea, universul bibliotecii este simbolul libertății creatoare a omului. Citind te poți regăsi printre idei, curente, oameni.*

*Îmi aduc aminte cu nostalgie cărțile simple pe care mi le citea mama dimineața. Acest dor de departe mi-l alină un mic paradis pe nume „Ovidius”, care-mi răscolește amintirile valoroase din copilărie. Clipe matinale care mă fac să mă simt ca un cititor avizat în fața raftului de cărți. Când mi-e dor de tradiție, când mi-e dor de educație, când mi-e dor de valori adevărate, gândurile mele duc spre acest colț de paradis care îmi alimentează spiritul de fiecare dată când evadez din această lume reală. Biblioteca „Ovidius” este o familie a cărei copii, cărțile, îi adună pe cei mai frumoși oameni, cu chip blajin și cu zâmbet de copil, dostoevskian, ca fiind cei mai înțelepți dintre oameni. Familia noastră este onorată să facă parte din acest univers minunat Biblioteca „Ovidius”!*

Lilia DON CIOBANU,  
cititoare fidelă, Biblioteca „Ovidius”

\* \* \*

*Luminoasă și învăluită în atmosfera mistică a cărților, Biblioteca „Ovidius”, e un demn promotor al culturii. Rafturile ei au fost timp de 20 de ani martorele multor activități culturale. Bibliotecarii, mereu binevoitori și drăguți, mențin viața bibliotecii cât mai diversă și creează o atmosferă caldă care te predispune spre lectură. Răbdători și înțelegători, ei nu te grăbesc când te vâd pierdut în lumea atemporală a cărților, dar te ajută să găsești rapid cartea care te interesează, când nu dispui de timp. Noile colaborări și inițiative le primesc cu entuziasm și de nenumărate ori ei sunt cei care le instituie.*

*Sunteți o familie frumoasă. Mult succes vă urez și multe alte aniversări. La mulți ani!*

Cristina VORONEANU,  
elevă, cl. a XII-a, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”

\* \* \*

*Luminoasă și învăluită în atmosfera mistică a cărților, biblioteca „Ovidius”, e un demn promotor al culturii. Rafturile sale au fost timp de 20 de ani martorele multor activități culturale. Bibliotecarii, mereu binevoitori și drăguți, mențin viața bibliotecii cât mai diversă și creează o atmosferă caldă care te predispune spre lectură. Răbdători și înțelegători, ei nu te grăbesc când te vâd pierdut în lumea atemporală a cărților și te ajută să găsești rapid cartea care te interesează, când nu dispui de timp. Noile colaborări și inițiativele le primesc cu entuziasm și de nenumărate ori ei sunt cei care le instituie.*

*Sunteți o familie frumoasă.*

*Mult succes vă urez și multe alte aniversări înainte.*

*La mulți ani!*

Cristina VORONEANU,  
elevă clasa XII, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”

\* \* \*

*Îmi place să citesc. De fapt, am început să citesc foarte devreme. Din fragedă copilărie am fost atrasă de basme, de povești, ca apoi să fiu îndreptată spre autorii clasici, prin intermediul lecturilor școlare, dar și ca urmare a recomandărilor părinților mei.*

*Nu îmi amintesc când mi-a apărut pentru prima dată această pasiune de lectură, poate ea a fost mereu acolo, cu mine. Când eram în clasele primare, veneam zilnic la biblioteca „Ovidius”, care este aproape de școala în care învățam și stăteam ore întregi, citind. Erau o mulțime de cărți, toate în nuanțe magice și fiecare din ele te atrăgea în acea lume ireală, fantastică. Am început să cresc, la fel ca și colecția de cărți de la „Ovidius” care continuă să se lărgească. Varietatea volumelor și a revistelor, reprezentând diverse domenii de activitate, pasiunea cu care sunt păstrate*

cărțile și amabilitatea care este prezentă la „Ovidius”, inspiră orice cititor al bibliotecii. Dar cuvintele nu sunt de ajuns pentru a descrie ce se întâmplă acolo. Plutește în aer ceva inefabil, o liniște de nepăstruns, auzindu-se doar răsfoitul de carte și zgomotul de fundal al orașului. Aici ai deschisă cea mai mare oportunitate: aceea de a citi. Și tot ce vă pot spune e să citiți. Citiți mult. Citiți tot ce vă pică în mână, nu-i mai ascultați doar pe profesori. Citiți orice, fără discernământ, căci nimic nu e mai important ca lectura.

Dana CIOBANU,

elevă, cl. a X-a, Liceul Teoretic „Spiru Haret”

\* \* \*

*Ce este, întâi de toate, o bibliotecă?*

*Este oare acea comoară pe care o caută un suflet tânăr sau o stea pe care o caută un astrolog? Pentru mine știu precis că a fost un ghid, un prieten și o bucurie.*

*Biblioteca „Ovidius” este incinta unde eu am înțeles cât de important este să citești, pentru că citind primești informațiile, iar asta ajută să faci o conversație cu un om să fie mai îndelungată și mai interesantă.*

*Biblioteca mă ajută să-mi regăsesc eul lăuntric, să evoluez ca persoană și să continui să-mi dezvolt ideile. Apropo de idei, tot Biblioteca „Ovidius” a fost cea care mi-a deschis ușa spre capacitățile pe care le posed, și anume, Clubul „Miracol” a cărui gazdă este biblioteca, acela care m-a ajutat să realizez ideile mele, dar nu s-ar fi întâmplat toate acestea, dacă o tânără domnișoară, care și-a găsit inspirația între pereții bibliotecii, precum și în fiecare din discipolii ei, nu m-ar fi ajutat și pe mine.*

*Luigi Pirandello a spus: „Unicul adevăr e că trebuie de creat, de creat. Doar atunci te regăsești.” Același lucru pot spune și despre mine, încât m-am regăsit într-un loc plin cu fantezii, demoni și realități, război și pace, dar – cel mai important – cu oameni care toată vremea îți vor veni în ajutor. Mă refer la doamnele și domnișoarele bibliotecare care și-au dedicat viața să ajute cititorii să-și găsească destinul. Ele mă ghidează permanent, dar vin la bibliotecă mai mult pentru a simți acea căldură și liniște sufletească pe care o răspândesc doamnele ca niște zâne ce fac minuni.*

*Cu toții știm că pentru a menține toate acestea poate doar o persoană dărză, încrezută în sine și care ar putea să creeze un echilibru, acea persoană este directoarea bibliotecii – doamna Liuba Ciobanu.*

*Libertatea – singurul lucru care-l face pe om fericit. Acest lucru l-am găsit la Biblioteca „Ovidius”. Jean-Jacques Rousseau spunea: „Deplina fericire constă în a face pe alții fericiți.” Acest lucru cred că i-a reușit Bibliotecii „Ovidius”.*

Alexandrina MELNIC,

elevă, cl. a X-a, Liceul Teoretic „Petre Ștefănuță”, Ialoveni

\* \* \*

*Pentru mine, Biblioteca ocupă un loc important în viață. Îmi place aici, deoarece pot comunica cu prietenele mele – cărțile. Biblioteca, prin liniștea ei, îmi dă timp să meditez asupra multor lucruri importante. Nu numai liniștea și cărțile mă determină să vin aici, dar cel mai mult mă atrag activitățile. Biblioteca este o insulă plină de mister. Când pășesc acest prag, mă aflu în mistere care le dezleg uneori cu greu. Pe această insulă călăuzele sunt bibliotecarele. Iar prietenii care îmi sunt de ajutor în insulă sunt cititorii. Cele mai mari enigme sunt cărțile. Trebuie să știi cum să le descifrezi pentru a înțelege mesajul.*

*Prin intermediul bibliotecii, al lecturii mă avânt spre noi lumi. Merg dintr-o țară în alta pentru a cunoaște lucruri noi. Biblioteca parcă e un fel de magie ce îți amintește că e vremea să înveți să cunoști din plăcerea de a citi.*

*Biblioteca „Ovidius” pentru mine e o floare, care înflorește când sunt în interiorul ei pentru a mă ajuta să capăt înțelepciune și să aflu frumosul, binele și adevărul, dar cel mai important, îmi dăruie un licăr de speranță. Așa că rog cititorii să frecventeze mai des biblioteca pentru a avea liniștea și cărțile care îi vor ajuta să cucerească noi țări, mări, iar prin cunoștințele căpătate să uimească lumea.*

Iulia GUȚU,

elevă, cl. a VI-a, Liceul Teoretic cu profil de arte „Nicolae Sulac”

\* \* \*

*Deja de două decenii, dragă bibliotecă, îndrepti elevii, studenții, copii spre un paradis al cunoștințelor. Eu, vizitatorul tău frecvent, îți aduc calde felicitări și urări de bine cu această ocazie, și îți zic „mulțumesc” că mi-ai oferit posibilitatea, nu doar să utilizez sursele de informație necesare, dar să și asist la diverse evenimente, întâlniri cu scriitorii, lansări de cărți. Colaborarea Colegiului Politehnic cu Biblioteca „Ovidius” este o treaptă pentru cititori de a păși spre universul în care sunt depozitate gânduri vechi și noi. Fie ca pe viitor să potolești setea de a cunoaște fiecărui vizitator, iar numele tău să rămână în istorie pe o veșnicie.*

Doinița CVASNIȚCHI,  
elevă, Colegiului Politehnic, Chișinău

\* \* \*

*Cei 20 de ani de activitate fructuoasă a Bibliotecii „Ovidius” sunt un frumos prilej de omagiere. Acest edificiu cultural, tezaur al cultivării de sine, dăinuiește deja de două decenii, deschizându-și larg ușile pentru toți iubitorii de carte, de la mic la mare. Doar aici cititorul își poate potoli setea de cunoștințe, își regăsește echilibrul spiritual, evoluând pe plan educativ și spiritual, dat fiind volumul mare de cărți, materiale didactice, documente științifice, scrieri istorice, ziare, reviste etc., toate sporind la lărgirea și diversificarea orizontului cognitiv al omului.*

*De asemenea, țin să menționez că pe tot parcursul activității în cadrul Bibliotecii „Ovidius” s-au perindat evenimente frumoase și notabile întâlniri cu diverși scriitori, activități literare cu copii, prezentări în formatul PowerPoint a ultimilor noutăți literare, cercuri de creație etc. care au menirea să sporească și mai mult interesul, curiozitatea și inteligența cititorului.*

*Deși trăim într-o eră a globalizării, a dezvoltării vertiginoase a tehnologiilor informaționale, cartea rămâne a fi totuși un izvor nesecat de emoții.*

*Cărțile – tezaur pentru spiritul omului – ne însoțesc și ne ghidează pe drumul cunoașterii; proaspăt editate, cu paginile noi sau filele deja îngălbenite și cotoarele roase, ne așteaptă cuminte, așezate frumos și cu grijă de mâna bibliotecarului pe rafturile încăpătoare din bibliotecă. Și nouă nu ne rămâne decât să vizităm mai des acest templu al lecturii.*

*La ceas aniversar am onoarea și deosebita plăcere, ca cititor fidel, să adresez colectivului Bibliotecii „Ovidius” cele mai cordiale felicitări, dorindu-le energie inepuizabilă în activitatea cotidiană, căci ei sunt sufletul acestei instituții culturale.*

*E de menționat faptul că aici activează adevărați profesioniști, intelectuali dinamici, bine formați și informați. Ei sunt cei mai buni îndrumători atât ai cititorilor începători, cât și ai celor versați, oferindu-le tuturor servicii de informare de o calitate înaltă și satisfăcând întru totul necesitățile de lectură ale lor.*

*Vă urez și în continuare, dragi bibliotecari, o activitate prosperă și vă mulțumesc pentru dăruirea de sine.*

Liliana POPUȘOI,  
cititor fidel, Filiala „Ovidius”

\* \* \*

*Biblioteca „Ovidius”, pentru mine, este lăcașul cărților. Aici, fiecare poate să-și găsească cartea preferată, locul unde putem în liniște citi, medita, a descoperi lumea, a îndrăgi lectura. Anume cartea este cel mai potrivit îndrumător care ne învață ce este bine și ce este rău. Jorge Luis Borges spunea: „Mi-am imaginat întotdeauna paradisul ca o bibliotecă.” Sunt cu totul de acord pentru că doar biblioteca îți poate oferi șansa de a alege cărți pe placul tău. Eu sunt de mică copilă printre cărțile Bibliotecii „Ovidius”. Aici am învățat a citi și a scrie, am făcut cunoștință cu eroii îndrăgiți din cărțile mele preferate și din cadrul activităților desfășurate, la care am luat parte activ. Biblioteca „Ovidius” este și va rămâne peste ani o a doua casă, leagămul copilăriei mele.*

Cristiana CEBANU,  
elevă, cl. a VI-a, Liceul Teoretic „Spiru Haret”

## DIVERTISMENT

### CE CITESC VEDETELE NOASTRE?

Curios să aflu cum stau interpreții noștri cu cititul cărților, am solicitat opinia a peste 50 de persoane să răspundă la aceeași întrebare: „Care este cartea ta preferată și ultima carte pe care ai citit-o sau o mai citești?” Au răspuns 30 de interpreți. Noi am selectat 20 de răspunsuri. Iată ce ne-au mărturisit artiștii:

1. **El Radu, interpret de muzică ușoară:** „Am citit, recent, o carte cu adevărat bună – *Drumul spre casă* de Rose Tremain. Cartea preferată rămâne a fi *Tema pentru acasă* de Nicolae Dabija. Am o slăbiciune pentru nuvelele lui Ion Drută, pe care începusem să le citesc încă în liceu, îmi place cum a scris și Liviu Rebreanu. Am primit, nu demult, o carte în dar. Se numește *Contele de Mirabeau*. Vedem ce-i cu ea. Aștept momentul potrivit să încep lectura.”

2. **Natalia Tanasiciuc, interpretă de operă:** „Cartea mea preferată, încă din anii de școală, este romanul *Ion* de Liviu Rebreanu. Iar mai tardiv, *Vocea lăuntrică* de Renée Fleming. Acum citesc trilogia *50 de umbre ale lui Grey* de E.L. James.”

3. **Cristofor Aldea-Teodorovici, interpret de muzică ușoară:** „Acum citesc *Caietele* lui Cioran. Multe mi-au influențat viața și perioadele prin care am trecut. E greu să decid doar asupra unei cărți. *Maestrul și Margareta* de Mihail Bulgakov mi-a plăcut mult. Povestirile lui A. Cehov, *Istoria religiilor*, *Secretul Doctorului Honigberger* și *Memoriile* lui Mircea Eliade. Ma inspiră, în ultima perioadă, teatrul absurdului (*Rinocerii* și *Scaunele* de Ionesco, *Confesiunile* lui Jean-Jacques Rousseau). Și, nu în ultimul rand, autorii avangardei rusești Daniil Harms. Și multe altele. Probabil, toate și-au adus aportul la formarea mea ca personalitate. O carte la care revin mereu este *Mon dernier soupir (Ultima rasuflare)* de cineastul Luis Bunuel.”

4. **Anișoara Balmuș, interpretă de muzică ușoară și populară:** „Îmi place să citesc psihologie, gen: *Barbatii sunt de pe Marte, femeile sunt de pe Venus* de John Gray. Îmi place să citesc diverse articole despre sanatate, frumusețe. Acum citesc *Tema pentru acasă* de Nicolae Dabija. Iar una din preferințele mele este *Fluturi* de Irina Binder.”

5. **Nicu Mătă, interpret de muzică populară:** „Este mai dificil să spun care este cartea mea preferată. Probabil că sunt mai multe, și vor mai fi... Cea mai recentă carte, pe care am citit-o, a fost *Sfânta Rusie* de Alain Besancon. Ceva absolut deosebit. Acum citesc *Maestrul și Margareta* de Mihail Bulgakov.”

6. **Alex Bivol, ex-solist al formației „Wit Not”:** „La capitolul «citit de cărți» mai puțin în ultima perioadă. Pe timpul studiilor la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice am citit mult. Chiar mult și de toate – de la romane, la literatură de specialitate (de ex., piese de teatru). Acum citesc articole de ziar, recenzii, știri pe internet. Cartea mea preferată rămâne *Legendele Olimpului* de Alexandru Mitru. Tot timpul mi-a plăcut mitologia și cărțile istorice, cele despre lucruri reale, care s-au întâmplat cândva.”

7. **Ala Caștelean, interpretă din Cernăuți:** „Din copilărie îmi place mult *Micul Prinț* de Antoine de Saint-Exupéry, de aceea când am fost invitată pentru prima oară la Chișinău, la Concursul *Micul Prinț*, cu mare plăcere am fost de acord să particip. Cartea mea preferată este și *Cântătoarele din mărăcini* de Colleen McCullough. Acum citesc *Niciodată nu-i târziu* de Iris Johansen.”

8. **Mihaela Balușel, interpretă de muzică populară:** „Cartea mea preferată este *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* de Camil Petrescu. În prezent citesc o carte despre viața și activitatea multor interpreți de muzică populară din Basarabia, scrisă de Constantin Tănase.”

9. **Grigore Vârlan, dirijor de orchestră:** „Acum citesc *Poezii* de M. Eminescu. Mult am îndrăgit poezia *Să fie sear-n asfințit*. Cartea mea preferată a fost și rămâne *Cel mai iubit dintre paminteni* de Marin Preda, roman în două volume.”



10. **Rodica Roșioru, interpretă de muzică populară:** „Aș fi și eu curioasă să știu ce citești. Eu am început să citesc de curând *Codul genetic* de Djohn Case. Nu demult am citit o carte interesantă de Cristina Martin – *Clubul „Bilderberg”* (despre cei care conduc lumea).”

11. **Valeriu Plăcintă, lăutar din Larga, Briceni:** „Voi fi absolut sincer, muzica îmi răpește tot timpul liber. Plus la asta, mai trebuie să țin și gospodăria, mai am și o cotă de pământ. Ultima carte am citit-o în 1986. Eram în armată, la Odesa. Era un libret cu partitura muzicală la opereta *Iunona i Avos*. Asta e realitatea, cu părere de rău. Mi-a plăcut mult *Descrierea Moldovei*, scrisă de Dimitrie Cantemir. Chiar eram interesat, cum era caracterizat poporul nostru.”

12. **Viorica Atanasov, ex-solistă a formației „Extesy”:** „Cu cartea preferată e taaaaaaare complicat. Îmi plac multe și nu le-am clasat în top. Dacă sincer, acum chiar citești un manual de psihiatrie în limba rusă, despre specificul dezvoltării psihicii în copilărie și pubertate (audiez, mai corect). Cu băieții mei nu pot scoate o carte, fără ca să nu fie «sechestrată» de ei. *Război și pace* de Lev Tolstoi ar fi printre cărțile care m-a marcat profund.”

13. **Ana Cernicova, interpretă de operă:** „Îmi place foarte mult scriitorul Sidney Sheldon, prin felul lui de a scrie și de a prezenta situațiile atât de sofisticat, încât nici să nu te aștepți la asemenea sfârșit. Se numește *Necunoscutul din oglindă*. Iar ultima carte este *Cealaltă parte a miezului nopții*.”

14. **Diana Vieru, solistă a formației „Virtuozi”:** „Cartea preferată este *Floare de zăpadă și evenimentul secret* de Lisa See. Ultima carte pe care am citit-o este la fel scrisă de Lisa See și se numește *Dragostea florii de bujor*.”

15. **Marian Stârcea, compozitor:** „Cartea preferată – *Portretul lui Dorian Gray* de O. Wilde. Acum citești *Fruitele Maniei* de J. Steinbeck.”

16. **Valeria Pașa, interpretă de muzică ușoară:** „Cartea mea preferată este *Tema pentru acasă* de Nicolae Dabija. Acum citești *Rațiune și simțire* de Jane Austen.”

17. **Maria Codreanu, interpretă de muzică populară:** „Cartea mea preferată este *Portretul unui ucigaș* de Bruce Hamilton. Este un roman polițist. La moment recitești *Mara* de Ioan Slavici și *Tema pentru acasă* de Nicolae Dabija.”

18. **Vlad Costandoi, ex-solist al formației „Dublu sens”:** „Cartea preferată este *Nimic nou pe frontul de vest* de Erich Maria Remarque. Acum citești *Strategia oceanului albastru* de W. Chan Kim și Renée Mauborgne.”

19. **Ecaterina Danu, interpretă de operă:** „Cartea mea preferată este *Veronika se hotărăște să moară* de Paulo Coelho. Acum citești *Summerhill School* de Alexander Neill.”

20. **Tatiana Heghea, interpretă de muzică ușoară:** „Acum am început să citești *Bestia umană*. Iar ultima mea carte citită este *Fluturi* de Irina Binder.”

Unii au acceptat să comenteze. Alții au răspuns în doi peri. Așa au socotit de cuviință. Pentru noi este important că totuși se citește.

*A solicitat răspunsurile Ion BORȘ*

## EPIGRAME PENTRU DOAMNELE DE LA „OVIDIUS”

Ion BORS

### Schimbare de măsură

#### Liubei Ciobanu

Are sare și piper  
Când nimica nu-i mai cer,  
Dar când am pretenții multe  
Totul e sărat și... iute.

#### Anei Viscantene

Toate-s noi și vechi sunt toate,  
Floare la ureche.  
Uite că și-așa se poate –  
Tânără și... „veche”.

#### Aglaei Iepure

Ea aleargă ca nebunul,  
Tot uitând să-și ia dejunul,  
Și flămândă cum era,  
Tot mânca din ce scria.

#### Vioricăi Moraru

Mândră floare-n crângul verde,  
E și tândră, și frumoasă,  
O admiră cine-o vede,  
Și doar unul o... miroase.

#### Nataliei Ghimpu

Toată lumea știe, fiindcă nu-i secret,  
Nătălița Ghimpu are un proiect.  
Dar nici ea nu știe, la ce bun îl are,  
Este și nu strică, nu cere mâncare.

#### Victoriei Cebanu

Bine-i să fii bibliotecar,  
Dacă soțul ți-i pescar,  
Ai și icre, ai și pește,  
Tu mânâncă și citește!

#### Nataliei Cojoharenco

Drăguță cu fiecare  
(Dar subiect de epigramă),  
Stă mai mult pe la intrare,  
Că-i pe post de... „prima doamnă”.



## Râde ca să nu ajungi de râs

### Încă mai citește

- Alo, pot să vorbesc cu Vasile Gângăitu?
- Da, eu s-sânt.
- Vă sună de la Biblioteca „Ovidius”. Dumneavoastră, în 1994, ați împrumutat cartea...
- Șt-tiu...
- Acuma suntem în 2014.
- Șt-tiu...
- Când o restituiți?
- Dac-că eu încă n-am ci-ci-tit-o...

### Cum se bagă cartea în... priză?

Mama se apropie de băiețelul ei, care tocmai se culcase în pat, și-i spune:

- Uite, ți-am cumpărat o carte cu povești...

Băiețelul o ia entuziasmat, o privește atent, o întoarce pe toate părțile, apoi întreabă nedumerit:

- Cum se bagă în priză?!

### Cartea care încă n-a citit-o soacra

Soacra stă de mai multe săptămâni la tânărul cuplu. Într-o seară, îl întreabă pe ginere:

- Spune-mi, fiule, ai vreo o carte pe care încă n-am citit-o?

- Da, cum să nu! *Mersul trenurilor*.

### Cărți vechi

Un student intră într-o bibliotecă și cere o carte de anatomie. I se ofer zece manuale diferite.

- Dar astea sunt vechi de 20 de ani. Nu aveți altele mai recente?

- Credeți că în ultimii 20 de ani s-au adăugat și alte organe corpului omenesc?

### Biblioteca satului

Niște reporteri merg într-un sat pentru a face un reportaj despre cum își petrece ziua badea Gheorghe. Îl roagă să povestească ce face în cursul zilei.

- D-apoi, dimineața mă scol, și trag un pahar de pălincă.

- Stai, bade Gheorghe. Nu va fi bine să afle toată țara că deja la prima oră bei. Spune, că citești ziarul.

- No, atunce dimineața mă scol, cetesc ziaru. După aia dau la porc să mănec, după care mai cetesc încă un ziar. Până la pranz lucrez în atelier, în care timp cetesc vreo două-trei cărți. La masă mai cetesc vreo două reviste, iar seara merg la câmp, după care urmează presa de seară. După cină mă duc la biblioteca satului cu prietenii, iar la 10, când se închide biblioteca, mergem cu toată trupa la Costel, că el are tipografie.

### Problemele cărții

Știți de ce a murit cartea de matematică?

- ...

- Avea prea multe probleme!

### Cartea e mai bună

Doi șoricei într-o arhivă de filme. După ce ronțăie de zor o peliculă, unul dintre ei întreabă:

- Ia zi, ți-a plăcut filmul?

- Sincer să fiu, mi-a plăcut mai mult cartea...

### **Somnifer**

- Dragul meu, se plânge soția, am cumpărat o carte și n-am apucat să o citesc pentru că, după fiecare două pagini citite, adorm. Ce să fac cu ea?
- Pune-o în dulăpiorul cu medicamente...

### **Cărți gata citite**

- De ce cumpără oltanii cărți de la anticariat?
- Pentru că sunt gata citite.

### **Carte de istorie**

- Bunico, tu mi-ai spus mereu că-ți plac cărțile de istorie, iar acum observ că în biblioteca ta nu sunt decât cărți despre sexologie...
- Da, micuțo, pentru mine asta-i deja istorie.

### **Din cauza greșelilor**

Vorbeau doi tipi:

- Auzi, zice unul dintre ei, nu înțeleg, la toate cărțile despre medicină, de ce ar mai fi nevoie și de doctori?
- Poate pentru ca să nu moară cineva dintr-o greșeală de tipar! răspunde celălalt.

## Printre cărți

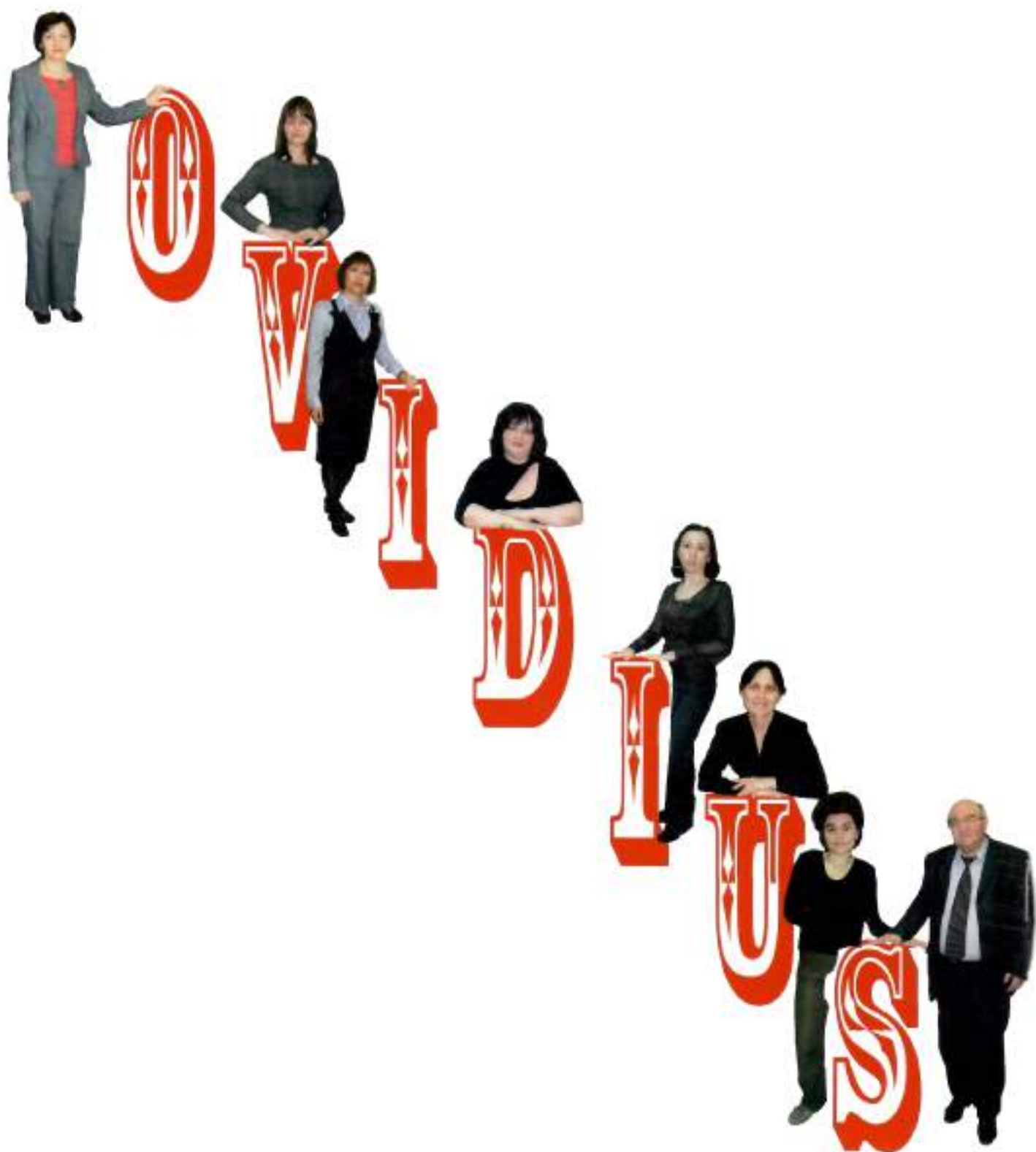
|    | 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 |
|----|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|----|----|----|
| 1  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 2  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 3  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 4  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 5  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 6  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 7  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 8  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 9  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 10 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 11 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 12 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 13 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 14 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 15 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 16 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 17 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 18 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 19 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 20 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 21 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 22 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 23 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 24 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |
| 25 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |    |    |    |



**Pe orizontală:** 1. „Șerpii” (G. Meniuc) 2. „Cântec despre împărați” (N. Milescu-Spătarul) - România (auto) - neam (fig.) 3. „Infernul” (E. Bucov) - cel mai mare sistem muntos în Europa 4. Iubita poetului - până codrului 5. Margine de pălărie - „Lut ars” (L. Hadârcă) 6. A scris opera „Traviata” 7. Venit de afară 8. Prima persoană la declinare - vine după el - „Vremea cireșelor” (Valentin Roșca) 9. „Preludiu” (P. Mihnea) - întrebare acuzativă 10. A exista - vin una după alta 11. Câmpia Moldovei - nu sunt împotriva 12. La răsărit de soare - creștini în fața Domnului 13. Belciug - Panait Istrati 14. Negația lui Balzac - el și ea 15. Arma îngerașilor - fir roșu 16. Bucuria de la urmă! - cărți importante ce nu le găsești în bibliotecă 17. Pășune - „Miorița” (V. Alecsandri) - cel care „și-a spălat mâinile” 18. Personaj de carte - cămăși cu găitan 19. Alese la scriitori 20. Părinte drag - „Floare albastră” (M. Eminescu) 21. Creangă - la înălțime 22. Indiferent, e creștin sau musulman - în loajă! - alaiul reginei în zbor 23. Avere - birlic - din cărpe! 24. Cuvânt înainte 25. Sociolog român.

**Pe verticală:** 1. „Sfârșit de toamnă” (L. Druță) - „Jurnalul călătorului moldovean” (Gh. Asachi) 2. Bineînțeles - violet-deschis - la nuntă este pus în capul mesei - pe cap de turc - „La cântatul cocoșilor” (Ana Lupan) 3. „Mere acre” (E. Tarlapan) - în știri! - „Malul de piatră” (I. Drușă) 4. „Brazde proaspete” (P. Crucienuț) - distanțat 5. Cuptor la oraș - primul părinte 6. „Micuța” (B.P. Hasdeu) 7. Asasin plătit - „Ion al lui Ion” (R. Portnoi) - examinare psihologică - Spartacus sau unchiul Tom - un scurt rămas bun 8. „Corabia lui Noe” (preot Iosif Trifa) - „Atunci când soarele apune” (A. Mateevici) 9. „Punguța cu doi bani” (I. Creangă) 10. Unul care are doar un bănuț - sunt altfel - „Tălăhărie” (D. Ralet) 11. „Mărturisire ortodoxă” (P. Movilă) - „O alergare de cai” (C. Negruzzi) 12. „Triluri vesele” (L. Deleanu) - vești bune - „Destine vitrege” (C. Popovici) 13. Greșeli - „Drumuri și cărări” (Gh. Gheorghiu) - „Dar mai întâi” (L. Damian).

1. r/m, za, v, p/mon, et, c/arc, d, ta/via, asi/mas, o/ta, port, p/ron, il, r/sic/ier/tadic/ta/n/ram, sus, c/om, o/1, ro/ibun, as, rp/ro/efata/a, gust, l



**Adresa:**

șos. Hâncești, 32, Chișinău

Tel.: 0 22 72 71 94

E-mail: [ovidius@hasdeu.md](mailto:ovidius@hasdeu.md)

[www.bibliotecaovidius.blogspot.com](http://www.bibliotecaovidius.blogspot.com)